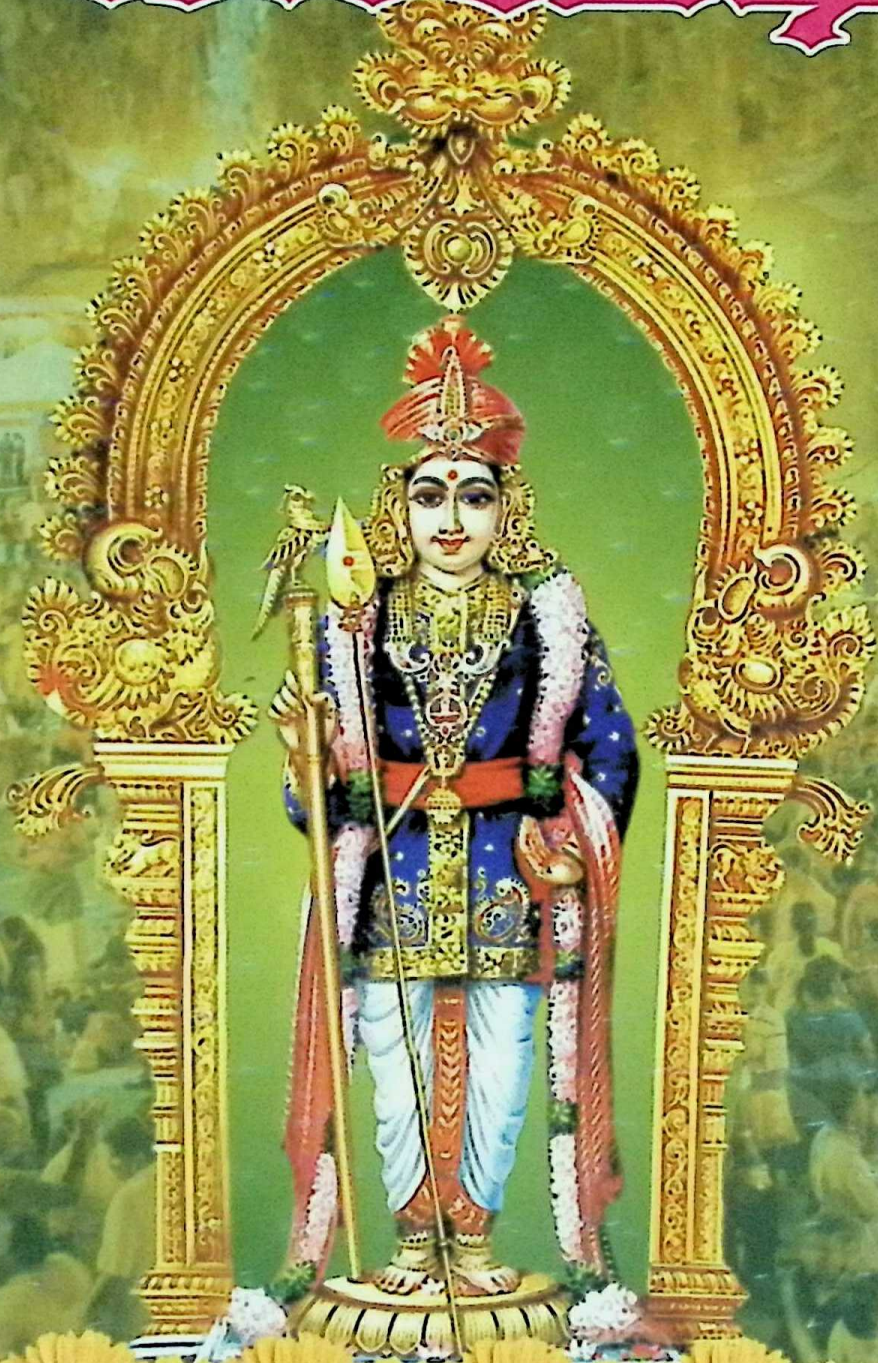

கந்தவேலன்

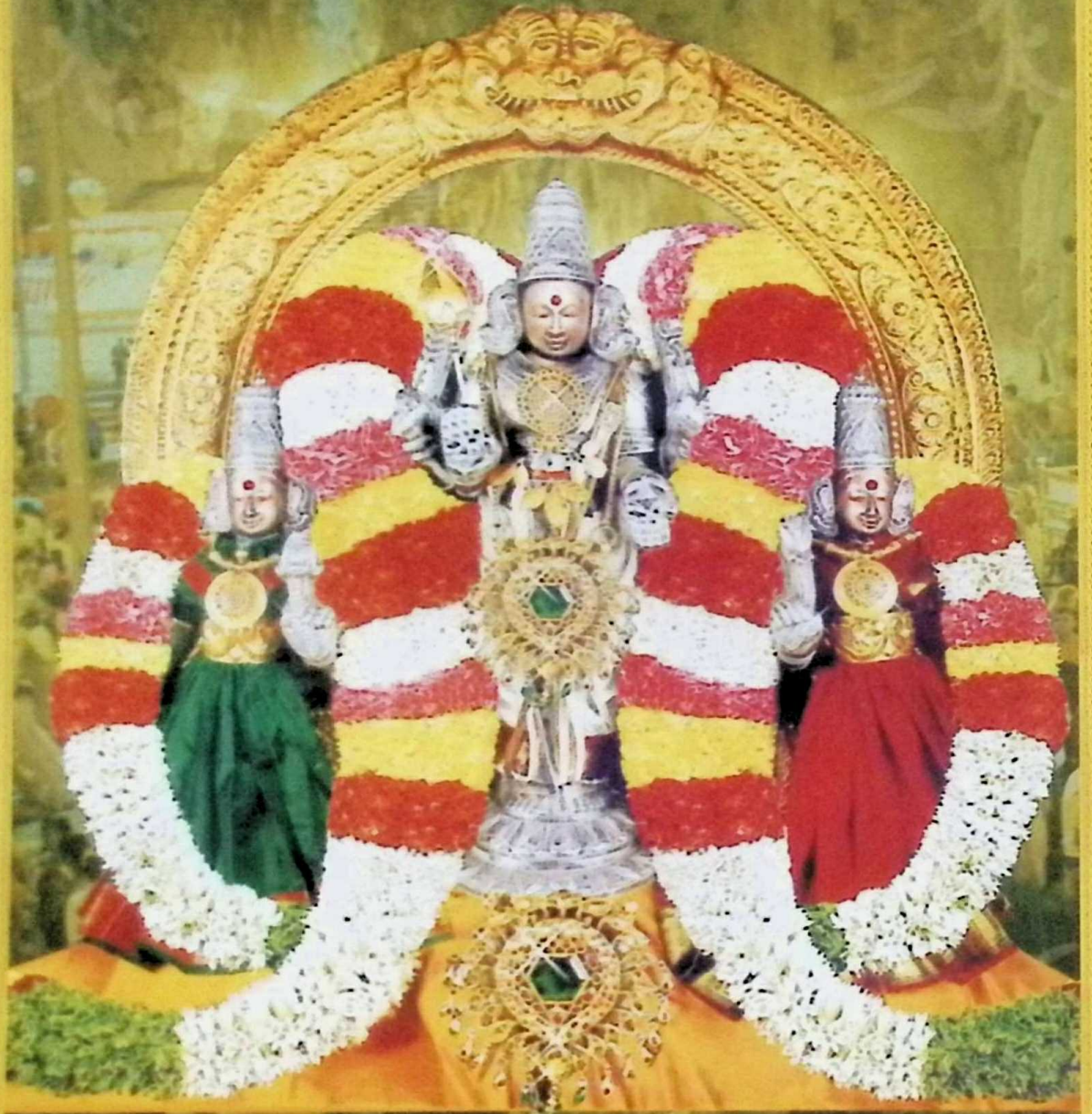
காவாழி

Acc. No. 23609

Q. 23

பூசை.ச.விருணவசந்தன்

காவடியாம் காவடி கந்தவேலன் காவடி! தென்பழனி ஆண்டவனின் தெய்வீகக்காவடி!
வேண்டும் வரம் தரும் வேலவனார் காவடி! ஆனந்த சுகம் அருளும் அற்புதக் காவடி!

கந்தவேலன் காவடி

ஆசிரியர் சிவமஞ்சரிச்செம்மல், அருட்பணி அரசு, சிவசேவாரத்னம்

புசை.ச. அருணவசந்தன்

ஸ்வஸ்திபூர் ஜெய வரனும் ஆடி மாதம் 4 -ஆம் நாள் 21-7-2014 திங்கட்கிழமை

ஆடிகிருத்திகை நன்னாளில்

திருவாவடுறை ஆதின குருமகா சந்நிதானம்

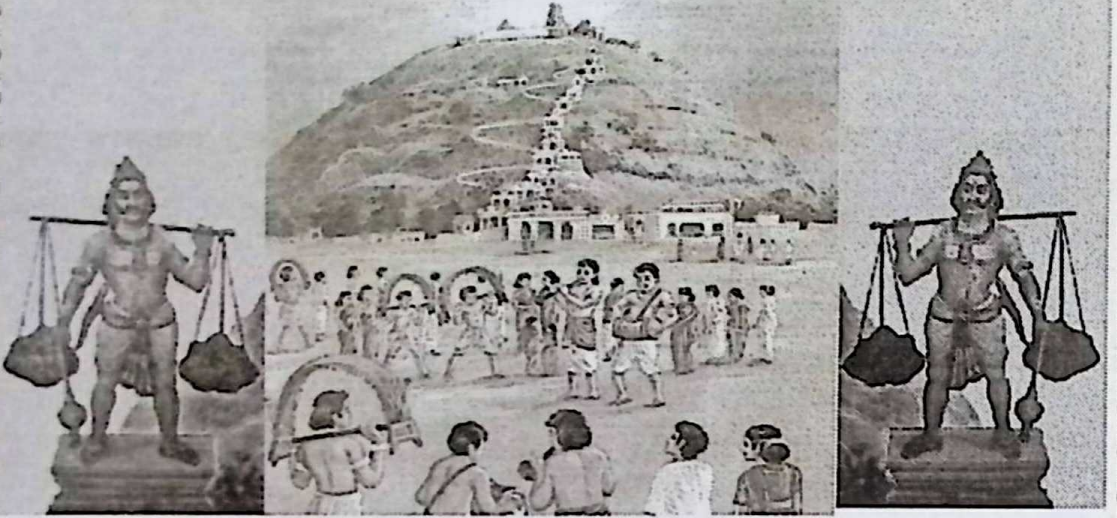
சீர்-வளர்-சீர் அம்பலவாண தேசிக பரமச்சார்ய ஸ்வாமிகள்

அருளாசியுடன் வெளியிடப்பட்டது.

சிவசுந்தரி கலைக்கூடம்

29, பீமண்ணமுதலி கார்டன் தெரு

ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை-18, அலைபேசி எண் 9941124964

நூலின் விவரம்

- நூலின் பெயர் : கந்தவேலன் காவடி,
 நூலின் ஆசிரியர் : பூசை.ச.அருணாவசந்தன்
 பதிப்புஆண்டு : மூதற்பதிப்பு-21.7.2014(ஆடிக்கிருத்திகை காவடி திருவிழாவில்);
 உரிமை : ஆசிரியருக்கு
 பதிப்பாளர்/ஆசிரியர்: பூசை.ச.அருணாவசந்தன், ப.எண்.29,பீமண்ண முதலி கார்டன் தெரு
 ஆழ்வார்பேட்டை,சென்னை 600 018 அலைபேசி 9941124964
 பக்கங்கள் : 10 +62 ஆக 72 பக்கங்கள்
 நூல் அளவு : கிரௌன் 1.4 -(24 c.m. x 18.2 c.m.)
 அச்சிட்டுள்ள பரப்பளவு: 21.5 செ.மீ.X 15.2 செ.மீ.
 பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள தாள்: பலாப்பூர் 11.6கி.பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள எழுத்துக்கள்:11.6 ஸ்ரீலிபி
 மின் அச்சக்கோவை : சிவசுந்தரி, 14, செங்கழுநீர் பிள்ளையார்கோயில் தெரு
 [சி.பி.கோயில் தெரு], மயிலாப்பூர், சென்னை-4
 மறுதோன்றி அச்சகம் : தேவா ஆப்செட் பிரின்ட்ஸ்,சென்னை-600 005,
 நூலின் பொதுள் : முருகப்பெருமானுக்குரிய காவடியின் தோற்றம்,
 வளர்ச்சி, பல்வேறு தெய்வங்களுக்கான காவடிகள்,
 காவடியாட்டம் முதலிய செய்திகளின் தொகுப்பு .
 நன்கொடை விலை : ரூபாய் 50/-

அட்டையில்- ஸ்ரீ தண்டாயிதபாணி, பழனி

பாலமுருகனடிமை

வாழ்நாள் அறங்காவலர்

இரத்தினகிரி கல்வி அறக்கட்டளை,

இரத்தினகிரி - கீழ்மின்னல்

வேலூர் மாவட்டம் - தமிழ்நாடு

நல்வாழ்த்துக்கள்.

அன்பரீர்,

நல்வாழ்த்துக்கள்.

முருக வழிபாடு பலவகை என்றாலும் அதில் காவடி எடுத்து வழிபடுவது சிறப்பாகத் திகழ்கின்றது. பட்டணம் முதல் பட்டி தொட்டி வரை இவ்வழிபாடு நீக்கமற நின்று நிலைப்பெற்று நிகழ்ந்து வருகிறது. ஆடிக் கிருத்திகையன்றும், தைக் கிருத்திகையன்றும் இவ்விழா பெருவிழாவாகக் கொண்டாடப்படுகிறது. ஒவ்வொரு திங்களும் கிருத்திகைத் திருநாளன்று பிரார்த்தனையின் பொருட்டுக் காவடி எடுக்கும் பழக்கமும் நடைமுறையில் இருக்கிறது.

கா என்ற ஒரு எழுத்து ஒருசொல் தோளில் தாங்கிச் செல்லும் சுமையைக் குறிக்கும். இச்சொல்லே நாளடைவில் காவடி எனத் திரிந்து வழங்கப்படுகிறது. மக்கள் தாம் வணங்கும் தெய்வங்கள், எழுந்தருளியிருக்கும் மலையின் மீது பூசைப் பொருள்களைக் காவடியில் கட்டித் தூக்கிச் சென்று வழிபடும் பழக்கமே வளர்ச்சியடைந்து காவடித் திருவிழாவாகத் திகழ்கிறது. இந்நூலாசிரியர் பண்டைய இலக்கியங்கள், இடைக்கால இலக்கியங்கள், தற்கால இலக்கியங்கள் என்று இலக்கியச் சான்றுகளுடன் காவடியைப் பற்றிய அரிய செய்திகளைத் திரட்டி நிரல்படத் தொகுத்து எளிமையாகவும் இனிமையாகவும் இந்நூலை எழுதி வழங்கியுள்ளார்.

காவடிக்கு மூலமுதல்வன் இடும்பன், இவள் அசுர குலத்தவள். அகத்தியரிடம் போரிட்டுத் தோற்றவன். பிறகு அவரின் சீடனாகி அவர் கற்பித்த மந்திரங்களைக் கொண்டு முருக பக்தனானவன். இவன் முருக ஆலயங்களில் பரிவாரத் தெய்வமாக விளங்குபவன். பழனி திருக்கோயிலில் இவனுக்கென்று தனிச் சந்நிதி உண்டு. காவடி எடுக்கும் பழக்கம் இவனிடமிருந்தே தோன்றியது, என்பதை எல்லாம் இந்நூல் தெளிவாக விளக்குகிறது. இடும்பாயுதனே இடும்பா போற்றி என்று கந்தர் சஷ்டி கலசத்தில் வரும் தொடரைப் பொருத்தமாக எடுத்துக் கையாண்டுள்ளார்.

காவடிகள் பலவகையான அமைப்புகளையும், வடிவங்களையும் கொண்டு அழகுற விளங்குவான். ஒவ்வொரு வகை காவடிக்கும் அதன் உள்ளடக்கம் கொண்டு தனித்தனி பெயரிட்டு வழங்குகின்றன. ஒவ்வொரு கோவிலில் ஒவ்வொரு வகைக் காவடிக்குச் சிறப்புண்டு. காவடியின் வகைகளைப் பற்றி,

வடிமதுக் காவடிகள் சர்க்கனரக் காவடிகள்
 மங்கலக் காவடிகள் நெய்
 வார்த்த காவடிகள் பலதீர்த்தக் காவடிகள் பால்
 வைத்த காவடிகள் நீற்றுப்
 பொடி வைத்த காவடிகள் சந்தனக் காவடிகள்
 கற்பூரக் காவடிகள் சீர்
 புஷ்பக் காவடிகள் இளநீர் பன்னீர்காவடிகள்
 புனுசுக் காவடிகள் வருவோர்
 முடியெலாம் காவடிகள் தோளெல்லாம் காவடிகள்
 முதுகெலாம் காவடிகளாய்
 முக்காத வழிகள் எள்போட இடமின்றி
 முக்கிய மலைமீதி லேறும்
 படியெலாம் காவடிகள் காவடிகளாக இப்
 பாரெல்லாம் பூசை கொண்டாய்
 பழமறைகள் சொல்லால் சீல தொழு மவர்கள் அனுசூல
 பழனிமலை வடிவேலனே

என்று பழனி சந்நிதி முறை என்ற நூலிலிருந்து பாடலை எடுத்துக் கையாண்
 டிருப்பது போற்றத் தக்கது.

காவடிகள் எடுத்து வரும் போது சிலருக்கு அருள்வந்து விடுவதும் உண்டு.
 அப்பொழுது அவர்கள் தெய்வ நிலைக்கு வந்து அருள்வாக்குச் சொல்லுவதை
 பக்தர்கள் ஆவலுடன் கேட்பார்கள். அருள் வந்தாடுபவரை அருளாடிகள் என்றே
 அழைக்கின்றனர்.

காவடி எடுப்பவர்கள் ஆடியும் பாடியும் செல்வார்கள். அப்போது அவர்கள்
 பாடும் பாடல்கள் முருகனின் பெருமை பற்றியும், அவன் அருளாட்சிப் பற்றியும்
 அவன் அடியார்களுக்கு வாங்கும் வரங்கள் பற்றியும் தேனொழுக்கப் பாடிச்
 செல்வது கேட்போர்களுக்கும் பார்ப்போர்களுக்கும் பக்தி பரவசத்தையூட்டும்.

காவடிப் பாட்டுகளில் மிகச் சிறப்பாக விளங்குவது சென்னிமலை அண்ணா
 மலை ரெட்டியாரின் காவடிச்சிந்து பாட்டுகளே. ஊற்றுமலை ஜமீந்தார் காவடி
 எடுத்துச் செல்லும் போது பாடுவதற்கென்றே எழுதப்பட்ட பாடல்கள் அவை.

இனிமையான சந்தத்துடன் கூடியவை இந்தப் பாடல்கள்

தமிழ்க் கடவுளான முருகன் தமிழ்நாட்டில் அருளாட்சி செய்வது போலவே
 தமிழர்கள் வாழும் வெளிநாடுகளிலும் அருளாட்சிப் புரிகிறான். ஈழத்துக் கதிர்
 காமத்திலும், மலேசியா கோலாம்பூரிலும் அவன் எழுந்தருளி இருப்பது உலகம்
 அறிந்த செய்திதானே. குழந்தை வரம் வேண்டித் தவமிருந்து பெற்ற பிள்ளை நோய்
 நொடியின்றி நீண்ட ஆயுளுடன் வாழக் கரும்புக் காவடி எடுக்கும் பழக்கமும்
 நடைபெற்று வருகிறது. முருகன் சமயம் கடந்த கடவுள். எல்லாச் சமயத்தாரும்
 ஏற்று வணங்கும் சிறப்புக்குடையவன்.

முகமதியரான காதர்பாட்ஷா ஆர்மோனியத்தில் சிறப்பாக வாசிக்கும் திறமை
 பெற்றவர். ஆர்மோனியம் இசைத்துக் கொண்டே முருகன் துதிப் பாடல் களைப்

பாடி மகிழ்வார். முன் வினைப் பயனாக அவர் மீது கொலை வழக்குப் பதிவானது. சிறையில் அடைக்கப்பட்டால், நீதிமன்றம் அவருக்கு தூக்குத் தண்டனை வழங்கியது. தூக்கிலிடுவதற்கு முன் கடைசி ஆசையாக முருகன் மீது ஆர்மோனியத்தை இசைத்தவண்ணம் பாட, அனுமதிக்கப்பட்டார். உயிருருக ஊனுருக தன்னை மறந்து பாடிக்கொண்டே இருந்தார். தண்டனை நிறைவேற்ற இருந்தோரும் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களும் இசையில் மயங்கி யிருந்தனர். பாடி முடிந்தவுடன் பார்த்தார் தூக்கிலிட வேண்டிய நேரம் கடந்து விட்டிருந்தது. சட்டப்படி தூக்கிலடப் படாமல் விடுவிக்கப்பட்டார். முருகனருள் அவர இறப்பிலிருந்து மீட்டெடுத்தது.

சுருளிமலை முருகன் மீது அவர் பாடிய அந்தப் பாடல்:

சுருளிமலை மீதில் மேவும் சிவா-உனைத்

தோத்தரித்தேன் சுப்ரமணிய வேலா

தோகைமயில் மீதிலேறி

வாகுடனே காத்தருளும் துய்யா

- முருகையா

என்று இன்றும் பல இசைவாணர்களால் பாடப்பட்டு வருகிறது.

இப்படி முருகன் தன் அடியார்களுக்கு அருள் வழங்கிய நிகழ்ச்சிகள் நூலில் பரவலாக இடம் பெற்றிருக்கின்றன.

நையாண்டி. மேளத்துடன் காவடி எடுக்கும் திருவிழா பல இடங்களில் விமரிசையாக நடைபெற்று வருகிறது. நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் விரதம் மேற்கொள்ள பாத யாத்திரையாக காவடி எடுத்து வந்து பழனி முருகனுக்குக் காணிக்கை செலுத்துவது பழனி மலையில் நடைபெறும் சிறப்புக்குரியது. கேரள மக்களும் பழனி முருகன் மீது தனி பக்தி கொண்டு தனித்தனியாகவும் குழுவாகவும் வந்து வழிபாடியற்றிச் செல்கின்றனர். பழனியில் எப்பொழுதும் கேரள மக்களின் கூட்டமே நிரம்பி வழிவதை என்றும் பார்க்கலாம்.

உடலை வருத்திக் கொண்டு அக்கினிக் காவடி, வேல் காவடி, அலகுக் காவடி, பறவைக் காவடி, என்றும் சில பக்தர்கள் பிரார்த்தனை செலுத்தி வருவது மெய்ச்சிலிர்க்க வைக்கும்.

நூல் முழுக்க இப்படிக்க காவடிப் பற்றிய அனேக அற்புதமான தகவல்கள் அருமையாக அரும்பாடுபட்டுத் தொகுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளது. காவடி எடுத்துப் பிரார்த்தனை செலுத்தும் பக்தர்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய செய்திகள் பல இதில் உள்ளன.

நூலின் இறுதியில் இடும்பன் கவசம், இடும்பன் அட்டகம் என்ற இரு தலைப்பில் கவிதைகள் இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவை தினமும் பாராயணம் செய்யத் தக்கவை.

ஆசிரியர் இதுபோல பல நூல்கள் எழுதி முருக பக்தியைப் பரவச் செய்ய வளமும் நலமும் அருள வேண்டி எல்லாம் வல்ல எந்தை முருகனை சிந்தையிலிருந்து வாழ்த்தி மகிழும் -

(Handwritten signature)

நவ்நிக்ஞரிய நமது நல்லாதரவாளர்கள்

தவத்திரு இராதாகிருஷ்ண அடிகளார்
மந்தைவெளி, சென்னை-28

வேதநிதி.ப்ரம்மபு ஜி. பரமேஸ்வரதீசுவிதர்
சிதம்பரம்

சித்தாந்த ரத்தினம் டாக்டர்.விஸ்வ.ஆறுமுகம்,
மேனான் விஞ்ஞானி, சி.எல்.ஆர்.ஐ.கிண்டி

இருமொழிச்சீராளர்.திருவையாறு வே. ரமணன்
இருப்பு சிதம்பரம்

திருப்புகழ்ச் சதுரர் வலையப்பேட்டை
சிவபூ.கிருஷ்ணன் இருப்பு சென்னை

ப்ரம்மபு P.B. வெங்கட்ராமன்
ஆஷியானா சென்னை-18

திருமதி. பிரேமா வெங்கட்ராமன்
ஈஞ்சம்பாக்கம், சென்னை-41.

மோகன ராஜசிம்ம மகேந்திரன்
பெருமாளகரம், சென்னை

திருமதி.சியாமளா பூநிவாசகோபாலன்
திருவான்மியூர்

திரு. என்.கார்த்திகேயன். திருவல்லிக்கேணி

சிற்பபு சாமி.சுப்பையா ஸ்தபதியார்(குமாரர்)
சிவபூ.சுவாமிநாதன் (சிவா)காஞ்சிபுரம்

திரு.ட.ஆறுமுகம்,
(மேனான் கௌதாரஅதிகாரி, சென்னை மாநகராட்சி)

டாக்டர்.திருமிகு. T.K.தேவராஜன்
திருமழிசை,சென்னை-124

திரு.M.S.முத்துக்குமார முதலியார்
மதுரவாயல்

திரு.T.K. நீலகண்டன்,
அமைந்தகரை, சென்னை-29

திரு.வி. ராம்குமார்
பூவத்தச்சம்கோடம்பாக்கம்.

திருமழிசை திரு. T.A.பன்னீர்செல்வம்
இருப்பு இந்திராநகர், சென்னை -20

சித்தாந்த ரத்தினம் டாக்டர்.C.ரவிசங்கர்
சற்குரு பல் மருத்துவமனை, புதுவை

சித்தாந்த ரத்தினம் வி.சி.கோபிநாத்
பூமங்கலம், பாண்டிச்சேரி

திரு.மோகன்(எ)சபாரத்தினசிவாச்சாரியார்,
மண்ணாடி சென்னை-600001

சிவத்திரு.தங்க சொர்ணகுமார்(ரானே),
இராமாபுரம், சென்னை

டாக்டர் எம்.ஏ.ஆச்சால்,
குமாரர்,திரு.அமர்நாத்,வேலூர்

சிவத்திரு.B.S.R.முத்துக்குமார சிவாச்சாரியார்,
ஸ்ரீபாலவிநாயகர் ஆலயம், வாரன் ரோடு, மயிலை.

குருஜி.கே.கே. கோபாலன் சர்மா
பரமேசுவரி நகர், அடையாறு,சென்னை-20

செல்வத்திருமதி. சி. பத்மா
தனலட்சுமி வங்கி, சென்னை

திருமுறைச் செல்வன் திரு.ஆர்.ராஜ்
மந்தைவெளி,சென்னை -28

சிவபூ. ஆர். கண்ணன்
ராஜலட்சுமி அப்பார்ட்மென்ட்ஸ் மேற்குமாம்பலம்

சித்தாந்த சேவாரத்தினம்
திருமதி.விமலா சுப்ரமணியம்தூத்துக்குடி

திரு.க.பாஸ்கர்,
ஸ்ரீலகர், ஸ்கூல் ஆப் எக்னாமிக்ஸ், சென்னை

பேரா.பழ.முருகேசன்,
S.A பொறியியல்கல்லூரி, சென்னை

திரு. சம்பத், ஆசிரியர், திருமழிசை

சித்தாந்த ரத்தினம் இரா.இராமச்சந்திரன்,நூம்பல்

வாழி நலம் சூழ!

இந்த இனிய வேளையில்.....

உலகெங்கும் மேவிய சகலதேவாலயங்களிலும் பல்வேறு பெயர்களில் உருவாயும், அருவாயும் வீற்றிருந்து அருள்புரிபவன் முருகப் பெருமான். தென் தமிழ்த் தெய்வமான அவன் குன்றுதோரும் எழுந்தருளும் குமரனாக வீற்றிருந்து அருள்பாலித்து வருகின்றான். அவனுக்கு அன்பர்கள் பலவிதமான பிரார்த்தனைகளை நேர்ந்து கொண்டு அதற்கான காணிக்கைகளைச் செலுத்துகின்றனர்.

முருகனுக்கு நேர்ந்து கொள்ளும் பிரார்த்தனைகளில் காவடி எடுப்பது முதன்மை பெற்றதாகும். காவடியை முருகனாகப் போற்றுகின்றனர். காவடி தூக்கிவரும் அன்பர்களையும் வணங்கி வழிபடுகின்றனர். தமிழகத்தில் மட்டுமின்றி மலேசியா, சிங்கப்பூர், தென்னாப்பிரிக்கா, பிரான்சு முதலிய அயல் நாடுகளிலும் முருகனுக்கு ஆலயம் அமைத்து காவடி எடுத்து வழிபடுகின்றனர்.

காவடி எடுப்பதன் தோற்றமும் பழைமையும் காலத்தைக் கணக்கிட்டு அறிய முடியாததாகும். நமது குமார மஞ்சரியின் வரிசையில் முருகனின் காவடியைப் போற்றி அதன் சிறப்புக்களை இயன்ற வரையில் விளக்கும் வகையில் கந்தவேலன் காவடி என்னும் இந்நூல் மலர்ந்து தங்கள் கரங்களில் தவழுகிறது.

இந்த இனிய வேளையில் நம்மைப் பல்லாற்றாலும் ஆதரித்து வரும் திருவாருதுறை ஆதீன குருமகா சந்நிதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ அம்பலவாண தேசிக பரமாச்சார்ய சுவாமிகளின் திருவடிகளைப் போற்றி வணங்குகின்றேன்.

இரண்டாண்டு காலமாக அச்சிடப்படாமல் இருந்த இந்நூலை இந்த ஆண்டு (2014) ஆடிக் கிருத்திகை நாளில் வெளியிட வேண்டுமென்று விரும்பினேன். முதலில் திருப்புகழ் சதுரர் வலையப் பேட்டை கிருஷ்ணன் அவர்கள் அருட்கொடை அளித்துப் பதிப்பைத் தொடருங்கள் என்றார்கள். அதன்பிறகு (மேனாள் கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் இணைப்பதிவாளர் திரு.க.பு.பெ.பன்னீர் செல்வம் அவர்கள் இரத்தினகிரி நவத்திருபாவரருக ண்டிமை அடிகளாரிடம் ஆற்றுப் படுத்தினார்கள். சுவாமிகள் அருளாசி யுடன் அருட்கொடையையும் வழங்கினார்கள். தொடர்ந்து வழக்கம்போல் நமது அன்பர்கள் நல்லாதரவை வழங்கி நூல் வெளிவரப் பெரிதும் துணை நின்றார்கள். இவர்கள் யாவருக்கும் எமது நெஞ்சார்ந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இந்த இனிய வேளையில், எனது இந்த எழுத்து மற்றும் பதிப்புப் பணிகளுக்கு நல்லாதரவு தந்து வரும் எனது அன்பிற்கினிய சகோதரி தீர்த்தி அனந்த

லட்சுமி, அவரது கணவர் வரத வீரராகவன் அவர்களுக்கும், எப்போதும் துணையிருந்து ஆலோசனைகள் வழங்கிபடிகளைத் திருத்தி உதவிவரும் சித்தாந்த ரத்தினம். டாக்டர். விஸ்வ ஆறுமுகம் (மேனாள் விஞ்ஞானி,) அவர்களுக்கும் எனது பணிகளுக்கு ஆதரவாக இல்லப் பொறுப்புக்களை ஏற்று நடத்திவரும் எனது மனைவி திருமதி. வசந்தா அவர்களுக்கும் எனது இதயம் கனிந்த நன்றி மலர்களைத் சூட்டி மகிழ்கிறேன்.

பதிப்புப் பணியில் துணை நிற்கும் திரு. என். முருகன், நிழற்படப் பிரதியாளர் சத்யா பிரசாஸ் திரு. ராதாகிருஷ்ணன் மறுதோன்றி அச்ச உரிமையாளர் கட்டமைப்பாளர் சண்முகா பைண்டிங் திரு. ரமேஷ்
21.07.2014, ஆடி கிருத்திகை, திங்கட்கிழமை

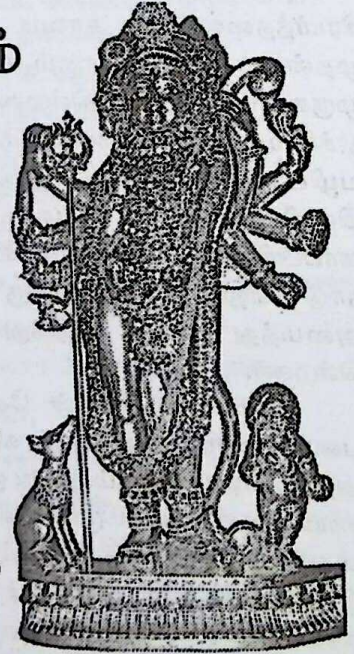
ஆகியோருக்கு எமது இதயம் கனிந்த நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அன்பர்கள் அனைவருக்கும் சிங்கார வேலனும், அவனை அளித்த அதிசய வடிவுடை கற்பகவல்லி உடனாய ஆனந்த பைரவ கபாலீசுவரப் பெருமானும் அன்பர்கள் யாவருக்கும் சகலசெல்வ யோகமிக்க பெருவாழ்வை அளித்து இன்பமுடன் வாழ வைக்க வேண்டுமென்று அவர் தம் பொற் பாதங்களைப் போற்றி வணங்கி வேண்டிக் கொள்ளுகிறேன்.

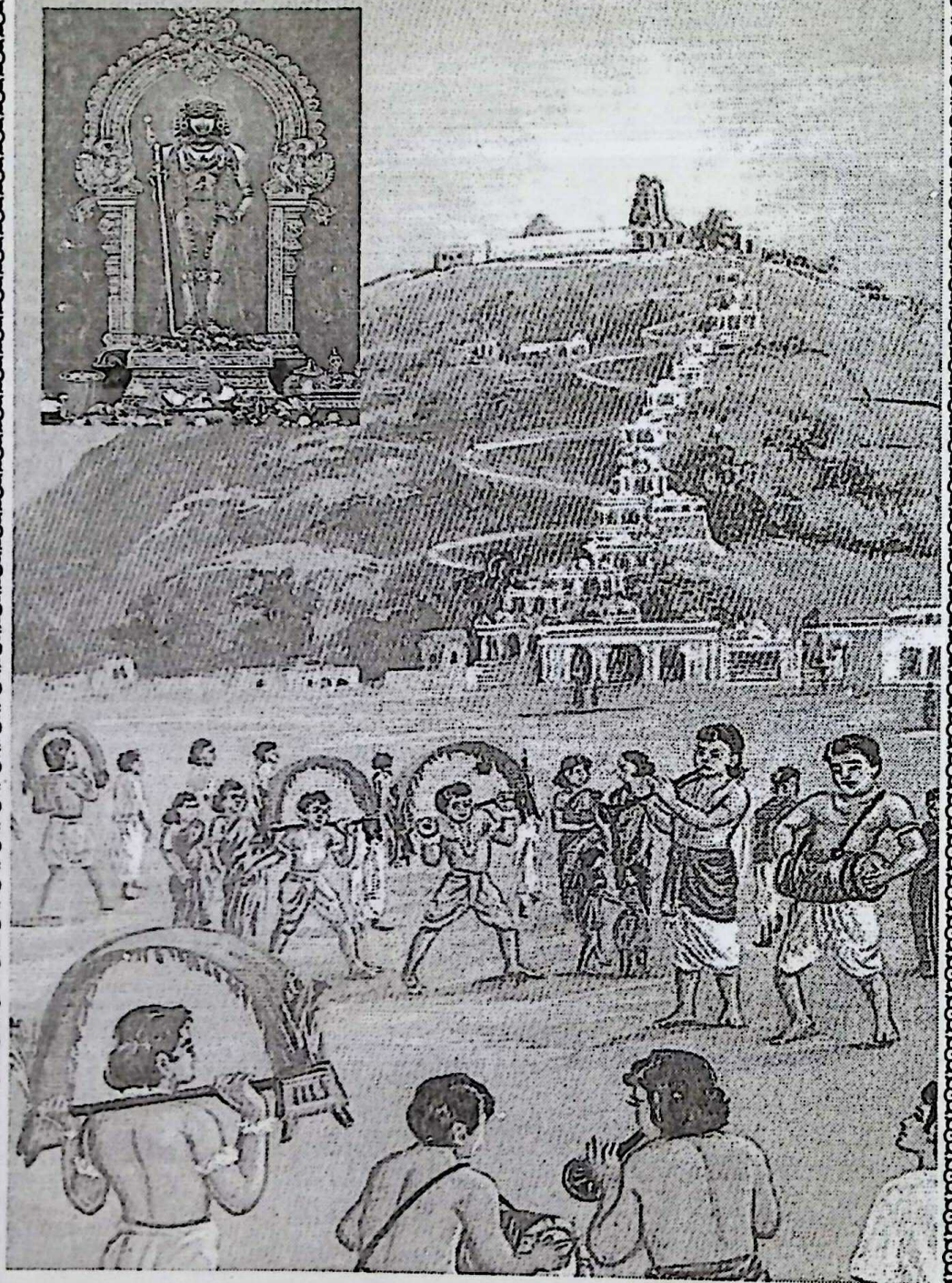
என்றும் சிவப்பணியில், மீளா அடிமை
பூசை. ச. ஆட்சிலிங்கம் (எ)
பூசை. ச. அருணவசந்தன்.

மாதம் தோரும் மலரும்
சிவமணம் கமழும்
தெய்வீகத்திங்களிதழ்
சிவசுந்தரி
படித்துப் பயன்பெறுங்கள்

ப.எண். 29, பீமண்ண முதலி கார்டன்தெரு,
ஆழ்வார்பேட்டை, சென்னை-600 018.
அலைபேசி : 9941124964

காவடியாம் காவடி கந்தவேலன் காவடி! நென்பறுனி ஆண்டவனின் தெய்வீகக்காவடி!
வேண்டும் வரம் தரும் வேலவனார் காவடி! ஆனந்த சுகம் அருளும் அற்புதக் காவடி!

கந்தவேலன் காவடி

தண்தமிழ்க் கடவுளான முருகப் பெருமானுக்குரிய வேண்டுதல்களில் முதன்மை பெற்றது காவடி எடுத்தலாகும். அன்பர்கள் தமது வேண்டுதல்களுக்கு ஏற்ப, பால், பழங்கள், பன்னீர் முதலான அபிஷேகப் பொருட்களையும், மலர்கள், மாலைகள், முதலான அலங்காரப் பொருட்களையும் காவடிகளில் கட்டிக்கொண்டு வந்து முருகனுக்கு அளிக்கின்றனர்.

முருகனுக்கு இணையாகவே காவடிகளும் போற்றப்படுகின்றன. காவடியைத் தூக்கிச் செல்லும் அன்பர் களுக்குத் துணையாக மேளதாளங்கள் முழக்கப்படுகிறது. காவடி எடுப்பவர்களமீது தெய்வங்கள் இறங்கி வந்து அருள்வாக்கு அளித்தலும் நடைபெறுகிறது.

தென்னகத்திற்கே உரியதான காவடி எடுத்து வந்து கந்தனை வழிபடும் வழக்கம் இலங்கை, மலேசியா, ஜெர்மன், சுவிட்சர்லாந்து முதலான நாடுகளுக்கும் பரவியுள்ளது. தமிழர்களேயன்றி, மற்ற சமயத்தைச் சேர்ந்த அன்பர்களும் முருகனுக்குக் காவடி

எடுத்து வந்து பிரார்த்தனையைச் செலுத்தி வழிபடும் வழக்கம் அதிகரித்து வருகின்றது. முருகப்பெருமானுக்கேயன்றி பைரவர், சிவபெருமான், காளி முதலான தெய்வங்களுக்கும் காவடி எடுக்கின்றனர்.

காவடியின் தோற்றம், காவடி எடுக்கும் போது நிகழும் நிகழ்வுகள், புகழ் பெற்ற காவடித் திருவிழாக்கள், காவடியைக் குறித்து எழுந்த காவடிசிந்து முதலான சிற்றிலக்கியங்கள் போன்ற அரிய செய்திகளைத் தாங்கியவாறு காவடி என்னும் இந்நூல் மலர்ந்து தங்களின் கரங்களில் தவழ்கிறது. இதில் உள்ள செய்திகளை அறிந்து மகிழத் தங்களை அன்புடன் வேண்டுகிறோம்.

இந்த இனிய வேளையில் அருந்தவச் செல்வியான வள்ளிநாயகியும், பெருந்தனப் பெண்ணான தெய்வநாயகியும் தழுவி நிற்கும் கார்த்திகேயனான அறுமுகச் சிவனிடம் அன்பர்கள் யாவருக்கும் சகல செல்வயோக மிக்க பெருவாழ்வைத் தந்து எந்நாளும் இன்பமுடன் வாழ்விக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கின்றோம். வாழ்க வளமுடன்,

வாழி நலம் சூழ

- சிவசுந்தரி

காவடியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

காவடியின் தோற்றமும் பயன்பாடும் காலத்தால் அறிய முடியாத தொல்பழமை வாய்ந்தவைகளாகும்.

ஆதியில் மனிதர்கள் உணவுத் தேவைக்காகவும், தண்ணீர் முதலான அடிப்படைத் தேவைகளுக்காகவும் அடிக் கடி இடப்பெயர்ச்சி செய்ய வேண்டி இருந்தது. அவ்வேளையில் வாழ்வின் அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு ஏற்பவையாகச் சேர்த்து வைத்துள்ள பொருட்களைத் தாங்கள் புதிதாகக் குடியேறும் இடத்திற்கு இடம் பெயர்க்க வேண்டியதாயிற்று. இத்தகைய இடப்பெயர்ச்சிக்காக முதலில் மனிதன் சுமைகளைத் தோளில் சுமந்து சென்றான். அந்தச் சுமை கொஞ்சம் கூடியபோது தலையில் ஏற்றிச் சுமந்தான். பின்னர் சுமைகளை இடம் பெயர்க்க கழுதை, குதிரை முதலிய விலங்குகளைப் பயன்படுத்தினான்.

சில சமயங்களில் விலங்குகளையும், வண்டிகளையும் பயன்படுத்த முடியாத மலை முகடுகள், மண்மேடுகள் போன்ற உயரமான பகுதிகளுக்குப் பொருட்களைச் சுமந்து செல்லவும் வேண்டியிருந்தது. அந்நிலையில் சுமைகளைத் தோளில் சுமப்பதோ, தலையில் சுமந்து செல்வதோ எளிதாக இல்லை. அதனால் சுமையை இரண்டாகப் பிரித்து அவற்றை நீண்ட வலிமை மிக்க தடியின் இருமுனைகளிலும் கட்டித் தொங்கவிட்டு அந்தத்

தடியைத் தோளில் சுமந்தவாறு சென்றான். இம்முறையில் சுமையின் பாரம் தெரியாதது மட்டுமின்றி தலையில் சுமப்பதைவிட அதிக அளவு சுமையையும் எடுத்துச் செல்ல முடிந்தது. தோளில் தாங்கும் நீண்ட தடியை முன்னும் பின்னும் நகர்த்தி வைப்பதன் மூலம் பாரத்தைக் குறைத்து உணரவும், எளிதில் மலையில் ஏறவும் இறங்கவும் முடிந்தது. அதனால் இம் முறையைச் சுமை தூக்குவோர் அனைவருமே கடைப் பிடித்தனர். சுமைகளை இருபிரிவாக்கி கவடு செய்து பயன்படுத்துவதால் இம் முறைக்குக் காவடி எனப் பெயர் கொடுக்கப்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர்.

மாபெரும் இதிகாசமான இராமாயணத்தில் சிரவணன் என்பான் கண்களை இழந்த தன் தாய் தந்தையரைக் காவடியில் அமர்த்திக் கொண்டு பயணம் செய்தது குறிக்கப் பட்டுள்ளது.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் “கா” என்னும் சொல் தோளில் தாங்கிச் செல்லும் சுமையைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. புறநானூற்றிற்கு உரை வரைந்த நச்சினார்க்கினியர். கா என்ற சொல்லினால் காவடியைக் குறிக்கின்றார். அதியமான் நெடுமான் அஞ்சி என்ற வள்ளலைப் புகழும் பாடலில் ஒரு பாணன் தனது கா(வடி)வின் ஒருபக்கத்தில் முழுவையும், மற்றோர் பக்கத்தில் உண்கலங்களையும் கட்டித் தூக்கி வரும் காட்சியை அவர் குறிக்கின்றார்.

இலங்கையில் "கா" என்ற சொல் இப்போதும் வழக்கத்தில் உள்ளது. சுமைகளைத் தூக்குதலை அவர்கள் காவுதல் என்ற சொல்லால் குறிக்கின்றனர். எடுத்துக்காட்டாக, சுவாமியைத் தோளில் சுமந்து வீதிவலம் வருவதைச் சுவாமி காவுதல் என்கின்றனர்.

கா என்ற சொல் பெரும் சமையைக் குறிப்பதால் அந்த சமையைச் சுமக்கத் துணை செய்யும் தடிக்கு காவு தடி என்னும் பெயர் வழங்கியதாகவும். இது கால ஓட்டத்தில் காவடி ஆனதென்பதாகவும் கூறுவர்.

இதன்மூலம் கவடு என்னும் சொல்லை அடியாகக் கொண்டு காவடி எனும் சொல் தோன்றியதாகக் கூறுகின்றனர். கவடு என்பது இரண்டானது, இரண்டாக்கப்பட்டது என்ற பொருளைத் தருகிறது. மரம்

சம அளவில் பிரிந்து இரு கிளைகளாகச் செல்லுமிடம் கவடு எனப்படுவது இங்கு எண்ணத்தக்கது.

சோழிகளுக்குக் கவடு என்பதும் பெயர். அது வயிற்றுப் பகுதியில் இரண்டாகப் பிரிந்துள்ளதால் அப்பெயர் பெற்றது.

சுமைகளை இடப்பெயர்ச்சி செய்வதற்கு வாகன வசதிகள் பெருகிவிட்ட நிலையிலும், மக்கள் தாம் வணங்கும் தெய்வங்கள் வாழும் மலைகளின் மீது பூஜைப் பொருட்களைக் காவடியில் கட்டித் தூக்கிச் சென்று வழிபடும் வழக்கத்தை மட்டும் மாறாது கொண்டுள்ளனர்.

அதுவே காவடி செலுத்துதல் என்னும் பிரார்த்தனையாக மக்களிடையே நிலை பெற்றுத் தொடர்ந்து வருகிறது. ❧

திருக்குறளில் காவடி

இலக்கியங்களில் காவு என்ற சொல் சுமை என்னும் பொருளில் ஆளப்படுகிறது. அந்த அடிப்படையில் காவடி என்பது சுமை தூக்க உதவும் தடியாக உள்ளதை அறியமுடிகிறது.

திருக்குறளில் காவடி என்ற சொல் இல்லாவிட்டாலும், கா எனும் சொல் சுமையைக் குறிக்கவும், காவடியைக் குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அச்செய்தியைக் காமத்துப் பாலில் உள்ள இரண்டு குறள்களின் மூலம் காண்கிறோம்.

காமமும் நானும் உயிர்காவாத் தூங்கும்என்
நோனா உடம்பின் அகத்து குறள் 1163

என்னும் குறளில் தலைவி வலிமையற்ற என் உடலில் உயிரைக் காவடியாகக் கொண்டு காமமும் (ஆசையும்) நாணமும் தொங்குகின்றன. காமத்தை வெளியிட நாணம் தடுக்கிறது. நாணம் நிலையால் காதலை வெளிப்படுத்த முடியவில்லை என்கிறாள். மேலும்,

ஒருதலையான் இன்னாது காமம்காப் போல

இருதலையானும் இனிது குறள் 1196

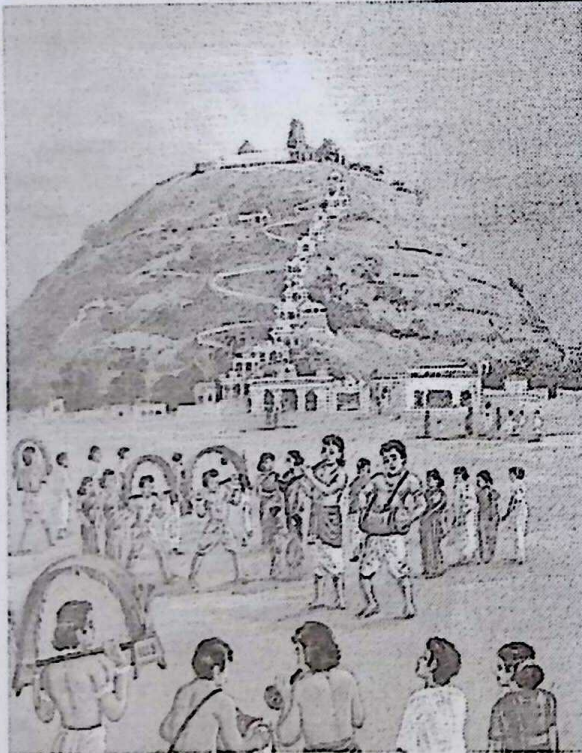
காதல் ஒரு தலையாக இருப்பது துன்பத்தைத் தருகிறது. காவடிச் சுமை இருபுறமும் சமமாக இருக்கும்போது தூக்குபவனுக்கு எளிதாக சுகமாக இருப்பது போல் அன்பு கொண்டுள்ள இரண்டு பேரிடத்தும் காதல் இருப்பதே இனிமையானது என்கிறாள் தலைவி.

காவடி மூலம் பொருட்களைச் சுமந்து செல்லும் வழக்கம் நெடுங்காலமாக இருந்த போதிலும், அது பற்றிய செய்திகளையோ, காவடி என்ற சொல்லாட்சியையோ சங்க இலக்கியங்களிலும் தொடர்ந்து வந்த தேவார திருவாசகங்களிலும் காணமுடியவில்லை. ❧

சமய வாழ்வில் காவடியின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

ஆதி மனிதர்கள் மலைகளின் நடுவே இருந்த சம தளங்களில் வாழ்ந்தனர். அவர்கள் எளிதில் ஏற முடியாத மலையின் முகடுகளில் வாழும் தெய்வங்கள் தம்மைக் காத்து வருவதாக நம்பினர். அவை தமக்கு உதவவும் நல்வாக்கு சொல்லி வழிகாட்டவும் மலையை விட்டு இறங்கி வந்து அருள்புரிகின்றன என்று நம்பினர். இப்போதும் சுவாமி வந்து அருள் வாக்கு கூறிய பின் மலையேறிவிட்டது என்று கூறப்படுவதைக் காண்கிறோம்.

அத்தெய்வங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கவும், வாழ்வில் ஏற்படும் இன்னல்களில்

இருந்து காக்கவும் பிரார்த்தித்து அவை இருக்கும் மலையுச்சிக்குச் சென்று அவற்றை மகிழ்விக்கப் பூசைகளை நிகழ்த்தினர். அவ்வாறு செல்லும் வேளையில், அத்தெய்வங்களுக்குரிய பூசைப் பொருட்களைக் காவடிகளில் கட்டிச் சுமந்து சென்றனர். அந்நிலையே பின்னாளில் காவடி எடுக்கும் பிரார்த்தனையாக மாறியுள்ளது என்கின்றனர்.

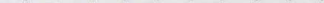
புராணங்களின்படி பழனிமலை ஆண்ட வனுக்கே முதன்முதலாகக் காவடி எடுக்கப்பட்டது. அப்படி காவடி ஏந்தி வந்தவன் இடும்பன். இடும்பனே காவடி எடுப்பவர்களுக்குத் தலைவனாக இருந்து வருகின்றான்.

காவடி எடுக்கும் வழக்கம் ஆதியில் பழனி முருகனுக்கு மட்டுமே உரியதாக இருந்து பின்னாளில் அனைத்து முருகன் ஆலயங்களுக்கும் உரியதாகிவிட்டது என்கின்றனர்.

பைரவருக்குப் பன்னீர் காவடிகள் திருமாலுக்குத் தண்ணீர் காவடி, காளிக்கு அக்னிகாவடி என மக்கள் பலவிதமான காவடிகளை எடுக்கின்றனர். ஆதியில் மலைத்தெய்வங்களுக்கு எடுக்கப்பட்ட காவடி சம தரையில் உள்ள கோயில்களுக்கும் செய்யும் பிரார்த்தனை ஆகிவிட்டது. உள்ளூர் கோயிலில் உள்ள முருகப்பெருமானுக்கு அன்பர்கள் வேண்டுதல்பேரில் காவடி எடுக்கின்றனர். ஆடிக் கிருத்திகை, பங்குனி உத்திரம், சித்திரை கிருத்திகை முதலிய நாட்களில் காவடி எடுக்கும் விழாக்கள் சிறப்புடன் கொண்டாடப்படுகின்றன.

முருகனுக்குக் காவடி எடுத்து வந்த முதல்வன் என்ற பெருமை பெற்றவன் இடும்பன். முருகனுக்குக் காவடி தூக்கி வரும் அன்பர்கள் கூட்டத்திற்கு அவன் காவலனாகவும் முன்னிருந்து வழிநடத்துபவனாகவும் இருந்து வருகிறான். முருக வழிபாட்டில் தனியிடம் பெற்றுள்ள இடும்பன் பற்றிய செய்திகளைத் தொகுத்து காணலாம்.

இரும்பன்

“இடும்பன்” என்றதும், எல்லோருக்கும் மகாபாரதத்தில் வரும் இடும்பன் நினைவுக்கு வந்து விடுகிறான். பாண்டவர்களில் ஒருவனான பீமசேனன் வாரணாவதத்தில் தன்னை எதிர்த்து வந்த இடும்பனோடு போரிட்டு அவனைக் கொன்றான். பின்னர், அவளது சகோதரியான இடும்பியை மணந்தான். இடும்பனுக்கும் பீமனுக்கும் பிறந்தவனே கடோற்கஜன். மகாபாரதப் போரில் வீரட்டகாசம் புரிந்து வெற்றிகளைக் குவித்த கடோற்கஜன் பாண்டவர் பக்கம் நின்று போரிட்டவன்.

நாம் இப்போது காணப் போகும் இடம்பன் பாரதத்தில் கூறப்பட்ட இடம்பனுக்குப் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகத் தோன்றி, முருகன் அடிமையாக வாழ்ந்து வருபவன் ஆவான். இந்த இடம்பன் அசுர குலத்தைச் சேர்ந்தவன், மிகுந்த பலசாலி. அகத்தியருடன் போரிட்டுத் தோற்றவன். அவருடைய பெருமைகளையும் சிறப்பையும் உணர்ந்து அவருக்குச் சேவகன் ஆனவன். அகத்தியரால் உபதேசிக்கப்பட்ட மந்திரங் களைப் பயின்று முருகனின் அருள் பெற்றவன்.

முருகனுக்காகக் காவடிகளைத் தாங்கி வரும் அன்பர்கள் கூட்டத்திற்கு அவனே தலைவன். முருகன் ஆலயங்களில் அவனும் பரிவார தெய்வமாக விளங்குகிறான். குறிப்பாக, பழனி ஆண்டவனாக முருகன் வீற்றிருக்கும் தலங்களுள் அவனுக்குத் தனிச் சந்திதி அமைத்துள்ளனர். அவனுக்கு

நாட்பூசையும் சிறப்பு வழிபாடுகளும்
நடத்தப்படுகின்றன.

காவடி எடுக்கும் வழக்கம் இவனிடம் இருந்தே தோன்றியதென்று புராணங்கள் கூறுகின்றன. பழனித் தலவரலாற்றில் கூறப் பட்டுள்ள இடும்பன் பற்றிய செய்திகளை இங்கே காணலாம்.

காசிபனுக்குத் திதி தேவியிடம் தோன்றி யவர்கள். அசுரர்கள். இவர்களில் முதன்மை பெற்றவர்கள் சூரபத்மன், தாரகன், சிங்க முகன் அஜமுகி ஆகிய நால்வராவர். இவர்கள் குலகுருவான சக்கிராச்சாரியாரை அடைந்து

பல நல்லுரைகளைப் பெற்றனர். அவரது ஆணைப்படி கடலிடை தீவில் வாழும் இடும்பனை அடைந்து அஸ்திர சஸ்திர வித்தைகளைக் கற்றுக் கொண்டனர். இடும்பன் வலிமை மிக்கவன். நுண்ணறிவு படைத்தவன். அசுரர்களுக்கும் இராட்சதர்களுக்கும் ஆயுதப் பயிற்சி அளித்தவன்.

தன்னிடம் வித்தைகளைப் பயின்ற சூரபத்மன் பிரம்மதேவனைக் குறித்துப் பெரும் தவம் இயற்றி, 1008 அண்டங்களை 108 சதுர்யுகங்கள் திறம்பட ஆளும்வரம் பெற்றதை எண்ணி மகிழ்ந்தான். பெருமையுடன் வாழ்ந்த சூரபத்மன் இறுதியில் விதிவசத்தால் தேவர்களுக்குத் துன்பமிழைத்து முருகப் பெருமானால் அழிக்கப்பட்ட நிகழ்ச்சியைக் கண்டு மனம் நொந்தான்.

அவனது அழிவைக் கண்டு வருந்திய இடும்பன் தன் மனைவி இடும்பியுடன் மகேந்திரபுரியை விடுத்து வனங்களில் திரிந்து வந்தான். அவ்வனங்களில் முனிவர்கள் சிவபூசை செய்வதைக் கண்டும் அவர்கள் கூறும் மெய்யுரைகளால் கவரப்பட்டும் தானும் சிவபூசை செய்து வரலானான்.

அவனது பூசையால் மகிழ்ந்த சிவ பெருமான் அவன் முன்னே தோன்றி “இடும்பனே! நீ விரைவில் அகத்தியரைக் காண்பாய். அவரிடம் குமார மந்திரத்தை உபதேசம் பெற்றுப் பூசை செய்து வருக. அதனால் குமரக்கடவுள் உனக்கு அருள் புரிந்து ஏற்றுக் கொள்வார்” என்றார். அதைக் கேட்டு இடும்பன் மனம் மகிழ்ந்தான்.

அவனும் அவனது மனைவியும் ஒரு முறை பொதிகை மலைக் காடுகளில் தங்கியிருந்தபோது அகத்தியரைக் கண்டனர். சிவனுக்கு இணையாகப் போற்றப்படும் அவரை வணங்கிப் பூசித்தனர். அவரிடம் அரக்கர்களுக்கு வித்தை கற்பித்து வந்ததையும்

சூரனும் அவன் தம்பியரும் மாண்டதையும், சூரனின் குமாரன் இரணியன் கடலில் ஒளிந்து கொண்டதையும், தான் தப்பி மனைவி மக்களுடன் காட்டினில் திரிவதையும், சிவனை ஆராதித்து அருள் பெற்றதையும், எடுத்துக் கூறினான். அதைக்கேட்ட அகத்தியர், “சிவனார் திருவுள்ளம் அப்படியே ஆகட்டும்” என்றார்.

அவனுக்கு சடாட்சர மந்திரத்தை உபதேசித்து, தீகைக் கொடுத்துத் தமக்குப் பணியாளனாக வைத்துக் கொண்டார். அவருக்குப் பணி செய்வதில் இடும்பனும் இடும்பியும் மன நிறைவு கண்டனர்.

ஒரு சமயம் அகத்தியர் இடும்பனிடம் “அன்பனே, முன்னாளில் நான் திருக்கயிலையில் இருக்கும்போது சிவபெருமான் பூர்ச்சவனத்தில் உள்ள இரண்டு மலைகளைக் காட்டி, இவை சிவகிரி-சக்திகிரி எனப்படும் இவற்றைச் சிவமாகவும் சக்தியாகவும் நீ பூசை செய் என்றார். நாமும் அப்படியே பூசித்து வந்தோம். இப்போது பொதிகை மலை நமது வசிக்குமிடமாகி விட்டதால், கயிலை மலைக்குச் செல்ல முடிவதில்லை. சிவனார் ஆணைப்படி நாம் பூசித்து வந்த அந்த மலைகளை இங்கே கொண்டு வந்து வைத்து பூசிக்க விரும்புகிறோம். அவற்றைப் பெயர்த்து இங்கே கொண்டு வருக” என்றார்.

இடும்பன் குருவார்த்தையை மீறாதவன். ஆகையால் உடனே அவரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு இமயமலைச் சாரலில் உள்ள பூர்ச்ச வனத்தை அடைந்தான். அங்கு வெண்மை, செம்மை நிறங்களுடன் விளங்கும் சிவசக்தி வடிவான குன்றுகளைக் கண்டான்.

பிரம்மனைத் துதித்தான். பிரம்ம தண்டம்தோன்றியது. பிறகு அட்டமாநாகங்களைத் துதித்தான். பிரம்மன் அருளால் அங்கே

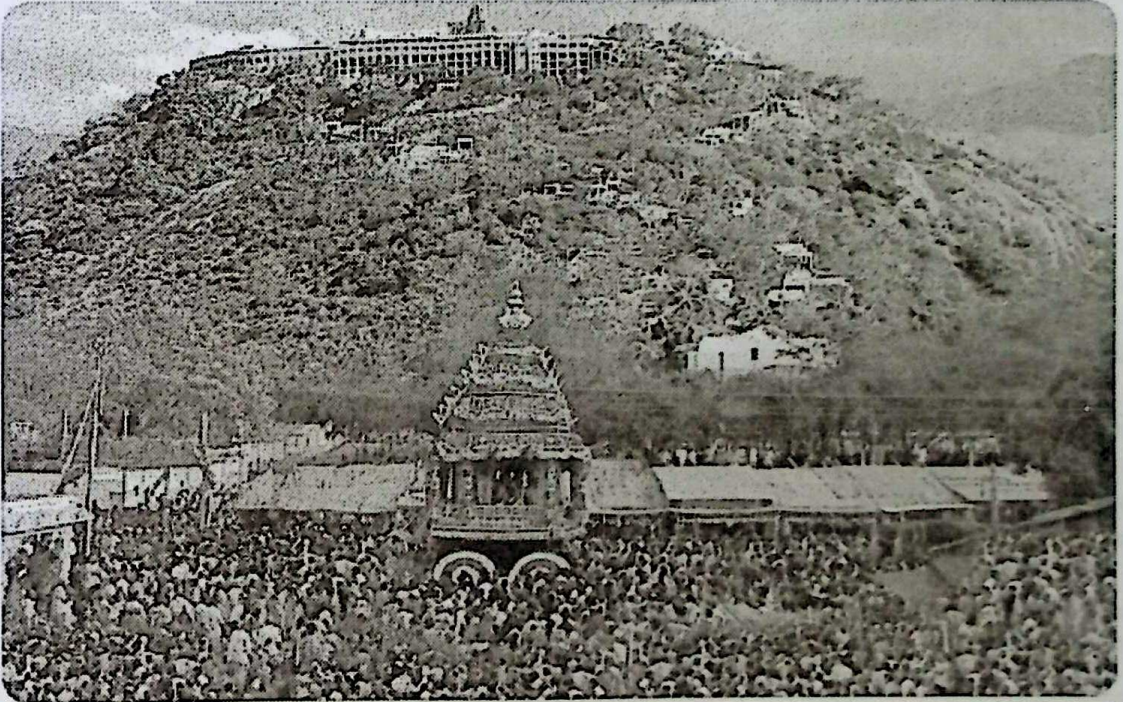

நாகங்கள் தோன்றின. பின்னர் அங்கிருந்த மலைகளைப் பெயர்த்தது, நாகங்களைக் கொண்டு அவற்றைக் கட்டி, பிரம்ம தண்டின் இருமுனைகளிலும் அவற்றைத் தொங்க விட்டான். பிரம்மதண்டத்தைத் தோளில் வைத்துக் கொண்டு அகத்தியரை வணங்கித் தென்னாட்டை நோக்கி விரைந்தான்.

இப்போது பழனி இருக்கும் இடத்திற்கு வந்து கொண்டிருந்த போது முருகப் பெருமான் அவன் கொண்டு வரும் மலைகளை அவ்விடத்தில் நிலைப்படுத்தி அதன் மீது கோயில் கொள்ள விரும்பினார். அதனால் அவனுக்கு வழிநடையால் அயர்ச்சி தோன்றும் படிச் செய்தார். அயர்ச்சியால் அவனுக்கு உறக்கம் வந்தது. அவ்விடத்திலேயே அந்த மலைகளை வைத்துவிட்டுச் சற்றுநேரம் ஓய்வெடுத்துக் கொள்ளப்படுத்தான். படுத்ததுமே அவனை உறக்கம் ஆட்கொண்டு விட்டது.

முருகன் அழகிய குழந்தையாக உருவெடுத்தான். சிவகிரி மீதிருந்த குரா மரத்தடியில் போய் நின்று கொண்டான். கண் விழித்து எழுந்த இடும்பன், தான் நெடுநேரம் தூங்கிவிட்டதை எண்ணி வருந்தினான். மலைகளைத் தூக்க முயன்றான். முடிய வில்லை. "இதுவரை லேசாக இருந்த மலைகள் இப்படி கனக்கிறதே, கனமானாலும் பரவா யில்லை. தூக்கவே முடியவில்லையே என்ன காரணம்" என்று திகைத்தான். தன் வடிவைச் சுருக்கிக் கொண்டான். மலைமீது சென்று கவனமாக ஆராய்ந்தான்.

மலைமீது குராமரத்தடியில் குழந்தையொன்று நிற்பதைக் கண்டான். இக்குழந்தையா மலை கனப்படற்குக் காரணம் என யோசித்தான். "குழந்தையே இறங்கி ஓடு" என அச்சுறுத்தினான். அந்தக் குழந்தை அசரவில்லை. இருவருக்கும் வாய்ச்

சண்டை தோன்றி வளர்ந்து கைச்சண்டையாகத் தொடர்ந்தது. குழந்தை அடித்த அடியில் இடும்பன் மாண்டு விழுந்தான்.

இடும்பன் இட்ட ஒலத்தைக் கேட்டு இடும்பி ஓடிவந்தாள். முருகனிடம் தொழுது அவனுக்கு உயிர்ப்பிச்சை அளிக்கும்படி வேண்டினாள். முருகன் தன் வடிவைக் காட்டினான். இடும்பிக்கு அருள்புரிந்து இடும்பனை உயிர்ப்பித்தான். இடும்பனும் இடும்பியும் முருகனை வணங்கினர்.

முருகனிடம், "இடும்பனே! இந்த மலைகள் இங்கேயே இருக்கட்டும். நாம் இந்த சிவகிரி மீது சிவகிரிவேலனாக தண்டாயுத பாணியாக இருக்க விரும்புகிறோம். நீ உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேள்" என்றார்.

இடும்பன் ஐயனே!, "என்னைப் பணி கொள்வாய். உனக்குக் குற்றேவல் செய்து வாழ்வதே எனக்குப் பெருமை" என்றாலும், எனது குருவான அகத்தியருக்கு என்ன பதில் சொல்வது" என்றான்.

முருகன், "இடும்பனே! உனது குரு பக்தி உயர்ந்ததாக இருக்கிறது. அகத்தியரிடம் நாம் உரிய பதிலை அளிப்போம்" என்றார்.

அதற்குள் அகத்தியர் செய்தி அறிந்து அங்கு வந்து சேர்ந்தார். அவருடன் சீடர்களும் பலவகை சித்தர்களும் வந்து கூடினர். அவர்கள் முருகனைப் பலவாறு போற்றித் துதித்தனர். அகத்தியர், "பெருமானே! இடும்பனை ஏவலனாக ஏற்றருளுக" என்றார்.

முருகன் புன்னகைத்து, "அப்படியே ஆகட்டும். இனி உன்னைப் போல் நமக்குப் பூசைப் பொருட்களைக் காவடியாகக் கட்டிக் கொண்டு நம்மைப் பூசிக்க வரும் அன்பர்களுக்கு எமது திருவருள் கூடும்". என்றார்.

"காவடி எடுத்து வருபவர்கள் மத்தியில் என்றும் இருப்பாய். உன்னை காவடியன் என்றே அழைப்பர்" என்னும் வரங்களைத் தந்தார். பிறகு முருகன் சிவகிரி மீது கோயில் கொண்டான். இடும்பன் அவனுக்கு அடிமைத் திறம் பூண்டு காவலனாக இருந்து வருகிறான்.

பழனியில் முருகன் தண்டாயுதபாணியாக எழுந்தருளியுள்ள மலைக்கு எதிரில் சிறிய குன்று உள்ளது. புராணத்தில் சக்தி கிரி என்று அழைக்கப்படும் இம்மலை நடைமுறையில் இடும்பன் மலை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இ.ப. 1068 அடி உயரமுள்ளது. இதன் அருகில் இடும்பன் குளம் என்னும் குளமுள்ளது. இக்குளத்தில் நீராடி, இடும்பனை வழிபட்ட பிறகே பழனிமலை வேலவரைத் தரிசிக்கும் வழக்கம் உள்ளது. இம்மலையின் உச்சியில் இடும்பனுக்குச் சிறிய ஆலயம் உள்ளது. இது தற்போது நன்கு வளர்ந்து பெரியதாகக் கட்டப்பட்டு உள்ளது. இடும்பனின் 13 அடி உயரசிலை ஒன்றும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

மேலும், பழனியில் மலை ஏறும் பாதையில் இடும்பனுக்குச் சிற்றாலயம் உள்ளது. அதில் கிழக்கு நோக்கியவாறு இடும்பன் இருந்து அருள்பாலித்துக் கொண்டிருக்கின்றான். மலையேறும் அன்பர்கள் இடும்பனை வணங்கிய பின்னரே முருகனைத் தரிசிக்கச் செல்கின்றனர்

❧

இடும்பன் வழிபாடு

சமய வழிபாட்டில் குறிப்பாக முருகன் வழிபாட்டில் சிறப்பாகப் போற்றப்படும் காவடியின் தோற்றம் இடும்பனிடமிருந்தே தொடங்கினாலும், இடும்பனை முருகன் ஆலயத்திற்குள் எழுந்தருளுவித்து வழிபடும் வழக்கம் இல்லை. அவனது கோயில் முருகன் கோயிலுக்கு வெளியே தனியாகவே அமைக்கப்படுகிறது. கோபுரத்திற்கு அக்னி மூலையான தென்கிழக்கில் இவனுடைய ஆலயம் அமைக்கப்படுகிறது.

முருகன் ஆலயங்களில் கோபுரத்திற்கு முன்புறம் பிராகாரத்தில் இடும்பன் சந்நிதியைக் காண்கிறோம். இதில் தலையில் முண்டாசு கட்டிக் கொண்டு நீண்ட தடியில் இரண்டு மலைகளைக் கட்டித் தூக்கிக் கொண்டு நடப்பவனாக அவனது திருவுருவம் அமைந்துள்ளது. பெரும்பாலான மலைத் தலங்களில் பெரிய பாறையையே இடும்பனாகப் போற்றி வழிபடுகின்றனர்.

ஆதிநாளில் முருகனை வேல் வடிவில் வழிபட்டதைப் போலவே அவனது அடிமையான இடும்பன் நீண்ட உறுதியான தண்டத்தின் வடிவிலேயே வழிபடப்பட்டான். ஆயுதத்தின் வடிவில் வழிபடப்பட்ட போது அவன் இடும்பாயுதன் என்று அழைக்கப்பட்டான்.

கந்தர்சஷ்டிக் கவசத்தில்

இடும்பாயுதனே இடும்பா போற்றி

கந்தா போற்றி கடம்பா போற்றி

என வரும் தொடர்கள் இங்கே சிந்திக்கத்

தக்கதாகும்.

காவடி எடுப்பவர்கள் காவடியுடன் இடும்பனைக் குறிக்கும் வகையில் ஒரு

தண்டாயுதத்தையும் வைத்து வழிபடுவர். காவடி எடுத்து வரும் அன்பர்களுடன் அந்தத் தண்டாயுதமும் எடுத்து வரப்படுகிறது.

இடும்பன் முருகன் அருளால் பில்லி, சூன்யம், முதலான பெரும்பகைகளை அகற்றும் வல்லமை கொண்டவன்.

அவனைத் துதிக்கும் வகையில் இடும்பன் கவசம் என்னும் நூல் உள்ளது (பார்க்க பக்கம் 62-64)

திருமறைக் காட்டில் (வேதாரண்யத்தில்) அகத்தியர் தவம் செய்து கொண்டிருந்த போது அவருக்குக் காவலனாக வந்த இடும்பன் தங்கியிருந்த இடமே இந்நாளில்

இடும்பாவனம் என்று அழைக்கப்படுகின்றது என்று சிவனடியார்கள் கூறுகின்றனர். (தலபுராணங்களில் பீமனோடு போரிட்டு மாண்ட இடும்பன் வாழ்ந்த குன்றம் என்று குறித்துள்ளனர்.)

திருஞானசம்பந்தர், "சினம் ஆர்தரு திறல் வாள் எயிற்று அரக்கன் மிகு குன்றம்" என்று இத்தலத்தில் இடும்பன் இருப்பதைக் குறித்துள்ளார். இடும்பனும், வானர மகளிரும் வழிபட்ட திருத்தலமாகும் இது.

சில தலங்களில் இடும்பனோடு கடம்பனையும் காண்கிறோம். அவன் அழகிய காவடி ஏந்தியவனாகக் காட்சி அளிக்கின்றான்.

இடும்பனுக்கும் கடம்பனுக்கும் பெரும் படையல் இடப்படுகிறது.

இவர்களுக்கு உலாத் திருமேனிகள் அமைப்பதோ திருவிழாக்கள் கொண்டாடுவதோ பரவலாக இல்லை. இடும்பனுக்குக் காவடி எடுக்கும் நாளுக்கு அடுத்த நாளில் பெரும்படையல் இடப்படுகிறது. இடும்பன் ஊன் உண்கடவுளாக எண்ணப்படுகின்றான். இவனுக்குப் பன்றியைப் பலியிட்டுப் படைக்கின்றனர். சுருட்டு வைத்துப் படைக்கும் வழக்கமும் உள்ளது. நகரத்தார் காவடி பூசைக்கு அளித்த பட்டியலில் சுருட்டும் இடம் பெற்றுள்ளது இங்கு சிந்திக்கத் தக்கதாகும். காவல் தெய்வங்களுக்குச் சுருட்டு வைத்துப் படைக்கும் வழக்கம் நெடுங்காலமாக இருந்து வருகிறது. அதை ஒட்டியே இடும்பனுக்கும் சுருட்டு வைத்துப் படைக்கும் வழக்கம் உள்ளதாகக் கூறுகின்றனர். ௮

அரோகரா என்னும் முழக்கம்

"ஹரஹ" மகாதேவா என்ற அடுக்கு மொழியில் சிவனடியார்கள் சிவபெருமானை விளக்கின்றனர். திருமூலர்,

அரகர என்ன அரியதொன்றில்லை

அரகர என்ன அறிகிலர் மாந்தர்

அரகர என்ன அமரரும் ஆவர்

அரகர என்ன அரும்பிறப்பன்றே

என்று ஹர, ஹர என்னும் மந்திரத்தின் பெருமையை விளக்குகிறார். இதற்கு, "அரகர என்பவர்களுக்கு உலகில் அரிதான செயல்ஒன்றுமில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் எளிதே செய்து முடிப்பர், அத்துடன் அரகர என்று சொல்வதால் அறியாமை நீங்குகிறது. அரகர என்று ஒதுவதால் தேவராகலாம். தொடர்ந்து வரும் பிறவிகளை நீக்கி, முத்தி பெறலாம்" என்பது பொருளாகும்

காவடி எடுப்பவர்கள் அரஹரோஹரா என்ற மந்திர சப்தத்தை முழக்குகின்றனர். காவடி எடுப்பவர்கள் கூட்டத்தில், ஹரஹரோஹர முருகா ஹரஹரோகரா என்ற முழக்கம் பெரிதாக ஒலிக்கிறது. ஹரன் என்பது சிவபெருமானுக்கே உரிய பெயராக இருந்தாலும், அது அன்பர்களுக்கு நேரும் துன்பங்களை நீக்கி, இன்பங்களோடு மங்கலங்களை அருளும் சிவசுப்பிரமணிய சுவாமியான முருகனுக்குச் சிறப்புப் பெயராக அமைகிறது. காவடி எடுக்கும் அன்பர்கள் அரோகரா அரோகரா என்ற மந்திரத்தை ஒதியவாறு காவடியாடுகின்றனர்.

அரோகஹரன் என்று இச்சொல்லைப் பிரித்து மேலெழுத்து வரும் நோய்களையும் துன்பங்களையும் அழித்து இன்பத்தை அளிப்பவன் என்றும் பொருள் கூறுகின்றனர். ௯

காவடிகளின் அமைப்பும் அழகும்

தொடக்கத்தில் மக்கள் சுமைகளைத் தூக்கிச் செல்லப் பயன்படுத்திய காவடிகள் அளவாலும் அமைப்பாலும் எளிய நிலையில் இருந்தன. அவை உறுதியான கல்மூங்கிலால் ஆன தண்டையும், அதன் இருமுனைகளில் பனைநார் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட உரிகளையுமே கொண்டிருந்தன.

அன்பர்கள் மலை முகடுகளில் வாழும் தெய்வங்களைப் பூசிப்பதற்கான பூசைப் பொருட்களைக் காவடியாக கட்டிக் கொண்டு செல்லும் போது அக் காவடிகள் தெய்வீகத் தன்மை கொண்டவைகளாகப் பரிணமித்தன. தெய்வங்களுக்கு உரியது என்பதால் அவை அழகுபடுத்தப்பட்டன. மயில் தோகைகள், மாவிலைகள், தர்ப்பைப் புல் முதலிய வற்றைக் கட்டி, விபூதி குங்குமமிட்டு அழகுபடுத்தப் பட்டன. காலம் செல்லச் செல்ல அதன் அமைப்பும் அழகும் வளர்ந்து புதிய பரிணாமங்களை அடைந்தன. இப்பகுதியில் தெய்வங்களுக்குச் செலுத்தப்படும் பல்வேறு வகையான காவடிகளைக் கண்டு மகிழலாம்.

புஷ்பக் காவடிகள்

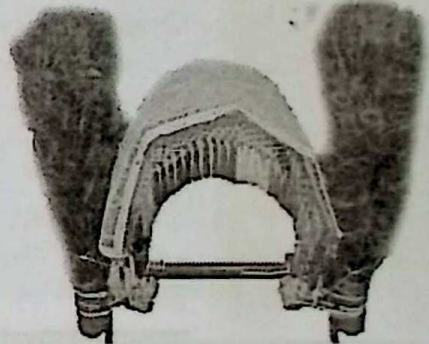
புஷ்பக் காவடிகள் என்பவை தொடக்க நிலைக் காவடிகளின் வடிவத்தைக் கொண்டதாகும். இதில் காவடித் தண்டாக மூங்கிலையே பயன்படுத்துகின்றனர். இருபுறமும் பனைஓலை (அல்லது) மூங்கிலால் முடையப்பட்ட பூக்குடலைகள் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும். வசதியும் வளமும் மிக்கவர்கள் வெள்ளி அல்லது பித்தளையால் செய்யப்பட்ட பூக்குடலைகளைத் தொங்கவிட்டிருப்பர். அதுபோல் பிரம்ம தண்டையும் உயர்ந்த மரத்தில் கடைந்

தெடுத்துப் பூண்கள் இட்டு, அதில் மயில், சேவல், ஓம், முருகன் போன்ற வடிவங்களையும் அமைத்து அழகூட்டுகின்றனர்.

திருத்தணிக்கு நேர்ந்து கொண்டு ஆண்டுதோறும் புஷ்பகாவடிகள் எடுக்கும் குடும்பங்கள் அனேகம் உள்ளன. இந்தக் குடும்பங்களில் மேலே சொன்னவாறு கலைநயத்துடன் செய்யப்பட்ட புஷ்பக் காவடிகள் உள்ளன. ஆடிக் கிருத்திகையன்று காவடிக்குப் பூசைசெய்து, காவடி எடுக்கும் இவர்கள் கோயிலுக்குச் சென்று மீண்டதும் காவடிகளை உறையிட்டுப் பத்திரப்படுத்தி வைத்துவிடுவர்.

பண்டியல் காவடிகள்

அடுத்தவகையான காவடிகள் வில் வடிவக் காவடிகள். இதில் இருபக்கமும் முகப்பு எனப்படும் பலகைகள் இருக்கும். பலகைகளின் கீழ்புறம் கால்களும் மேற்புறம் அரைவட்டமாகவும் இருக்கும் காவடித் தண்டின் இருமுனைகளிலும் இந்த முகப்புப் பலகைகளின் மையத்தை வைத்துப் பொருத்துவர். இரண்டு பலகைகளுடன் அரைவட்ட வடிவில் அமைந்த பிரம்பு அல்லது மூங்கிலை மூன்று அல்லது ஐந்து சிம்புகளால் இணைப்

பர். அதன்மீது துணியை விரித்துக் கட்டுகின்றனர். இந்தத் துணிவிரிப்பு காவடிக்கு அழகூட்டுவதுடன், அதைத் தூக்கிச் செல்பவர்களுக்கு நிழல் தரும் அமைப்பாகவும் உள்ளது. எளிய நிலையில் உள்ளவர்கள் காவித் துணிகளையே மேல் விரிப்பாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். வசதிமிக்கவர்கள் வாய்ப்புகளுக்கேற்ப பூவேலைகள் செய்யப்பட்ட பட்டு விரிப்புகளைப் பயன்படுத்துவார்கள். விரிப்பு களின் ஒரத்தில் மணிச்சரங்கள் குஞ்சலங்கள், ஜாலர்கள் ஆகியவற்றை இணைத்து மேலும் அழகூட்டியுள்ளனர்.

காவடியின் மேல்விரிப்பாகத் துணிகளைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அரைவட்டப் பகுதியில் வாழை மட்டைகளை வைத்துக் கட்டி, அதன்மீது தென்னங்குருத்துகளைக் கொண்டு அலங்கரித்துக் காவடி எடுக்கின்றனர். சுவாமி மலையில் இத்தகைய காவடிகள் அதிக அளவில் எடுக்கப்படுகின்றன. கேரள மக்களிடமும் குருத்தோலைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்ட

காவடிகளை எடுக்கும் வழக்கம் அதிக அளவில் உள்ளது.

காவடியில் முன்னும் பின்னுமாக உள்ள இரு பலகைகளின் இருபுறமும் மயில் தோகைக் கற்றைகளைக் கட்டுவர். இந்த நான்கு மயில் தோகைக் கட்டுகளும் காவடிக்கு அழகூட்டுகின்றன. இத்துடன் மலர் மாலைகளும் தொங்கவிடப்படும். காவடித் தண்டின் இருமுனைகளிலும் பலகைகளை யொட்டி சிறு கலசங்களில் பால், தயிர், தேன், பன்னீர் முதலிய அபிஷேகப் பொருட்களைக் காவித் துணியில் பொதிந்து கட்டி வைப்பர். இப் பொருட்களைக் கொண்டே முருகப்பெருமானுக்கு அபிஷேகம் செய்கின்றனர்.

காவடித்தண்டானது தோளில் நிற்பதற்கு ஏற்ப வழுவழப்பாகவும் உருளை வடிவிலும் அமைக்கின்றனர். இருபுறமும் அமையும் முகப்பு பலகைகளில் விநாயகர், வள்ளி தெய்வானை உடனாய் முருகன், பால சுப்ரமணியர், முதலான தெய்வத் திருவுருவங்களுடன் யாளி, குதிரை, கிளி, மகரம் முதலான உருவங்களையும் கொடிகள்

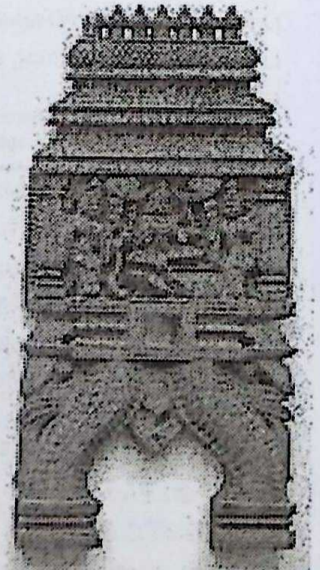
மலர்களையும் செதுக்கி அமைக்கின்றனர். இத்தகைய காவடிகள் அற்புதக் கலைப் படைப்பாகத் திகழ்கின்றன.

செட்டிநாட்டு மக்கள் பக்கப் பலகைகளின் மீது வெள்ளித் தகட்டிலும், செம்புத் தகட்டிலும் கலைவேலைப்பாடுகளுடன் கூடிய தெய்வ வடிவங்களைச் செய்து பொதித்துள்ளனர்.

மேலே விரிக்கும் துணியிலும் ஜிகை வேலைப்பாடுகள், பட்டுக் குஞ்சங்கள், வண்ணவண்ணப் பூவேலைகள் செய்துள்ளனர்.

காலங்கள் தோறும் காவடிகள் கலை யழகைப் பெற்றுக் கொண்டே இருக்கின்றன.

அ

அபிஷேகக் காவடிகள்

ஆதியில் மனிதன் போற்றி வழிபட்ட தெய்வங்கள் யாவும் மலையின் உச்சியில் வீற்றிருந்தன. சிவபெருமான் பனிமலையான கயிலாயகிரியின் உச்சியில் வீற்றிருக்கின்றான். கொற்றவை மலைக்கிழத்தி என்று அழைக்கப்படுகின்றாள். முருகன், திருமால் முதலியோரும் மலைகளில் வீற்றிருந்து அருள் பாலிக்கின்றனர். தமிழகத்தின் வடவெல்லையான திருவேங்கடம் நெடியோன் குன்றம் என்றே அழைக்கப்படுகின்றது. முருகன் குன்றுதோறும் வீற்றிருக்கும் தெய்வமாகப் போற்றப்படுகின்றான். இவ்விதம் மலையுச்சியில் வீற்றிருக்கும் தெய்வங்களை வழிபடும் பொருட்டுச் செல்லும் அன்பர்கள் அத்தெய்வங்களின் பூசைக்குத் தேவையான பொருட்களை எளிதில் சுமந்து செல்லும் பொருட்டுக் காவடியில் கட்டி எடுத்துச் சென்றனர்.

குறிப்பாக, தண்ணீரை எடுத்துச் சென்றனர். மலைகளின் மீது சுனைகள் இருந்தபோதிலும் சுனைகளில் உள்ள நீர் விலங்குகள் வாய் வைத்ததாகவும். நெடுநாள் தேங்கி பாசி கொண்டதாகவும் இருக்கும். அவற்றைப் புதியவர்கள் அருந்தினால் வயிற்றுப் போக்கு, ஜ்வரம் முதலிய துன்பங்கள் உண்டாகும். அருவி நீர் மட்டுமே அருந்துவதற்குப் பயனாகும். அது மலை முகடுகளில் கிடைக்காது. அதனால் தெய்வங்களுக்கு நீராட்ட வேண்டிய தண்ணீரை எடுத்துச் சென்றனர். தோல் பைகளில் நீரை எடுத்துச் செல்வது வழக்கம். இவையே தீர்த்தக் காவடிகள் எனப்பட்டன. பின்னாளில் அபிஷேகம் செய்வதற்குரிய தண்ணீரை மட்டுமல்லாது தேன், பன்னீர், பழங்கள்,

வாசனைப் பொடிகள் முதலியவற்றைத் தத்தம் சக்திக்கேற்ப எடுத்துச் சென்று தெய்வங்களை நீராட்டி மகிழ்வித்துத் தானும் மகிழ்ந்தனர்.

மலையீது நிற்கும் தெய்வமான சிவபெருமானும், முருகனும் அபிஷேகப் பிரியர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்களுக்கு தேன், பன்னீர் முதலியவற்றைக் காவடியாகக் கட்டிக் கொண்டு சென்று அபிஷேகம் செய்து மகிழ்கின்றனர்.

பழனி மலை முருகன் அபிஷேகத்தை விரும்பும் அற்புதன். அவனுக்கு நாள் முழுவதும் அபிஷேகம் நடைபெறுகிறது. அன்பர்கள் அபிஷேகம் செய்வதற்குரிய பலவிதமான பொருட்களை காவடியில் கட்டிக் கொண்டு வருகின்றனர். அப்படி காவடியில் கட்டிக் கொண்டு வரும் பொருட்களைப் பட்டியலிட்டுக் காட்டுகிறது. பழனி சந்நிதி முறை என்னும் நூலில் இடம் பெற்றுள்ள பாடல். அப்பாடல்,

வடிமதுக் காவடிகள் சர்க்கரைக் காவடிகள்
மாங்கனிக் காவடிகள் நெய்
வார்த்த காவடிகள் பல தீர்த்தக் காவடிகள்பால்
வைத்த காவடிகள் நீற்றுப்
பொடிவைத்த காவடிகள் சந்தனக் காவடிகள்
கற்பூரக் காவடிகள் சீர்
புஷ்பக் காவடிகள் இளநீர் பன்னீர்க் காவடிகள்
புனுக்குக் காவடிகள் வருவேர்
முடியியலாங் காவடிகள் தோளெலாங்காவடிகள்
முதுகெலாம் காவடிகளாய்
முக்காத வழிகள் எட்போடி லிடயின்றி
முக்கிய மலையீதி லேறும்

படியியலாங் காவடிகள் காவடிகளாக இப்
பாரெலாம் பூசை கொண்டாய்
பழமறைகள் சொல்லாய் சீல தொழு மலர்கள் அனுகூல
பழனிமலை வடிவேலனே.

என்பதாகும்.

இதன்மூலம், மது, சர்க்கரை, தேன், மாம்பழங்கள், நெய், நாட்டின் பல்வேறு பகுதிகளில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் கங்கை, யமுனை, நர்மதை, காவிரி முதலிய புண்ணிய தீர்த்தங்கள், விபூதி, சந்தனம், பச்சைக் கற்பூரம், கற்பூரம், பூக்கள், இளநீர், மலர்கள், பன்னீர், புனுகு, ஜவ்வாது, கோரோசனை எனப் பலவிதமான பொருட்களைப் பெருமானுக்குக் காவடியாகக் கட்டி வந்ததை அறிய முடிகிறது.

ஆதியில் மலைத்தெய்வங்களுக்கு எடுக்கப்பட்ட காவடிகளின் பின்னாளில் சமதரையில் உள்ள கோயில்களுக்கும் காவடி எடுக்கும் பிரார்த்தனை வழக்கமாகிவிட்டது. உள்ளூர் கோயிலில் உள்ள முருகப் பெருமானுக்கு அன்பர்கள் வேண்டுதல் பேரிலும், பங்குனி உத்திரம், தைப்பூசம், ஆடிக் கிருத்திகை ஆகிய சிறப்பு நாட்களும் காவடி எடுத்து அபிஷேகம் செய்து மகிழ்கின்றனர்.

இளநீர்க் காவடி

காவடிகளில் இளநீர்க் காவடி மட்டும் பழமை மாறாத தோற்றம் கொண்டுள்ளது. கம்பு அல்லது பனைமட்டையைக் காவடித் தண்டாகக் கொண்டு இருபுறங்களிலும் இளநீர்க் காய்களைக் குலைகளாகக் கட்டிக் கொண்டு மேளதாளங் களின்றி வேல், வேல், வேல், வேல் என்று முழங்கிக் கொண்டு வருகின்றனர். வைகாசி விசாகத் திருநாளில் இத்தகைய காவடிகள் ஏராளம் வருகின்றன. இவ்விளநீர் முருகன் அபிடேகத் திற் குப் பயன்படுகிறது. திருச்செந்தூர் முருகனுக்கு இளநீர் காவடிகள் அதிகம் செலுத்தப்படுகின்றன. போரில் வெற்றி பெற்று ஜெயந்தி நாதனாக இருக்கும் முருகனின் உடலும் உள்ளமும் குளிரும் பொருட்டு இளநீர் காவடி செலுத்தப்படுவதாகக் கூறுகின்றனர்.

அதிசயம் அனேகம் உற்ற பழனிமலையும் அற்புதக் காவடிகளும்

ஆதியில் மக்கள் மலை உச்சியில் விளங்கும் தமது இஷ்ட தெய்வங்களுக்குரிய வழிபாட்டுப் பொருட்களைக் காவடிகளில் கட்டிக் கொண்டு பயபக்தியுடன் மலை ஏறிச் சென்று, அங்கு தாம் எடுத்துச் சென்ற பொருட்களைக் கொண்டு தெய்வங்களுக்கு அபிஷேக ஆராதனைகள் செய்து வழிபட்டனர். குறிப்பாக, முருகனுக்குப் பக்தியுடன் காவடிகள் எடுத்தனர். காலப்போக்கில் காவடிகள் தெய்வீகத் தன்மை கொண்டதாகப் போற்றப்படலாயின. தெய்வாம்சம் பொருந்திய காவடிகளைத் தோளில் ஏற்றிக் கொண்ட போது, தெய்வம் அவர்கள் மேல் இறங்கி வந்து அருள்வாக்கு அருளும் நிலையும் உண்டானது. காவடிப் பிரியனான முருகன் காவடி சுமப்போர் மீது இறங்கி வந்து அருள்வாக்கு அருளியதையும் அந்த வாக்குகள் அப்படியே பலித்ததையும் காண்கிறோம்.

அதற்கும் மேலாக, காவடி வழிபாட்டில் அற்புதங்களையும் ஆண்டவன் அருளால் அன்பர்கள் நிகழ்த்தியுள்ளனர். அதிசயம் அனேகம் உள்ள பழனிமலை என்று அருணகிரிநாதரால் புகழப்படும் பழனிமலையில் காவடி ஏந்தி வரும் அன்பர்கள் செய்த சித்தாடல்கள் பலவாகும். அதனைப் பழனி யாண்டவர் சந்திதி முறை என்னும் நூலிலுள்ள ஒரு பாடல் விளக்குகிறது. அப்பாடல்

ஐயநின் சந்திதியில் அறுத்த சேவல் கூவும்
அடிசிலிடும் மீன் துள்ளிடும்
அரிய பிறவிக்குருடன் ஆனந்தமாக நின்
அழகு கண்டு வசம் உறுவர்
செய்பவள மிகுமணல் சர்க்கரையதாகி
நற்சிறிய கற்கண்டதாம்
சேய்மையுள்ளோர் உன்னதக் காவடிகள்
அனுதினம் சேர்க்கலா நாளும் உளதோ
பையரவம் ஒருவர் கைப் பந்தெனவும்
விளையாடல்பார்த்து ஆனந்த முறுவாய்
பாரமலை போலுருக கோவவிருள் அசுரர்கள்
பறக்கவந்திடு பானுவே
வையகம் தனிலன்பர் செய்கின்ற அபிஷேக
வகை தனக்கேற்றவாறு
வடிவங்கள் காட்டியவர் மனமுருக நாட்டியநின்
மகிமைகள் சொல்ல வெளிதோ
(பழநிச் சந்திதிமுறை)

என்பதாகும். இப்பாடல் குறிக்கும் அற்புதங்கள் சிலவற்றை இங்கே சிந்திக்கலாம்.

சேவல்காவடி

செந்நிறம், வெண்ணிறம் கொண்ட சேவல்களை நேர்ந்து விட்டு, குறித்த நாளில் அவற்றை வெட்டிப் பலியிட்டுப் பக்குவமாகச் சமைத்துக் காவடிகளில் கட்டிக் கொண்டு, பழனி மலையை வலம் வந்து பெருமான் முன்பாக வைத்து வழிபட்டு

முருகா, முருகா என்றழைக்க, சமைக்கப்பட்ட சேவலின் உடற் பாகங்கள் ஒன்று கூடி, சிறகு வளர்ந்து, முழுச் சேவலாகி நெடிய குரலெடுத்துக் கூவும் என்றும், பின்னர் அவை ஆலயத்தை வலம் வந்து அங்கேயே தங்கும் என்றும் கூறுகின்றனர். இப்படித் தங்கிய பல சேவல்கள் நெடுங்காலம் அங்கு வாழ்ந்திருந்தன என்று கூறுகின்றனர்.

மச்சக்காவடி

அன்பர்கள் தமது ஊர்க்குளத்தில் வாழும் மீன்களைப் பிடித்து, அறுத்து, சமைத்து குழம்பு வைத்து, அந்த குழம்பைச் சட்டிகளில் கட்டிக் காவடியாகக் கட்டிக் கொண்டு வந்து பழனி ஆண்டவரையும் மலையையும் வணங்கி வலம் வந்து சரவணப் பொய்கையின் கரையில் வைத்து வணங்கியபோது சமைத்த மீன்கள் உயிர்பெற்றுச் சரவணப் பொய்கையில் துள்ளிக் குதித்துச் செல்லுமாம். இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகள் அனேகம் நடந்துள்ளன. திருச்செந்தூர் ஆலயத்தில் மச்சக் காவடிகள் செலுத்தும் வழக்கம் அதிகம் இருக்கிறது. (பார்க்க 20)

சர்ப்பக் காவடி

பாம்புக் காவடி எடுக்கும் வழக்கம் இப்போது இல்லையாதலால் அதுபற்றிய தெளிவான செய்திகளை அறிந்து கொள்ள

முடியவில்லை. பல்வேறு அன்பர்கள் அதுபற்றிக் கூறிய செய்திகளின் தொகுப்பை இங்கே காணலாம்.

சர்ப்பக் காவடி எடுத்து வர வேண்டும் என்ற கட்டளையை அன்பர்களின் முருகன் கனவில் தோன்றிக் கூறுவார். அப்படிக்கட்டளையிடப் பெற்ற அடியார் அதுமுதல் விரதம் இருக்கத் தொடங்குவார்.

குயவரிடம் சொல்லிப் புதியதாக மட்பாண்டம் செய்து எடுத்துக் கொண்டு அருகிலுள்ள காட்டுப்பகுதிக்குச் சென்று தங்கியிருப்பார். அவர் தன்னுடன் நீண்ட வாளையும் ஏந்திச் செல்வார். ஒரு குறிப்பிட்ட வேளையில் சில பாம்புகள் அவரைச் சுற்றி வரத் தொடங்கும். அவ்வேளையில் அன்பர் தெய்வமேறி வாளைச் சுழற்றி ஆடுவார். அவருடைய வாள் வீச்சில் சிக்கி அங்குள்ள பாம்புகள் வெட்டுண்டு மாண்டு போகும். சில மணி நேர ஆட்டத்திற்குப் பிறகு தெய்வம் விலக அன்பர் மண்ணில் வீழ்வார். சுற்றியிருக்கும் அன்பர்கள் தண்ணீர் ஊற்றி வழிபட்டு அவருக்குப் பணிவிடைகள் செய்வர். பிறகு துண்டு பட்டுக் கிடக்கும் பாம்பு உடல்களைச் சேர்த்தெடுத்துக் காவடியில் கட்டி அதைச் சுமந்தவாறு மேளதாளங்கள் முழங்க பழனி மலை சென்றடைவார்.

அங்கு முருகன் முன் வைத்து வழிபட வெட்டுப்பட்ட பாம்புகளின் உடல்கள் ஒன்று சேர்ந்து அவை உயிர்பெறும். காவடி எடுத்து வந்தவர் அப்பாம்புகளைப் பந்து போல் எடுத்து ஆடுவார். பின்னர் அப்பாம்புகளை மலையிடையே சோலைகளில் விட்டு விடுவார்.

சிலர், முருகன் ஆணை தந்தபடி, பாம்பைப் பிடித்து வந்து பாணையில் வைத்து அவித்து அப்படி அவிக்கப்பட்ட பாம்பைக் காவடியில் கட்டி வந்து செலுத்தும் வழக்கமும் இருந்தது என்கின்றனர்.

பானையில் வெந்து நைந்த பாம்பு பழனி மலைவேலர் முன்பு உயிர் பெற்று ஓடுவது அதிசயமாகும். இப்படி விடப்படும் பாம்பு அம்மலையிலேயே வாழ்ந்து இறுதி அடையும் என்கின்றனர்.

மணல் காவடி

சித்துக்கள் கைவரப் பெற்ற பலரும் மணலைச் சர்க்கரையாகவும், கூழாங்கற்களைக் கற்கண்டாகவும் மாற்றும் அதிசயத்தைச் செய்துள்ளனர். இத்தகையோர் தமது சித்து வெளிப்படும் வகையில் கூழாங்கற்களையும், மணலையும் காவடியில்

வைத்துக் கட்டிக் கொண்டு வந்து பழனி ஆண்டவன் சந்நிதியில் வைக்க சித்தன் வாழ் வெனும் பழனிமலைச் செல்வனான பழனி யாண்டவன் அவற்றை முறையே கற்கண்டாகவும் சர்க்கரையாகவும் மாற்றி அதிசயத்தை நிகழ்வித்து அடியவர்களைப் பெருமைப் படுத்தியுள்ளார்.

அபிஷேகக் காவடிகளையும், அதிசயம் புரியும் காவடிகளையும் ஏந்தி வரும் அன்பர் களுக்குப் பழனியாண்டவன் துணை யாக இருந்து அருள்புரிகின்றான். அவர்கள் ஏந்தி வரும் காவடிகளுக்கு இடையே இடும்பனும் ஆடி வருகிறான் என்கின்றனர். ௨

அருளாடிகள்

காவடி எடுப்பவர்கள் முறையாக விரதமிருந்து முன்னோர்கள் வகுத்த நெறிப் படியே காவடி எடுத்து முருகனுக்குச் செலுத்தினால்தான் உரிய பலன் கிடைக்கும். எனவே காவடி எடுப்பவர்களுக்கு முறையாக வழிபாட்டின் விரதநெறிகளை எடுத்துரைத்து, விரதம் காக்கச் செய்து வழிகாட்ட வேண்டும் என்பதால் தலைமைப் பொறுப்பாளராக ஒருவர் ஏற்கப் படுகிறார். இவர் தூய பக்தியும், முருகனிடத்தில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையும், கொண்டவர்களாக இருக்கின்றனர். இவர் காவடி எடுப்பவர் கூட்டத்தில் முதன்மை பெற்றவராக இருப்பதுடன், வழி நடத்து பவராகவும் இருக்கிறார். இவர் கற்பூரம் எரிந்து கொண்டிருக்கும் விபூதித் தட்டையும், பாரவேலையும் ஏந்தி வருகின்றார். காவடிக் கூட்டத்தை வணங்கி வழிபடுவோருக்கு விபூதி அளிக்கின்றார். காவடிக் கூட்டத்தில் காவடி எடுப்பவர் பரவச நிலையில் அதிகப்படுத்த தன்னை மறந்து ஆர்ப் பரித்து ஆடும் போது அவர்களுக்கு எலுமிச்சம்பழம் கொடுத்தும் அவர்கள் மீது

விபூதி தெளித்தும் சகஜ நிலைக்குக் கொண்டு வருபவர் இவரே.

காவடியைத் தோளில் ஏற்றி வைக்கும் இவரே ஆலயத்தில் அன்பர்களின் தோளில் இருந்து காவடியை இறக்கி வைக்கும் பணியைச் செய்கின்றார்.

காவடி எடுக்கும் அன்பர்கள் இவரது வழிகாட்டுதல்படி நடப்பதுடன், விழா வின் முடிவில் இவரிடம் விபூதி பெறுவதை முருகனிடமிருந்து நேரடியாக விபூதி பெறுவதாகவே எண்ணுகின்றனர். காவடி எடுப்பவர் கூட்டத்தில் இவர் முக்கியமான வராக இருக்கின்றார். அன்பர்கள் இவரைப் பெயர் சொல்லி அழைக்காமல் "முருகா" என்றே அழைக்கின்றனர்.

அருளாடிகளுக்குத் துணைவர்களாக கடம்பனார், இடும்பனார் இருக்கின்றனர். இவர்களும் கூட்டத்துடன் வருகின்றனர். இவர்கள் தண்டம், பாரவேல் முதலிய வற்றை ஏந்தி வருகின்றனர். இவர்களுக்கு அன்பர்கள் மலர்மாலை அணிவித்துச் சந்தனம் பூசி வணங்குகின்றனர். ௨

திருச்செந்தூர் அற்புதக் காவடிகள்

பழனிமலையில் மட்டுமின்றி திருச்செந்தூர் ஆலயத்திலும் அற்புதக் காவடிகளைச் செலுத்தும் வழக்கம் இருந்ததை அத்தலத்தில் வழங்கும் செவிவழிச் செய்திகள் முலம் அறிகிறோம். இதுபற்றித் திருக்கோயில் வெளியிட்டுள்ள தலவரலாற்றில் காணப்படும் செய்திகளின் சுருக்கத்தைக் காணலாம்.

மச்சக்காவடி

இக்காவடி வைகாசி விசாகத் திருவிழாவில் விரல் விட்டு எண்ணக்கூடிய அளவி லேயே வருகின்றன. கடந்த ஆண்டில் இரண்டு காவடிகளே வந்தன. இக்காவடி பற்றித் திருநெல்வேலிக் கெசட்டு கூறுவதாவது (க.506).

பழைய சோற்றினை இக்கடவுளுக்குப் படைக்கும்போது, ஆவிபறக்கும் சுடுசோறாக மாறுகிறது. உப்பிடப்பட்டுப் பொரித்த

மீன்கள் மீண்டும் உயிர் பெற்றுக் கடலில் குதிக்கின்றன.

மச்சக் காவடியொன்றை ஆய்வாளர் கடந்த விசாகத் திருவிழாவன்று கண்டு பின்பற்றிச் சென்றார். கடலில் இடுப்பளவு ஆழத்தில் இறங்கி நின்று காவடித் தண்டில் காவித் துணியால் பொதியப்பட்ட மண்சட்டியை எடுத்துத் துணியை அவிழ்த்து, சட்டியைத் தலைக்கு மேலாகத் தூக்கி ஆட்டும் போது முக்கால் அடி நீளமுள்ள மீன் கடலில் துள்ளி வீழ்வதைக் கண்டார்.

“மீனை வெட்டிக்கறி சமைத்துக் கொண்டு வருவார்களா? என திரு.சுப்பையா (காவடி கட்டுபவர்) விடம் வினவியபோது அவர் கூறியதாவது.

“மீனை மூன்று இடங்களில் லேசாக வெட்டி உப்பிட்டுச் சட்டியில் மஞ்சள் தண்ணீரில் போட்டுக் காவடித்தண்டில் கட்டிக் கொண்டு வருவர். பக்தியினால் மீன்கள் உயிர் பெறுகின்றன.”

அருகிலிருந்து ஒருவர் (பெயர் குறிப்பிட விரும்பவில்லை) “மீனை வெட்டும்போது கத்தியால் பாவனையாகவே (காயப்படுத்தாமல்) வெட்டுவர்” என்றார்.

சர்ப்பக் காவடி

நல்ல பாம்பினைக் காவடியில் கட்டிக் கொண்டு வந்து காணிக்கை செலுத்துவது சர்ப்பக்காவடி எனப்பெறும். “பாம்பு தீமைகளைக் குறிப்பிடும், மும்மலங்களுள் ஒன்றைக் குறிப்பிடும்” என்கிறார் குனோதி.

இத்தகைய காவடி எடுப்பவரைப் பேட்டி காண இயலவில்லை. ஆயினும் இக்காவடி பற்றியறிந்த நீலகண்டத் தேவர் கூறியதாவது.

சர்ப்பக் காவடி எடுப்பவர் கடும் விரத மிருப்பர். காட்டினுள் (ஊருக்கு வெளியே) தங்கி, ஆறு நாட்கள் உணவருந்தாமல் முருகனை வேண்டி உருகி நிற்பர். ஆறாம் நாள் அவர்கள் கனவில் முருகன் தோன்றி ஓர் இடத்தைக் குறிப்பிட்டு அவ்விடத்திலுள்ள பாம்பைக் கொண்டு வருமாறு கூறுவார். விரதமிருப்பவர் தாரை தப்படை ஒலிமுழங்க

அவ்விடம் சென்று, பச்சை மண்கலத்துள் பாம்பினை அடைத்துக் (பாம்பு தானாகவே வெளியேவந்து மட்கலத்துள் புகும் என்பர்) காவடியில் கட்டிக் கொண்டு வருவர். வள்ளியம்மன் குகை அருகில் மட்கலத்தைத் திறந்து விடுவர். பாம்பு வெளியேறி ஓடும்.

இக்காவடி அரிதாகவே (ஆண்டிற்கு ஒன்று அல்லது இரண்டு) வருகின்றது.

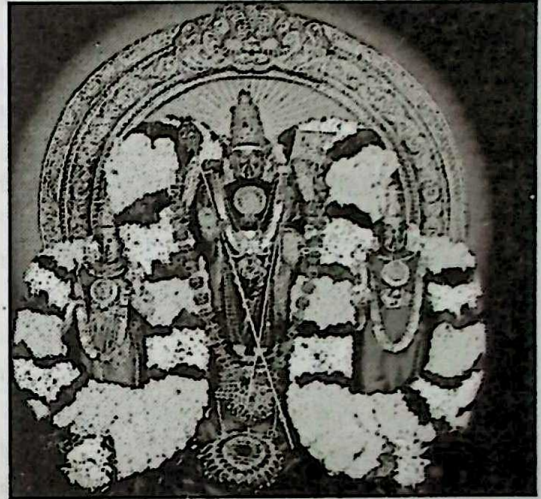
திருச்செந்தூர் முருகனுக்கு அன்பர்கள் காவடி எடுத்துப் பிரார்த்தனைகளைச் செலுத்துகின்றனர்

நித்தியபூஜை பால் அன்னக்காவடி

முன்னாளில் ஆலயங்களில் நடைபெறும் நித்தியபூஜையில் தங்கள் பங்கும் இருக்க வேண்டும் என்று அன்பர்கள் எண்ணினர். அதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்டதே நித்திய பூஜைப்பால் திட்டக் காவடியாகும். இதுகோயிலைச் சேர்ந்ததாகும்.

கோயிலில் வைக்கப்பட்டிருக்கும் காவடியை எடுத்துக் கொண்டு ஆலயப் பணியாளர் கோயிலைச் சேர்ந்த அன்பர்களின் வீடுகளுக்கு வருவார். அன்பர்கள் காவடியிலுள்ள முன் பாத்திரத்தில் சிறிதளவு பாலையும், பின் பாத்திரத்தில் சிறிதளவு அரிசியையும் இடுவர். இப்படி வீடுதோறும் பெற்றுச் செல்லும் பாலை அபிஷேகத்திற்குப் பயன்படுத்துவார். அரிசியைக் கொண்டு நிவேதனம் தயாரித்துத் தெய்வங்களுக்கு நிவேதிப்பர். இப்படிச் செய்வதன் மூலம் எல்லோருடைய பங்கும் பூசையில் இருக்கும் என்று நம்பினர்.

நெடுங்காலம் நடைபெற்று வந்த நித்திய பூஜைக் காவடித் திட்டம் அண்மையில் மறைந்து போனது. அண்மைக்காலம்

வரை சென்னை மயிலாப்பூர் கபாலீசுவரர் ஆலயத்தில் இந்த காவடி முறை சம்பிரதாய முறையில் இருந்து வந்தது. காவடியில் மயில், இடபம், சிவலிங்கம் முதலிய உருவங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பித்தளையால் ஆன சங்கிலிகளும், வெண்கலத்தாலான பாத்திரங்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. இப்போது காவடி மட்டுமே உள்ளது.

காவடி பூசை

காவடியை அன்பர்கள் முருகனாகவே போற்றி வணங்குகின்றனர். காவடியை அலங்கரித்துப் பூசை செய்த பின்னரே தோளில் ஏந்துகின்றனர்.

காவடி எடுக்கும் பிரார்த்தனையை நேர்ந்து கொள்பவர்கள் குறைந்தது ஆறு நாட்களாவது விரதம் இருக்க வேண்டும். விரதம் மேற்கொண்டிருப்பதைக் குறிக்கும் வகையில் வண்ணஆடை அணிய வேண்டும். பச்சை, மஞ்சள், அல்லது காவி ஆடை அணிவது வழக்கம். விரத மாலையாக உருத்திராட்சம் அணிகின்றனர்.

காவடி எடுக்கக் குறிப்பிடும் நாளில் விரதமிருந்த அனைவரும் தமது காவடியை எடுத்துக் கொண்டு காவடி கட்டுமிடத்திற்கு உறவினர்களுடன் வந்து கூடுவர். இவர் களுக்குத் தலைவராக அருளாடியார் என்பவர் இருப்பார். இவரே இவர்களை வழி நடத்துபவராவார்.

பெரும்பாலும் காவடி கட்டுமிடம் குளம், ஏரி, ஆறு, ஓடை தீர்த்தக்குளம் என்ற ஏதாவது ஓர் நீர்க்கரையாகவே இருக்கும். அனைவரும் நீர்நிலையில் குளித்துத் தமது காவடிகளையும் நீரில் கழுவித் தூய்மைப் படுத்திக் கொண்டு வருவர். நீர்க்கரையில் வீற்றிருக்கும் பிள்ளையார் முன்பாக காவடிகள் வரிசையாக வைக்கப்படும். அதன் பின்புறம் காவடிக்கு உரியவர் நிற்பார். அருளாடியார் அங்கு விநாயகர், பாரவேல், இடும்பாயுதம் ஆகியவற்றிற்குப் பூசை செய்வார். பால், தயிர், பஞ்சாமிர்தம், தேன் முதலியவற்றைக் கொண்டு அபிஷேகம் செய்வார். அதே

நேரம் அன்பர்களும் தத்தம் காவடிக்கு அபிஷேகம் செய்வார். பின்பு காவடிகளை நீரால் அபிஷேகம் செய்து சுத்தப்படுத்தி விபூதி, குங்குமம் இட்டு, மாவிலைத் தோரணம், மயில்தோகை மேல்விரிப்பு கட்டி அமுகுபடுத்துவர். பிறகு சிறிய பாத்திரத்தில் முருகனின் அபிஷேகத்திற் குரிய நேர்ந்து பொருளை இட்டு, அதைக் காவித் துணியில் பொதிந்து, காவடியின் இரண்டு முனைகளிலும் கட்டுவர். பிறகு தீபாராதனை செய்து முருகனின் அருள் வேண்டும் பாடல்களும் பாடப்படும். அருளாடியார் ஒவ்வொருவர் தோளிலும் அவரது காவடியை ஏற்றி வைப்பார். காவடியைத் தோளில் ஏற்றுவதும் கோயிலுக்கு வந்ததும் இறக்கி வைப்பதும் அவருடைய உரிமைச் செயலாகும். அதற்காகச் சிறிய கட்டணத்தைக் காணிக்கையாகப் பெற்றுக் கொள்வார்.

காவடியைத் தோளில் வைத்துக் கொண்டபின் அன்பர்கள் ஊரை வலம் வருகின்றனர். பம்பை, உடுக்கை, சிலம்பு முதலிய நாட்டுப்புற இசைக் கருவிகளும் நாதஸ்வரம், மேளம் முதலிய மங்கல இசைக் கருவிகளும் இசைக்கப்படுகின்றன. இசைக் கருவிகளின் முழக்கம் கூட்கூட காவடி எடுப்பவர்கள் உடலில் அதிர்வு ஏற்பட்டு அவர்கள் ஆடத் தொடங்குகின்றனர். ஆட்டம் அதிகமானால் அதைத் தணிக்க, காவடி எடுப்பவர்கள் மீது தண்ணீரைக் குடம்குடமாக ஊற்றுவதும் உண்டு.

காவடி எடுப்பவர் கூட்டத்தில் அருளாடியார் காவடி எடுப்பது அரிய நிகழ்வாகும். அவர் பார வேல் என்னும் வேலை ஏந்தி வருவார். இவருடன் துணைவர்கள் இடும் பனைக் குறிக்கும் வகையில் மரத்தாலான தண்டங்களை ஏந்தி வருகின்றனர். தண்டம் ஏந்துபவர் தன்னைத் தானே தண்டத்தால் அடித்துக் கொள்வதும் சில இடங்களில் உள்ளது.

சில அன்பர்கள் காவடி எடுக்கும் போது கூரிய ஆணிகள் பொருத்தப்பட்ட முள்பாதக் குறடுகளை அணிகின்றனர்.

காவடி எடுத்து ஆடிவரும் அன்பர் களோடு பலர் தெய்விகப் பாடல்களைப் பாடிவருகின்றனர். இவ்வகையில் காவடிச் சிந்து, திருப்புகழ், விருத்தப் பாடல்கள் பாடப்படுகின்றன. உடுக்கை ஒலியோடு, பம்பைகள் முழங்க, உச்ச ஸ்தாயில் இவர்கள் பாடும் போது பலர் தெய்வமேறி ஆடுகின்றனர்.

அன்பர்கள் காவடியை முருகனாகவே கொண்டாடுவதால் காவடி எடுப்பவர்களின் கால்களில் குளிர்ந்த நீரை ஊற்றுதல், பாத பூசை செய்தல், ஆரத்தி காட்டுதல் என்று பலவாறு வழிபடுகின்றனர். காவடியைச் சுமந்தவாறு அன்பர்கள் மாட வீதியை வலம் வந்து ஆலயத்திற்குச் செல்கின்றனர். அங்கு சுவாமி சந்நிதிக்கு முன்பாக அருளாடியார் காவடியைத் தோளில் இருந்து இறக்கி வைத்து விபூதி அளிப்பார்.

பிறகு காவடிகளில் கட்டப்பட்டுள்ள அபிஷேகப் பொருட்கள் பிரித்து எடுக்கப்படும். அவற்றை இனம் வாரியாகச் சேர்த்து ஒழுங்குபடுத்திப் பெருமானுக்கு முறைப்படியாக அபிஷேகம் செய்கின்றனர். பின்னர், அன்பர்கள் சார்பில் முருகனுக்கு அலங்காரமும் தீபாராதனையும் செய்யப்படும். அன்பர்களுக்குப் பிரசாதம்

வழங்கப்படும்.

காவடி பூசைக்கு மறுநாள் இடும் பனுக்குப் படையல் இடவேண்டும். (காலப்போக்கில் இவ்வழக்கம் கைவிடப்பட்டது.) இடும்பனாக வழிபடப்பட்டு காவடிக் கூட்டத்துடன் கொண்டு செல்லப்பட்ட தண்டாயுதத்தை வைத்து அதற்கு அபிஷேக அலங்காரம் செய்ய வேண்டும். வாழையிலைகளைப் பரப்பி, அதன்மீது துணியை விரித்துச் சோற்றைக் கொட்டிப் பலவிதமான பதார்த்தங்களுடன் படையல் இட வேண்டும்.

காவடி எடுத்து வரும் கூட்டத்தோடு கூட்டமாக முருகப்பெருமானும் வருவான் என்று நம்பப்படுகிறது. உள்ளூர் கோயிலுக்கு மக்கள் காவடி செலுத்தும் போது காவடி எடுத்து வருபவர்களுடன் பட்டுக்குடை, பகல் தீவட்டி, ஆலவட்டம் ஆகிய வற்றுடன் மங்களமேளமும் இசைக்கப்படுகின்றன.

இடும்பனைக் குறிக்கும் வகையில் அமைந்த வெள்ளி இடும்பாயுதம்

காவடி ஆட்டம்

காவடி எடுப்பவர்கள் தனியாக காவடி எடுப்பதில்லை. குடும்பத்தாருடனோ கூட்டமாகவோ இருந்து காவடி எடுக்கின்றனர். காவடியைத் தீர்த்தக் கரையில் வைத்து அபிஷேக அலங்காரம் செய்து தோளில் ஏற்றித் தூக்கி வருகின்றனர். அவர்களோடு தாரை, தப்பட்டை, கொம்பு, பம்பை, உடுக்கை, சங்கு, சேகண்டி முதலிய இசைக் கருவிகளைப் பெருத்த ஓசையுடன் முழக்குகின்றனர். இந்த அதிரும் ஓசை யானது காவடி எடுத்து வரும் பக்தர்களை மெய் மறக்கச் செய்கிறது. அவர்கள் தன்னை மறந்து தெய்வீக சக்திகளுக்கு ஆட்பட்டு, ஆடத் தொடங்குகின்றனர். அவர்கள் தாளகதிக்கேற்பத்

தம்மை மறந்து ஆடுவதும் துள்ளிக் குதித்து ஓடுவதும் பல இடங்களில் காணப்படும் காட்சியாகும்.

துள்ளிக் குதித்து ஆடி முருகனுக்குக் காவடியோடு ஆடற் கலையையும் சமர்ப்பணம் செய்கின்றனர். தெய்வம் ஏறப் பெறாதவர்களும் தாளகதிக்கேற்ப காவடி தூக்கி ஆடுகின்றனர். முருகப் பெருமான் இவர்களது ஆடலைக் கண்டு களித்து இன்னருள் புரிகிறான் என்பது நம்பிக்கையாகும். காவடி எடுப்பவர்கள் எத்தனையோ ஆடல் பாடல்களை முருகன் மகிழ்வுடன் கண்டுகளித்து அருள்புரிகின்றான் என்றாலும் காவடி ஏந்தி பக்தர்கள் ஆடும் ஆட்டத்தினையே அவன் பெரிதும் விரும்புகின்றான். மெய்யடியாரர்கள் நடுவே இருந்து அவனும் ஆடிக் களிக்கின்றான். ❀

காவடிக்குக் காவலாக வரும் பாரவேல்

பாரா என்றால் காவல். பெருமைக்குரியவர்கள் வசிக்கும் அரண்மனை, மாடமானிகை போன்ற இடங்களில் காவல் புரிபவர்களை பாரா காவலர்கள் என்பர். காவடி எடுத்து வரும் அன்பர்களுக்குத் துணையாக வரும் வேல் பாராவேல் என்றழைக்கப்பட்டு, பாரவேல் ஆனதென்பர். பாரம் என்றால் சுமை. காவடியைச் சுமப்பதால் தோன்றும் வருத்தம் தோன்றாமல் செய்யும் வேலே பாரவேல் எனப்படுவதாகவும் கூறுகின்றனர்.

சிலர் காவடியின் தண்டிலேயே பாரவேல் எனப்படும் சிறிய வேலாயுதத்தைப் பொருத்துவதும் உண்டு. அருளாடியார் காவடி எடுப்பவர்களுடன் நீண்ட வேலைக் கையில் எடுத்து வருகின்றனர். அவ்வேலுக்குச் சிறப்பு அபிஷேக அலங்காரங்கள் செய்யப்படுகின்றன.

பழனியில் பாரவேல் மண்டபம் என்ற பெயரில் மலையடிவாரத்தில் மண்டபம் ஒன்று உள்ளது. காவடியோடு எடுத்துவரும் பாராவேல்களை அன்பர்கள் இவ்விடத்தில் வைத்துப் பூசை செய்வதால் இம்மண்டபத் திற்கு இப்பெயர் வந்ததாகக் கூறுவர்.

கொங்குநாட்டின் பல ஊர்களில் இருந்

தும் பழனிமலைக்குக் காவடி எடுத்து வருகின்றனர். இப்படி வரும் குழுவுடன் பாரவேலையும் எடுத்து வருகின்றனர். காவடிகளை முருகனுக்குச் செலுத்தியபின் இதைப் பழனியில் வைத்துப் பூசித்தபின் தம் ஊருக்கு எடுத்துச் செல்கின்றனர். காவடி எடுப்பவர்களின் குழுத் தலைவரான அருளாடியார் வீட்டிலோ பொது இடத்திலோ இந்த வேலை வைத்துப் பூசை செய்து வருவர்.

காவடி கட்டும் நகரத்தார் வரலாற்றில் முருகன் இரும்பாலும், செம்பாலும் வேல் செய்து வழிபடும்படிக் கூறியதும் அதன்படியே அவர்கள் வேலினைச் செய்து வழிபட்டு வருவதும் இங்குச் சிந்திக்கத் தக்கதாகும்.

வேல் வழிபாடும் காவடி வழிபாடும் இணைந்தேயுள்ளன.

காவடி ஆட்டத்தில் இசைக் கருவிகள்

காவடி எடுப்பது என்பது பூசைக்கான அபிஷேகப் பொருளைச் சுமந்து செல்லும் நிகழ்ச்சியாக மட்டுமின்றி, ஆடல் பாடல் களோடும் கலந்துள்ளது. காவடி ஏந்தும் பக்தர்கள் பரவச நிலையில் துள்ளிக் குதித்து ஆடுகின்றனர். அவர்களின் ஆட்டத்தை மேலும் மெருகூட்டிச் சிறப்பிக்கும் வகையில் இசைக் கருவிகள் முழக்கப்படுகின்றன.

இசை முழக்கம் செய்பவர்களில் முதன்மை பெறுபவர்கள் உடுக்கை அடிப்பவர்கள், இவர்கள் உடுக்கையைப் பல கதிகளில் அடிப்பதுடன் உச்சஸ்தாயில் பாடுகின்றனர். காவடிச் சிந்து காவடிப் பாடல்கள், திருப்புகழ், அலங்காரப் பாடல்கள், விருத்தப் பாடல்கள் என்பதனாகத் திபுப் பாடல்களைப் பாடுகின்றனர்.

இவர்களோடு பம்பை என்னும் இருமுக இணைக் கருவியும் கொட்டி முழக்கப்படுகிறது. இத்துடன் சிலம்புகளை ஏந்தி ஆடுபவர்களும் உடன் வருகின்றனர்.

இதனையடுத்துச் சங்கும் சேகண்டியும் இடம் பெறுகின்றன.

மேலும், பறை, பெரியமுரசு, நகரா போன்ற தோற்கருவிகளும், தாரை தப்பட்டை, வளைகொம்பு, கொம்பு முதலிய ஊது குழல் கருவிகளும் பிரம்ம தாளம் முதலிய தாளக் கருவிகளும் முழக்கப்படுகின்றன.

இப்போது நவீனப் படுத்தப்பட்ட பல விதமான தப்பட்டை, டிரம்கள் வழக்கத்திற்கு வந்துவிட்டன. பழனியில் நான் தோறும் பெருத்த ஓசை முழங்க அன்பர்கள் காவடி ஏந்தி மலையை வலம் வந்து படியேறிச் செல்லும் காட்சிகள் வார்த்தைகளின் வர்ணனைக்கு அப்பாற்பட்டவைகளாகும்.

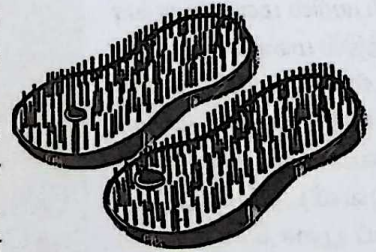
முள் பாதக்குறடு

காவடி வழிபாட்டில் பாதக்குறடு சிறப்பான இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. பாதக் குறடுகள் ஞானிகளின் அடையாளங்களுள் ஒன்று. தம்மைப் போற்றி வழிபடும் சீடர்களுக்குத் தம்மையாகவே தனது பாதக் குறடுகளை அளிக்கின்றனர்.

முருகன் ஞான குருவாக விளங்குவதால், பாதக் குறடுகளை அணிந்துள்ளான். அவரது சேவகனான இடும்பன் நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கூரிய ஆணிகள் பொருத்தப்பட்ட பாதக் குறடுகளை அணிந்திருக்கின்றான். அவன் அசுரர்களின் குருவாக விளங்குகிறான்.

பாதக் குறடுகளை வழிபடுவது குருவை வணங்குவதற்கு இணையானதேயாகும். காவடி எடுக்கும் அருளாளர்கள் ஆணிகள் பொருத்தப்பட்ட பாதக் குறடுகளை அணிகின்றனர்.

இடும்பன் வழிபாட்டில் பாதக்குறடுகள் முக்கியமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. ௨

பழனிமலையில் காவடி

காவடி எடுக்கும் பிரார்த்தனை ஆதியில் பழனிமலை தண்டாயுதபாணிக்கு மட்டுமே உரியதாக இருந்து பின்னாளில் அனைத்து முருகன் ஆலயங்களுக்கும் உரியதானதென்பர். அதையும் தாண்டிக் காவடிப் பூசை, காளி, சிவன், ஐயனார் முதலிய தெய்வங்களுக்கும் உரியதானது.

அதிக அளவு மக்கள் காவடி எடுத்துப் பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றும் தலமாக இருப்பது பழனியேயாகும். இங்கு ஆண்டு முழுவதும் பக்தர்கள் காவடி எடுத்து நேர்த்திக் கடன் செலுத்துகின்றனர். பழனிக்குக் காவடி வராத நாளே இல்லை.

அனைத்து நாட்களும் காவடி எடுத்தற் குரிய நாட்களாக இருந்தாலும், கிருத்திகை, அமாவாசை, பெளர்ணமி நாட்களில் அதிக அளவில் காவடி எடுக்கப்படுகிறது.

அக்னி நட்சத்திரம் எனப்படும் கத்திரி நாளில் அதிக அளவில் காவடி எடுக்கின்றனர். இந்த மாதங்களில் லட்சக் கணக்கான மக்கள் கூட்டம்கூட்டமாக வந்து பழனி மலை வேலனுக்குக் காவடி எடுத்துவந்து வழிபடுகின்றனர். இரவு பகல் பாராமல் காவடி ஏந்தி மேளங்கள் முழங்க மலையை வலம் வருகின்றனர். பழனி கிரிவலப் பாதையில் கூட்டம் கூடி வரும் காவடி களின் அலங்காரமும், மேள தாளங்களின் முழக்கங்களும் அரகர என்ற ஒலியும், கண்ணையும் கருத்தையும் விட்டு அகலாத காட்சிகளாகும்.

குறிப்பாக கேரள மக்கள் அதிக அளவில் காவடி எடுத்து வருகின்றனர். உலகின் பல பகுதிகளில் இருந்தும்

அன்பர்கள் காவடி எடுத்து வருகின்றனர்.

பழனி மலையில் செலுத்தப்படும் காவடிகளைப் பற்றியும், காவடி எடுத்து வரும் அன்பர்கள் பற்றியும் பல ஆயிரம் பாடல்கள் பாடப்பட்டுள்ளன. இந்நாட்களில் நகரத்தார் எடுத்து வரும் காவடி சிறப்புப் பெற்றுள்ளது.

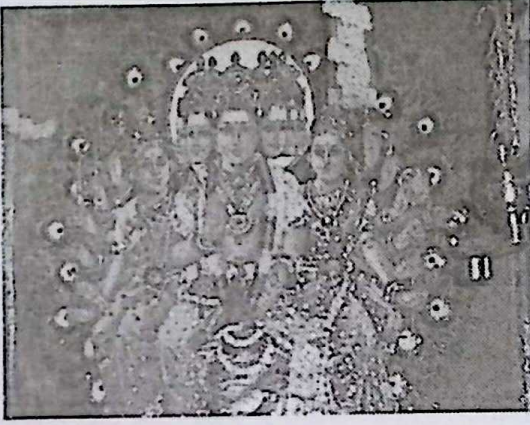
நகரத்தார்கள் காவடி எடுக்கும் விழாவில் காவடி பற்றியும், முருகனின் புகழைப் பாடுவதாகவும், உள்ள புதியபுதிய பாடல்களைப் புலவர்களைக் கொண்டு புனைந்து நூலாக்கி வெளியிடுகின்றனர். ஆண்டு தோறும் பலரும் பல நூல்களை வெளியிடுகின்றனர்.

பழனித் தலபுராணத்திலும், சந்திதி முறை நூல்களிலும் பழனி மலையில் செலுத்தப்படும் அபிஷேகக் காவடிகள், அற்புதக் காவடிகள் பற்றிய அற்புதமான குறிப்புகள் இடம் பெற்றுள்ளன.

பழனியும் அங்கு செலுத்தப்படும் காவடிகளும் இணைபிரியாதவை. காவடியும் பழனியும் ஒன்றேயாகும். ஏனென்றால் காவடியில் கட்டி வரப்பட்ட மலைதானே பழனி மலை.

கதிர்காமத்துறை காவடிக் கந்தன்

இலங்கையில் உள்ள முருகத் தலங்களில் முதன்மை பெற்றது கதிர்காமம். அருணகிரிநாதர் பாடல் பெற்றது. வனமுறை வேடன் அருளிய பூஜை மகிழ் கதிர்காமம் உடையோனே என்பது அவரது அமுத மொழியாகும். திருப்புகழில் பதின்மூன்று இடங்களில் கதிர்காமம் போற்றப்படுகிறது. வள்ளி வேடர் குலத்தில் வளர்ந்து, முருகனை மணந்த இடம் இதுவே என்பர். ஆலயத் திற்கு அருகில் வள்ளி மலை என்னும் சிறிய மலையும் அதன்மீது குகைக்கோயிலும் உள்ளன.

இலங்கையில் உள்ள முருகன் ஆலயங்களில் மூன்று கந்தசாமி கோயில்கள் சிறப்புடன் போற்றப்படுகின்றன. இவை செல்வச் சந்திதி வேலாயுதசுவாமி கோயில், கதிர் காமம் வேலாயுத சுவாமி கோயில், நல்லூர் கந்தசாமி கோயில் என்பனவாகும்.

நல்லூர் கந்தப் பெருமான் ஆலயம் செல்வச் செழிப்பு மிக்கது. அவருக்குச் செய்யப்படும் அலங்காரங்கள் அதி அற்புதமானவை. அதனால் நல்லூர் கந்தனை

செல்வக் கந்தன் (பணக்காரக் கந்தன்) என்றும், அலங்காரக் கந்தன் என்றும் அழைக்கின்றனர். தொண்டைமான் ஆற்றங்கரையில் அமைந்துள்ள செல்வச்சந்திதி கந்த வேலவனை அன்னதானக் கந்தன் என்று அழைக்கின்றனர். அன்பர்கள் இத்தலத்தில் அன்னதானம் செய்து, முருகனை மகிழ்விக்கின்றனர்.

கதிர்காமத்தில் வீற்றிருக்கும் கந்தப் பெருமானுக்குக் காவடிக் கந்தன் என்பது பெயர். இலங்கையின் பல பகுதிகளில் இருந்தும் அன்பர்கள் காவடியேந்தி வந்து கந்தனை வழிபடுகின்றனர். தமிழகத்திலிருந்தும் காவடி எடுத்துச் சென்று செலுத்தும் வழக்கம் இருந்தது. இத்தலத்தில் சிங்களக் குருமார்களே பூசை செய்கின்றனர். இவர்கள் பூசையின் போது வாயைக் கட்டிக் கொண்டு பூசை செய்கின்றனர். இவர்கள் தினமும் பூசைக்கு வரும் போது பூசைக்குரிய பொருட்களைக் காவடியில் ஏந்தி வருகின்றனர். நீண்ட தண்டின் இரு முனைகளிலும் உரிகள் கட்டப்பட்டு, அதில் பூசைப் பொருட்கள் வைக்கப்பட்டுக் கொண்டு வரப்படுகின்றன.

பூசனைக்குக் காவடி ஏந்தி வரும் அவருக்குத் துணைவர்கள் பட்டுப்பாய் விரித்து வரவேற்பதுடன், ஜரிகை வேலை செய்த விதானம் பிடித்தவாறு வருகின்றனர்.

காவடியில் உள்ள உறிகளும் வேலைப் பாடமைந்த துணிகளால் போர்த்தப்பட்டுள்ளன. தினமும் காவடி கட்டி வந்து பூசித்துப் போற்றப்படும் முருகனாகக் கதிர் காமமுருகன் விளங்குகிறான். ❧

திருத்தணிகை வேலனுக்குப் புஷ்ப காவடி

முருகப்பெருமான் வீற்றிருக்கும் அறுபடை வீடுகளில் ஐந்தாம் படை வீடாகத் திகழ்வது திருத்தணிகை, அருணை கிரிநாதர் போற்றிக் கொண்டாடிய புனித மலை. இம்மலை மீது விளங்கும் சுப்பிர மணிய சுவாமிக்குச் செங்கல்வராயன் என்பது பெயர். இப்பெருமானுக்கு ஆடிக் கிருத்திகையன்று காவடி எடுப்பது தனிச் சிறப்புடன் போற்றப்படுகிறது. லட்சக் கணக்கான பக்தர்கள் புஷ்ப காவடி ஏந்தி வந்து பெருமானை வழிபட்டு மகிழ்கின்றனர்.

பல குடும்பங்களில் நூறாண்டுகளுக்கும் மேலாக ஆடிக் கிருத்திகைக்குப் புஷ்ப காவடி எடுக்கும் வழக்கம் உள்ளது. இதற்கென நிரந்தரமான காவடிகளை வீட்டில் வைத்துள்ளனர். நன்கு வடிவமைக்கப் பட்ட நீண்ட மரத்தண்டின் இரு முனைகளிலும் வளையங்கள் பொருத்தப்பட்டு, அதில் மூங்கில் அல்லது பிரம் பினால் செய்யப்பட்ட பூக்குடலைகள் சங்கிலிகளால் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. மலர்ச் சரங்

களைப் பந்து போல் சுருட்டி இக் குடலைக்குள் வைத்துக் காவித் துணியால் மூடி எடுத்துச் செல்கின்றனர். காவடி எடுப்பவர்கள் அதற்கு முன்னதாக விரதம் இருக்கின்றனர். காவடி எடுக்கும் போது மொட்டை அடித்துக் கொள்வதும் பிரார்த்தனையாக உள்ளது.

ஆடிக் கிருத்திகையை ஒட்டி மூன்று நாட்களும் திருத்தணி முழுவதும் காவடியாக இருக்கிறது. லட்சக்கணக்கான மக்கள் தொடர்ந்து மலையேறி வந்து காவடி செலுத்தும் காட்சி காணற்கினிய காட்சியாக அமைந்துள்ளது.

திருத்தணிகை மலையில் உற்சவ மூர்த்தியை அலங்கார மண்டபத்தில் எழுந்தருளுவித்து, அவருக்கே காவடியில் வரும் புஷ்பங்கள் செலுத்தப்படுகின்றன. பெருமான் இந்த மூன்று நாள்களிலும் மலையில் இருந்து இறங்கி வந்து சரவணப் பொய்கைத் தீர்த்தக் குளத்தில் தெப்போற்சவம் காண்கிறார். சென்ற ஆண்டில் (2013) ஏழு லட்சம் காவடிகள் செலுத்தப்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர்.

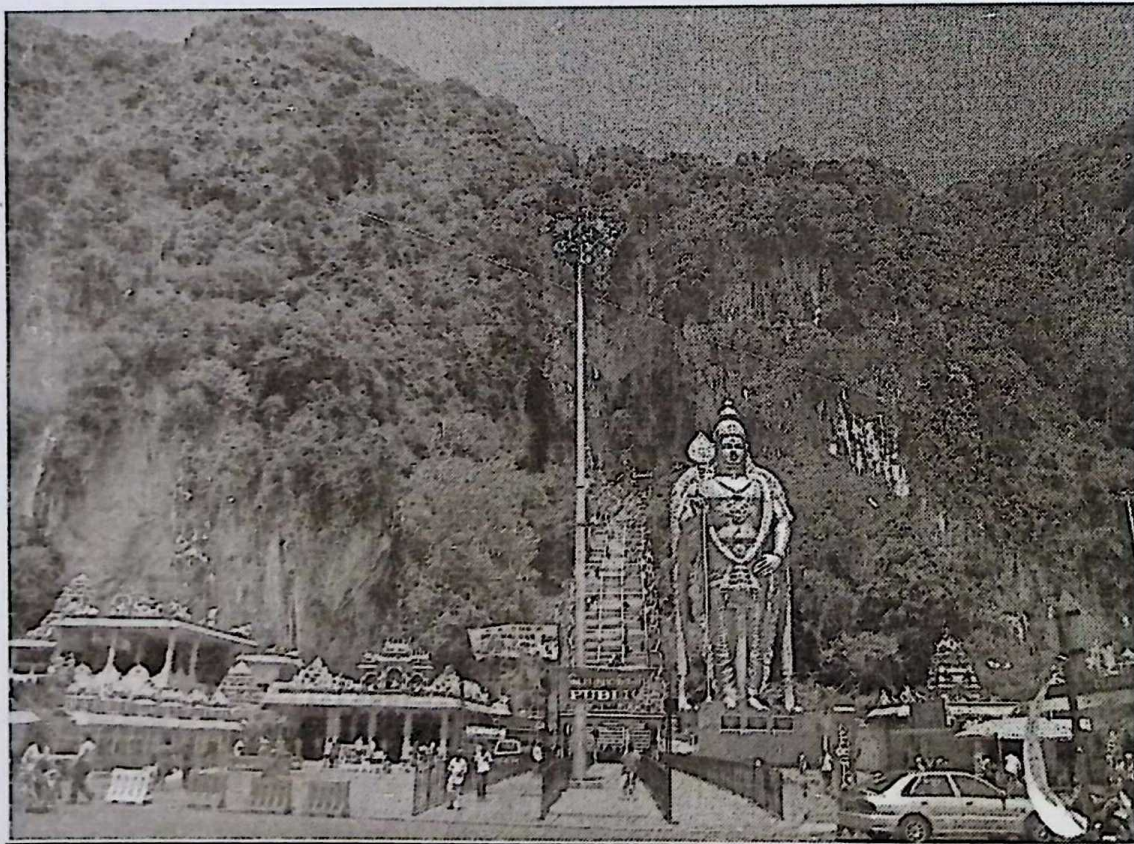
தணிகைமலை வேலனுக்கு ஆடிக் கிருத்திகையில் புஷ்ப காவடி எடுக்கும் அன்பர்கள்

மலேசியா காவடிகள்

மலேசியாவில் ஆண்டுதோறும் தைப் பூசம் பெருஞ் சிறப்புடன் கொண்டாடப்படுகிறது. இதற்கென அரசு ஐந்து நாட்கள் விடுமுறை விடுகிறது. தலைநகரமான கோலாலம்பூருக்கு அருகிலுள்ள பத்து மலை என்னும் இடத்தில் குகைக்குள் வீற்றிருக்கும் முருகனுக்குக் காவடி எடுக்கின்றனர். மலேசியாவின் தலைநகரான கோலாலம்பூரில் உள்ள மாரியம்மன் கோயிலில் இருந்து முருகன் புறப்பட்டு ஏறத்தாழ 14 கி.மீ

பயணம் செய்து, பத்துமலையை அடைகிறார். வழியெங்கிலும் மக்கள் காவடியெடுத்துக் கொண்டு உடன் வருகின்றனர்.

மக்கள் தேவைக்கேற்ப ஆயிரக் கணக்கான காவடிகள் தயாரித்து விற்கப்படுகின்றன. இவை வண்ணமலர்கள், வண்ணக் காகிதங்கள், மயில்தோகைகள், மின்விளக்குகள், பட்டுக் குஞ்சலங்கள் என விதவிதமான அலங்காரப் பொருட்களால் வனப்பூட்டப்பட்டுள்ளன.

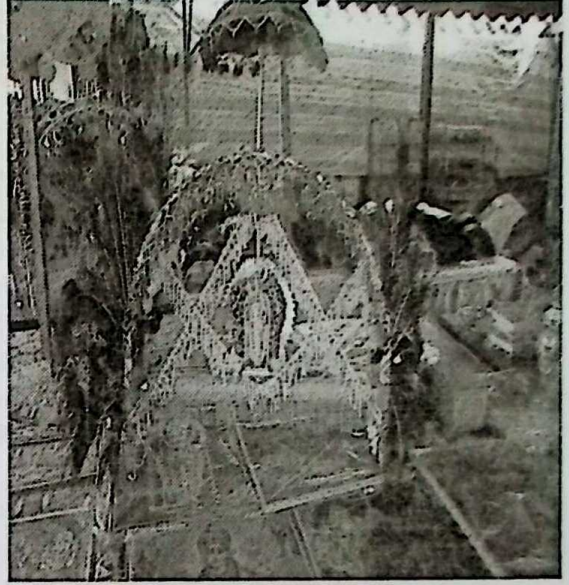

அடுக்கடுக்கான காவடிகள் ஆறுமுகக் காவடிகள் சுழலும் காவடிகள், வட்டமான காவடிகள், வேல் மயில் வடிவக் காவடிகள் என கணக்கில்லாத வடிவங்களில் செய்யப் படுகின்றன.

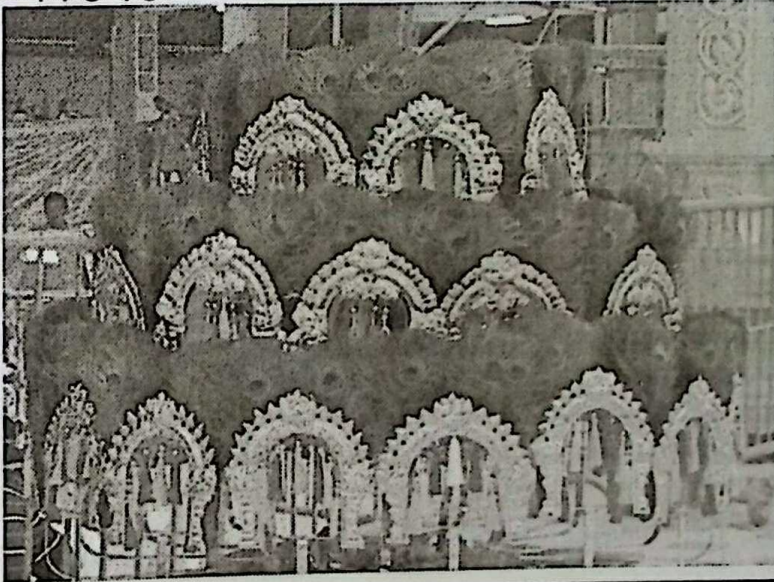
பகட்டு வடிவமும் ஆடம்பர அலங்கார மும் கொண்ட எண்ணிலடங்காத காவடிகளை இங்கு காண்கிறோம். ஆண்டுதோறும் காவடியின் வடிவங்களில் புதுமையும் பொலிவும் மெருகும் மேலும்மேலும் கூட்டப் படுகின்றன. அபிஷேகப் பொருளை ஏந்தும் சாதனம் என்ற நிலையைத் தாண்டி காவடிகள் வடிவமும் கலைப் பொருளும் என காலம் தோரும்வளர்ந்து வருவதை மலேசியாவில் காண்கிறோம்.

கண்கவரும் காவடிகளையும் வேல், எலுமிச்சம்பழம், அலகு குத்திக் கொண்டு ஆடிவரும் அன்பர்களையும் ஒருசேர லட்சக் கணக்கில் இங்கு காண்கிறோம். தமிழகத்தைத் தாண்டியுள்ள வெளிநாட்டில் அதிக எண்ணிக் கையில் பல்வேறு வடிவங்களில் பக்தர்கள் ஏந்தி வரும் காவடிகளைக் காண்பது பெரு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது.

தமிழர்களேயன்றி, சீன, மலாய், இன மக்களும் காவடி எடுத்து நேர்த்திக் கடன் செலுத்துகின்றனர்.

பத்துமலைத் திருமுத்துக்குமரன் சித்திரக் காவடிப் பிரியானாக விளங்குகிறான். ௨

23610

மலேஷியா-பினாங் - தண்ணீர்மலை தண்டாயுதபாணியும் - காவடிகளும்

மலேயா பத்துமலை தைப்பூசத் திரு விழாவைப் போலவே புகழ்பெற்ற திருவிழா தண்ணீர்மலையில் நடைபெறும் தைப்பூசத் திருவிழாவாகும்.

மலேஷியாவின் சிறந்த பட்டினங்களில் பினாங்கு ஒன்றாகும். இங்குள்ள தண்ணீர் மலை மீது முருகப்பெருமான் தண்டாயுத பாணியாகக் கோயில் கொண்டுள்ளார்.

இத்தலத்தில் நடைபெறும் தைப்பூச விழாவும் காவடியெடுத்தலும் மிகவும்

பினாங்கில் தைப்பூச விழாவின் முதல் நாளை செட்டிபூசம் என்கின்றனர். பூசத்திற்கு இரண்டு நாள் முன்னதாகவே விழா தொடங்குகிறது. பினாங்கு வீதியில் கோயில் வீட்டில் குடியிருக்கும் முருகனுக்கும் காவடிகளுக்கும் பூசை செய்யப்படுகிறது.

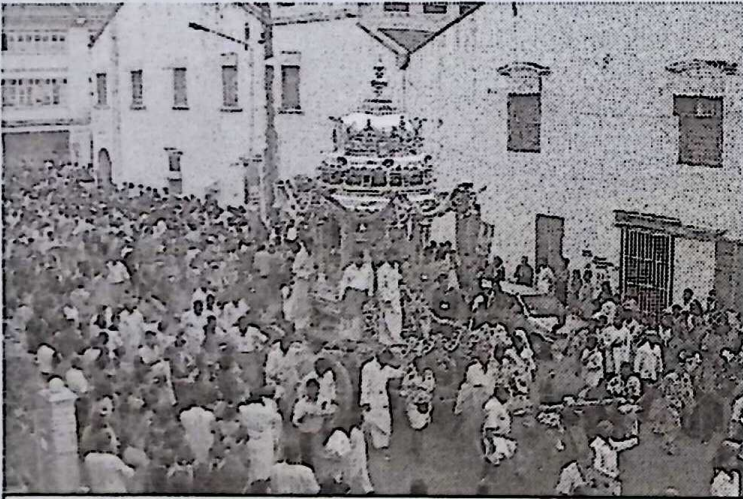
அடுத்தநாள் (பூசத்திற்கு முன்னாள்) அதிகாலை 5 மணி அளவில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் சூழ நகரத்தார் காவடிகள் முன்செல்ல வெள்ளித் தேரில் முருகன்

தண்ணீர்மலை தண்டா யுத பாணி ஆலயத்திற்குச் செல்கிறார். அதே சமயம் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பல பகுதிகளில் இருந்தும் காவடி எடுத்து வருகின்றனர்.

நகரத்தார் காவடிகள் தண்டாயுதபாணி ஆலயத்திற்குச் சென்று காவடிகள் இறக்கி வைக்கப் படுகின்றன. மறுநாள் தைப்பூசத்தன்று காவடிகளுக்குப் பூசை செய்து பஜனைப் பாடல்கள் பாடி வழிபடுகின்றனர். காவடிகளை எடுத்துக் கொண்டு கோயில் முன்பாக ஆடுவர்.

பிறகு ஆலயப் பிராகாரத்தின் நான்கு மூலைகளிலும் ஆடுகின்றனர். அதன்பிறகு சந்நிதிக்குச் சென்று அவற்றைச் செலுத்துகின்றனர்.

❧

வெள்ளிரவத்தில் தண்டபாணி பினாங்கு தண்ணீர் மலைக்குச்செல்லுதல்

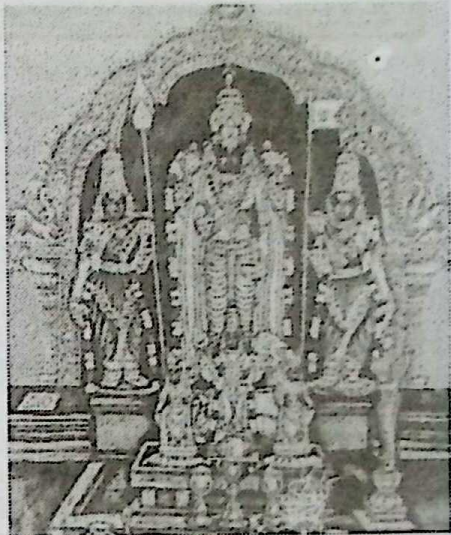
புகழ்பெற்றவைகளாகும். முன்னாளில் 5 நாட்கள் நடைபெற்று வந்த தைப்பூசம் இப்போது மூன்று நாள் விழாவாக நடத்தப்படுகிறது.

திருப்போரூர் கந்தசுவாமியின் காவடிகள்

தொண்டை வளநாட்டில் முருகனின் ஐந்தாம் படைவீடான திருத்தணிகை அமைந்துள்ளது. இங்குள்ள தணிகைமலை மீது பெருமான் ஞான சக்திதரனாக விளங்குகின்றான். இந்தப் பகுதியில் இத்தலத்திற்கு அடுத்தபடியாகப் புகழ் பெற்றிருப்பது திருப்போரூராகும். வடசெந்தில் என்றும், சமராபுரி என்றும் இதனை அழைக்கின்றனர். சிதம்பர சுவாமிகள் மூலம் தம்மை வெளிப்படுத்திக் கொண்ட முருகன் அவரைக் கொண்டே கற்கோயிலும் சொற்கோயிலும் கொண்ட தலம்.

இத்தலத்தில் சுயம்புமூர்த்தியாக முருகப் பெருமான் வள்ளி தெய்வயானையுடன் எழுந்தருளியுள்ளார். சிறந்த பிரார்த்தனைத் தலமாக இத்தலம் விளங்குகிறது. மாதந்தோறும் கிருத்திகை கனில் அன்பர்கள் நேர்ந்து கொண்டு காவடி எடுக்கின்றனர். ஆடிக் கிருத்திகையன்று அதிக அளவில் காவடி எடுத்து வருகின்றனர். இத்தலத்தில் இடும்பனுக்குத் தனி ஆலயம் கோபுரத்தின் அருகில் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. காவடி எடுத்துப் பிரார்த்தனை செலுத்தும் தலங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும்.

தொலை தூரங்களில் இருந்து திருப்போரூர் முருகனுக்குக் காவடி எடுத்து வருவோர் தங்கிச்

செல்ல அன்பர்கள் மண்டபங்களை அமைத்து அதில் விநாயகரை எழுந்தருளி வைத்துள்ளனர். இந்த விநாயகர் திருப்போரூர் முந்தி விநாயகர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். சென்னை திருவான்மியூரில் திருப்போரூர் முந்தி விநாயகர் ஆலயம் உள்ளது. ௮

குன்றக்குடி

காரைக்குடிக்கு அருகிலுள்ள குமரத் தலம் குன்றக்குடி. முருகனின் மயிலே இங்கு மலையாகித் தவம் புரிவதாகக் கூறுகின்றனர். மலை மீது முருகன் அறுமுக வேலவனாகக் காட்சி தருகிறான். கருவறையில் இருக்கும் வள்ளி, தெய்வயானை, முருகன் ஆகிய மூவரும் இங்கே தனித்தனியாக மயில் மீது அமர்ந்து காட்சி தருகின்றனர்.

அன்பர்கள் குன்றக்குடி முருகனுக்கு நேர்ந்து கொண்டு காவடி எடுக்கின்றனர்.

சேவல் காவடி, சர்ப்பக்காவடி, மச்சக் காவடி போன்ற அதிசயக் காவடிகளும் இத்தலத்தில் எடுக்கப்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு சர்ப்பக் காவடி எடுத்ததாகக் கூறுகின்றனர். இது சிறந்த பிரார்த்தனைத் தலமாகும்.

மலையடிவாரத்தில் பழனியாண்டவர் கோயில் உள்ளது. இது பழனி பாத யாத்திரைக் குழு அன்பர்களால் சிறப்புடன் பரிபாலிக்கப்பட்டு வருகிறது. ௯

பலவகையான சித்திரக் காவடிகள்

எளிய நிலையில் செய்யப்படும் காவடிகளில் காவடித்தண்டின் இருமுனைகளிலும் சதுர வடிவப் பலகைகளைப் பொருத்தி, அவற்றை அரைவட்ட வடிவில் இணைத்து, அதன்மீது துணியைப் பரப்பி மாவிலை, தர்ப்பை, மயில்தோகை, முதலியவற்றைக் கட்டி அழகுபடுத்துகின்றனர். கலைத் தாகம் கொண்டவர்கள் குருத்தோலைகள், கண்ணாடித் துண்டுகள், தங்கத்தகடுகள், வெள்ளித் தகடுகள் ஆகியவற்றைப் பதித்து அழகூட்டுகின்றனர். கலையின் தெய்வீக நிலையை இக்காவடிகளில் காண்கிறோம். இனி..

குருத்தோலைக்காவடி

பனைஓலைகளும், தென்னங்குருத் தோலைகளும் புனிதப் பொருட்களாகக் கருதப்படுகின்றன. சிறப்பு நாட்களில் தென்னங்குருத்தோலைகளைப் பின்னித் தோரணங்களாகக் கட்டுகின்றனர். தென்னங் குருத்தோலையைச் சீரான அளவில் வெட்டிப் பலவகையான அலங்காரங்கள் செய்யப் படுகின்றன. பசிய மஞ்சள் நிறத்துடன் காணப்படும் இந்தக் குருத்தோலை அலங்

காரம் கண்ணையும் கருத்தையும் கவர்வதாகும்.

அழகிய உருவங்கள் செதுக்கப்பட்ட மரமுகப்புகளையும், அவற்றை மூங்கில் அல்லது பிரம்பால் அரை வட்ட வடிவில் இணைத்து வடிவமைக்கப்பட்ட வளைவுகளையும் கொண்ட காவடியின் மீது, வாழை மரப் பட்டைகளைக் கட்டி, அதில் தென்னங் குருத்தோலைகளை, சீவிக்குத்தி, கலையழகு மிக்கதாகக் காவடிகளைத் தயாரிக்கின்றனர்.

இதன் நாற்புறமும்வாழைக் கன்றுகளையும் குருத் தோலை களையும் கட்டுகின்றனர். இது இயற்கையில் கிடைப்பனவற்றைக் கொண்டே தயாரிக்கப்படும் காவடிகளாகும்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் இத்தகைய காவடிகளே அதிகமாக வழக்கத்தில் உள்ளன. இப்போது இவற்றில் காகிதப்பூக்கள், வண்ணச் சரிகைகள் ஒட்டி அழகு படுத்துவதும் நடக்கிறது. ஓலைகளைக் கொண்டு அலங்கரிக்கப் படுவதால் ஓலைக் காவடி எனப் படுகிறது. இவற்றைத் தயாரிக்க அதிக நேரம் ஆகும் என்றாலும், இயற்கையின் அழகு இதில் மிளிர்

வதைக் காண்கிறோம். இதில் அளவால் பெரிய அளவிலான காவடிகளும் தயாரிக்கப்படுகின்றன.

சுவாமி மலையில் இத்தகு காவடிகள் அனேகம் செலுத்தப்படுகின்றன. கேரளக் கலைஞர்கள் இத்தகைய காவடிகளை அதிக அளவில் செய்கின்றனர்.

கரும்புக் காவடி

தென்னகத்தின் தெய்வீக அடையாளங்களில் கரும்பு முதன்மையானதாகும். தெய்வங்கள் கரும்பு வில்லை ஏந்துவதாகப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. கரும்பைக் கொண்டும் காவடி தயாரிக்கின்றனர். கரும்புத் துண்டுக் கழிகளை இணைத்துக் கட்டியும், கருப்பங் கழித் துண்டுகளை அரைவட்ட படல் மீது வரிசையாக வைத்துக் கட்டியும் பலவிதங்களில் கருப்பங்கழிக் காவடிகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. இத்தகு காவடிகள் கரும்புச் சோகைகளைக் கொண்டு அழகூட்டப்படுகின்றன. காவடியில் கட்டிக்கொண்டு செல்லும் கரும்புகளைப் பிழிந்து சாறு எடுத்து அக்கருப்பஞ்சாற்றால் முருகனுக்கு அபிஷேகம் செய்கின்றனர்.

கரும்புத்தொட்டிக் குழந்தைக்

காவடி

பிள்ளை வரம் வேண்டித் தவம் இருந்து பெற்ற பிள்ளைகளுக்காகவும், குழந்தைகள் நோய்நொடியின்றி நீண்ட வாழ்வு வாழ

சர்க்கரைக் காவடி

இனிப்பு மிகுந்த பொருள் சர்க்கரை யாகும். கரும்பைச் சாறு பிழிந்து காய்ச்சி சர்க்கரை தயாரிக்கின்றனர். சர்க்கரையை மகிழ்ச்சி நிறைந்த தருணங்களில் பரிமாறிக் கொள்கின்றனர்.

இன்சுவை நிறைந்த சர்க்கரையை காவடியில் கட்டி வந்து முருகனுக்கு அபிஷேகம் செய்கின்றனர். இதற்குச் சர்க்கரைக் காவடி என்பதுபெயர். பழநிறமான நாட்டுச் சர்க்கரையையே காவடியில் கட்டி வருவது வழக்கம் சில இடங்களில் பனஞ்சர்க்கரையையும், காவடி யில் வைத்து முருகனுக்குச் செலுத்துகின்றனர். இந்தச் சர்க்கரையைப் பெருமா னுக்கு அபிஷேகம் செய்த பஞ்சாமிர்தத்தில் கலந்து விடுவர். பழனிமலை வேலனுக்குச் சர்க்கரைக் காவடிகள் எடுக்கின்றனர். பிள்ளைப்பேறு வேண்டி காவடி எடுப்பவர்கள் அதன் பயனால் பிறக்கும் பிள்ளைக்குச் சர்க்கரை என்றே பெயர் சூட்டுகின்றனர்.

வேண்டியும், கரும்புக்காவடி (-அ) பிள்ளைக் காவடி எடுக்கின்றனர். பத்து பதின்னத்து கரும்புக்கழிகளை ஒன்றாகக் கட்டி அதில் பட்டுச் சேலையில் தூளி கட்டுகின்றனர். நேர்ந்து கொண்ட குழந்தையை அலங்கரித்து அதில் படுக்க வைத்து, ஆலயத்தை மும்முறை சுற்றி வருகின்றனர். அதற்கான கட்டணத்தைக் கோயிலில் செலுத்துகின்றனர். இந்தக் காவடியைக் குழந்தையின் மாமன்மார் தூக்க வேண்டும் என்பது பொது விசயமாகும்.

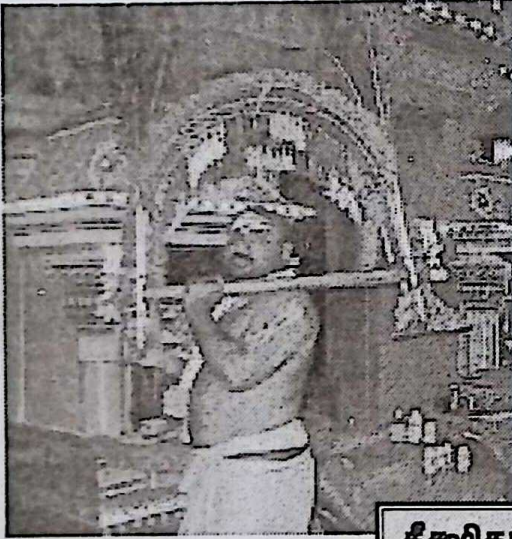
திருவண்ணாமலையில் கார்த்திகைத் தீபத்தின் போது ஏராளமான அன்பர்கள் குழந்தைகளின் நல்வாழ்வுக்காக இத்தகைய கரும்புக் காவடி எடுத்து நேர்த்திக் கடன் செலுத்துகின்றனர். இதனால் குழந்தை நீண்ட ஆயுளும் நிறைந்த செல்வமும் பெற்று இனிது வளரும் என நம்புகின்றனர்.

தங்க வெள்ளிக் காவடிகள்

காவடி எடுத்தல் என்பது எளியநிலை பிரார்த்தனையாகும். நீண்ட தண்டில் இரு புறமும் பூசைக்குப் பொருட்களைக் கட்டிக் கொண்டு வந்து அளிப்பதே தொடக்க நிலை வழிபாடாக இருந்தது. கால ஓட்டத்தில் மேல் வளைவு பொருத்துதல், அழகூட்ட மயில்தோகை கட்டுதல், வளைவின் மீது குஞ்சலம் வைத்த பட்டுத் துணி பன்னாலை விரித்துக் கட்டுதல் என அதுவிரிவு பெற்றது.

பெரும் கனதனவான்கள் தமது தகுதிக் கேற்ப உயர்ந்த பொருட்களைக் கொண்டு கலைநயம் மிக்க சித்திர வேலைகள் செய்யப்பட்ட காவடிகளை ஏந்தி வருகின்

தீக்ஷிதர்கள் காவடி

சிதம்பரம் நடராசர் ஆலயத்தில் கொடிமரத்துக்கு மேற்கில் அமைந்துள்ள மண்டபத் துணில் அழகிய பாலகுமாரனாக முருகப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ளார்.

தில்லைவாழ் அந்தணர்களான தீக்ஷிதர்கள் இந்த பாலமுருகனுக்குக் காவடி எடுக்கும் வழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர். தங்கள் இல்லத்தில் நடைபெறும் திருமணம், பிள்ளைப்பேறு, பூனூல் அணிவித்தல் போன்ற அனைத்துச் சடங்குகளையும் தொடர்ந்து வரும் நல்ல நாளொன்றில் காவடி எடுத்து வந்து முருகனுக்கு அபிஷேகம் செய்து காணிக்கை செலுத்துகின்றனர்.

றனர். இவை காண்பதற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றன. உயர்ந்த மரத்தின் மீது வெள்ளித் தகடுகள், தங்கத் தகடுகள் பூவேலைகள் செய்து பொருத்தியுள்ளனர். யானைத் தந்தத்தால் செய்த பூவேலைப்பாடுகள் கொண்ட காவடிகளும் உள்ளன.

பழனி மலையில் பழனி ஆண்டவருக்கு சாது சாமிகள் திருமடத்திலிருந்து நித்திய பூசைக் கட்டளைகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இதற்கான பூசைப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்ல வெள்ளியாலான காவடி உள்ளது. வெள்ளித் தகடு போர்த்திய தண்டத்தின் இருபுறமும் வெள்ளிச் சங்கிலிகள் கோர்த்த வெள்ளிக்குடலைகள் பொருத்தப்பட்டுள்ளன. இந்தக் காவடி கலை அழகு மிக்கதாக உள்ளது.

யானைத் தந்தத்தில் செதுக்கி அமைக்கப்பட்ட கலையலங்காரங்களைக் கொண்ட காவடிகள் ஜமீன்தார்கள் இல்லத்தில் இருந்து வந்துள்ளன.

அண்மையில் சென்னை கந்தகோட்டத்தில் தங்கத்தாலான காவடி ஒன்று செய்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. பக்தர்கள் உரிய சேவைக் கட்டணம் செலுத்தித் தங்கக் காவடி எடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட உள்ளதாகக் கூறுகின்றனர்.

சிலை மீட்கத் துணை நின்ற காவடி

ஏறத்தாழ 300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பாகத் தென்பாண்டி நாட்டை நாயக்க மன்னர்கள் ஆண்டு வந்தனர். அவர்களின் அரசப் பிரதிநிதியாக இருந்தவர் ஆறை அழகப்ப முதலியார். அவர் சிறந்த சிவபக்தர். தமது ஆளுகைக்கு உட்பட்ட ஆலயங்களைச் சிறந்த முறையில் போற்றி வந்தவர்.

ஒரு சமயம் அவருடைய ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த நெல்லைச் சீமையைச் சேர்ந்த சங்கரன்கோயிலில் இருந்த நாயகர் (சிவபெருமானின் உலாத் திருமேனி) சிலை காணாமல் போய் விட்டது. அதைக் அறிந்து எல்லோரும் வருத்தம் அடைந்தனர். அழகப்ப முதலியார் அடைந்த துயரத்திற்கு அளவே இல்லை. அடியவர்கள் அதிக அளவில் வந்து போவதும், சிறந்த பிரார்த்தனைத் தலமுமான சங்கரன்கோயிலில் திருட்டா? நினைக்கவே அவருக்கு அவமானமாக இருந்தது. என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை. தவித்தார்.

நன்கு விசாரித்தபோது கோயிலில் பணி செய்து வந்த செண்பகக்கண் பட்டன் என்பவனையும் காணவில்லை என்பது தெரிந்தது. இன்னும் தீர விசாரித்த ஒற்றர்கள், அந்த பட்டன் சிலையைத் திருடிச் சென்று உத்தரகோசமங்கையில் ஒருவரிடம் அடகு வைத்து விட்டதையும், அந்தச் செய்தியை அறிந்த இராமநாதபுரம் சேது மன்னர் சிலையை வாங்கி உத்தரகோசமங்கை ஆலயத்தில் வைத்துப் பூசைக்கான

ஏற்பாடுகள் செய்துவிட்டதையும் கண்டு பிடித்து, அழகப்பமுதலியாரிடம் தெரிவித்தனர்.

சிலைஇருக்குமிடம் தெரிந்துவிட்டது. அதை எப்படிப் பெறுவது? சேது மன்னருக்கு ஓலை அனுப்பலாம் என்றால் அவர் பதிலுக்கு சிலையை வைத்துப் பாதாசாக்கத் தெரியாதவர்களுக்கு எதற்கு அச்சிலை என்று கேட்டுப் பதில் எழுதி அவமானம் செய்து விட்டால் மானமே போகும் அல்லவா? என்று பலவாறு சிந்தித்தார். மந்திரிகள் யாரையாவது அனுப்பலாமென்றால் அவர்களால் எளிதில் சேதுபதியைப் பார்க்கக் கூட முடியாதே. என்ன செய்யலாம்? என்று யோசித்தார்.

அப்போது உடனிருந்தவர்கள் சொக்கம் பட்டி ஜமீன் ஸ்தானாதிபதி பொன்னம் பலம் பிள்ளை மனதுவைத்தால் மட்டுமே இக்காரியம் நடக்கும் என்றனர். பொன்னம்பலம் பிள்ளை சாதுர்யமானவர். அழகப்ப முதலியார் அவரை மரியாதையுடன் அழைத்து வந்து செய்தியைத் தெரிவித்து எப்படியாவது சிலையை மீட்டுத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்.

பொன்னம்பலம் பிள்ளை சிறந்த சிவபக்தர். அவருக்கும் இப்பணியைச் செய்வதில் அதிக ஈடுபாடு உண்டாயிற்று என்றாலும் சேதுபதி மன்னருக்கும் சொக்கம்பட்டியாருக்கும் உட்பகை இருந்தது. அதனால் நேரில் சென்று சேதுபதியைப் பார்த்து காரி

யத்தை முடிப்பது எளிதல்ல. தந்திரமாகவே செயல்படவேண்டுமென்று முடிவு செய்தார். முதலியாரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு சொக்கம்பட்டிக்குச் சென்றார்.

அந்நாளில் பழனிக்குக் காவடி எடுத்துச் செல்பவர்கள் இராமநாதபுரம் அரண் மனைக்குள் நேராகச் செல்வதும், மன்னர் தாமே வந்து அவர்களிடம் பழனி யாண்டவருக்குக் காணிக்கை அளிப்பதும் வழக்கம். காவடி எடுத்து வரும் கூட்டத்தை அரண்மனைக் காவலர்கள் தடை செய்வ தில்லை. அதை அறிந்து வைத்திருந்த பொன்னம்பலம்பிள்ளை அழகிய காவடி களைத் தயார் செய்தார். முருகனைத் துணைக்கு அழைத்துக் கொண்டு காவடி எடுத்துச் செல்பவராகவே தம் கூட்டத் துடன் சென்றார். சிறப்பாக மேளதாளங்கள் முழங்க நண்பர்களும், துணைவர்களும், காவடி சுமந்துவர பொன்னம்பலப் பிள்ளை சென்றது வெகு கோலாகலமாக இருந்தது.

அரண்மனையில் சேதுபதி மன்னர் காவடியை வணங்கினார். அப்போது பொன்னம்பலம் பிள்ளை மன்னரை வீழ்ந்து வணங்கினார். மன்னருக்கு ஆச்சர்யமாகி விட்டது.

பின்னர், “அடியேன் சொக்கம்பட்டி ஜமீன் ஸ்தானாதிபதி. நெடுநாட்களாக தங்க ளைக் காண விரும்பியிருந்தேன். அது சுலபத்தில் நிறைவேறவில்லை. அதனால் இப்படி காவடி கட்டி வந்து உம்மை தரிசித்

தேன் ஆண்டவன் தரிசனத்தை விட அரச ராகிய உமது தரிசனம் எனக்கு முக்கிய மானது” என்றார்.

அவருடைய தோற்றமும், சாதுர்யமான பேச்சும் அரசரைக் கவர்ந்தது. “அன்பேரே உம்மைப்பற்றி முன்னமே கேள்விப்பட் டிருந்தேன். நீங்கள் என்னுடன் சில நாட்கள் தங்கியிருக்க வேண்டும்” என்றார். “அரசரின் உத்திரவுப்படியே செய்கிறேன்” என்றார் பிள்ளை.

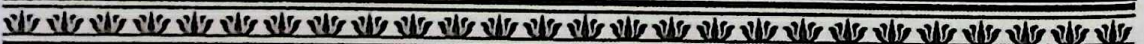
அங்கிருந்து பழனிக்குச் சென்று முறை யாகக் காவடியைச் செலுத்தியபின் பிள்ளை வாள் இராமநாதபுரம் வந்தார். சிலநாட்கள் சென்றன. அரசரிடம் பிள்ளையவர்கள் “இந்த சமஸ்தானத்திலுள்ள பெரிய தலங் களில் சிலவற்றையாவது தரிசிக்க விரும்பு கிறேன்” என்றார்.

அரசரும் அப்படியே செய்யலாம் என்றார். பொன்னம்பலம் பிள்ளை உத்தரகோசமங்கைக்குச் சென்று தாம் தேடி வந்த மூர்த்தியைக் கண்டு தொழுதார். பின்னர் சாதுர்யமாகத் தான் வந்த காரணத் தை அரசருக்குத் தெரி வித்து, அதை மீட்டெ டுத்து சங்கரன் கோயிலில் நிலைப்படுத் தும்படி செய்தார்.

முருகன் தகப்பன் சாமியாக, இருக் கிறான். அவனது காவடி அவன் தந்தையின் சிலையை மீட்க ஒரு சாதனமாக இருந்தது என்று எல்லோரும் பேசிக் கொண்டனர்.

காவடித் திருவிழா

முருகனுக்கு ஆடிக்கிருத்திகை, தைக் கிருத்திகை, பங்குனி உத்திரம், வைகாசி விசாகம், சித்திரை கிருத்திகை ஆகிய நாட்கள் உரியதாக இருக்கின்றன. திருத்தணிகை மலையில் ஆடிக்கிருத்திகையன்று லட்சக்கணக்கான மக்கள் காவடி செலுத்துகின்றனர். தினமுமே காவடி எடுக்கும் தலமாகப் பழனி விளங்குகிறது என்றாலும், அக்னி நட்சத் திரம் என்று அழைக்கப்படும் கத்திரி நாளில் அதிக அளவில் காவடிஎடுக்கின்றனர். ❀

காவடிச் சிந்து

முன்னாளில் அன்பர்கள் தங்கள் வீட்டில் இருந்து காவடி கட்டிக் கொண்டு வழிநடையாகவே பயணம் செய்து பழனி மலை, குன்றக்குடி, கழுகுமலை, திருத்தணி முதலான தலங்களுக்குச் சென்று வழிபடும் வழக்கம் இருந்தது. நெடுந்தொலைவு செல்பவர்கள் கூட்டமாகக் காவடி எடுத்துச் செல்வர். வழியில் ஆங்காங்கு தங்கி வழி பாடு செய்வதும், ஓய்வெடுத்துக் கொள்வது மாகப் பயணம் செய்வர். வழிநடையின் களைப்பு தெரியாதிருக்க முருகன் பேரி லான பக்திப் பாடல்களைப் பாடிக் கொண்டே செல்வர். இவ்வகையில் பாடப் பட்ட நூல்கள் பலவாகும். இவற்றுள் தலை சிறந்த நூலாகத் திகழ்வது காவடிச் சிந்து ஆகும்.

சிந்து இலக்கியங்கள் பலநூறு இருந்த போதிலும், மக்களின் மனம் கவர்ந்த சிந்து இலக்கியமாக இருப்பது அண்ணாமலை ரெட்டியாரின் காவடிச்சிந்து என்னும் சிற்றிலக்கியமாகும். இசைக்கலைஞர்கள் இந்தச் சிந்துவைக் காவடி ஆட்டத்திற்குப் பயன்படுத்துகின்றனர். சென்னிமலை வாசன் எனத் தொடங்கும் அந்நூல் தெவிட்டாத தமிழ் இன்பப் பனுவல் ஆகும்.

காவடிச் சிந்துவைப் பாடியவர் சென்னி குளம் அண்ணாமலை ரெட்டியார் ஆவார்.

சென்னிகுளம் என்னும் ஊர் திருநெல்வேலி மாவட்டம் கரிவலம் வந்த நல்லூர் என்னும் சிவத்தலத்திற்கு அருகில் இருப்பதாகும். அண்ணாமலைரெட்டியார் இவ்

வூரில் 1861ஆம் ஆண்டில் தோன்றினார். இளம்வயதில் இவருக்குப் படிப்பிலும் பயிர்த் தொழிலிலும் நாட்டம் இல்லாது போனது. சதா தமிழ்ப் பாடல்களைப் பாடு வதும், சிறிய சிறிய பாடல்கள் இயற்று வதி லுமே ஆர்வம் அதிகம் இருந்தது. திருப் புகழை விரும்பிப் பயின்றார். அதனால் முருகன் அருள் கிட்டியது. கவி பாடும் ஆற்றலும் வந்தது.

இவரது சிறிய தகப்பனாரான இராம சாமிக் கவிராயர் இவரைத் திருவாவடு துறைக்கு சென்று தமிழ்கற்கும்படி அனுப்பி வைத்தார். அண்ணாமலை திருவாவடு துறைக்கு வந்து தமிழ்த்தாத்தா உ.வே. சாமிநாத அய்யரிடம் இரண்டு மாதங்கள் இலக்கண இலக்கியங்களைப் பாடம் கேட்டார். இலக்கணத்தில் அவருக்கு விருப்பம் இல்லை. ஆதீனத்தில் இருந்த இசைக் கலைஞர்களிடம் தேவையான இசையைப் பயின்றார். சில காலத்திற்குப் பிறகு ஊர் திரும்பினார்.

அந்நாளில் ஊற்றுமலைப் பகுதியை இருதாலய மருதப்பதேவர் என்பவர் ஆட்சி புரிந்து வந்தார். தமிழ் மீது தணியாத தாகம் கொண்ட மருதப்ப தேவர் அண்ணாமலையாரை அழைத்துத் தனது அவைக்களப் புலவராக ஆக்கிக் கொண்டார். அவருக்குப் பெரும் புலவருக்கான அந்தஸ்தத்தை அளித்தார்.

இரட்டுற மொழிவதிலும், சமயத்திற்கேற்ப மொழியைக் கையாளுவதிலும் அண்ணாமலை சிறந்து விளங்கினார். இவர் இயற்றிய செய்யுள் பலவாகும். இவர் திருவாவடுதுறை சென்னு மகா சந்நிதானம் சுப்பிரமணிய தேசிகரைப் போற்றிப் பாடியுள்ளார். காச நோயால் துன்புற்ற அண்ணாமலையார் 1891ஆம் ஆண்டில் தமது முப்பதாவது வயதிலேயே மறைந்தார்.

அண்ணாமலையாரின் சிந்து இலக்கியம் தோன்றக் காரணமாக இருந்த கழுகு மலையும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள ஊரேயாகும். கோவில்பட்டிக்கும் சங்கரன்கோயிலுக்கும் இடையே அமைந்துள்ளது. 300 அடி உயரமலை மீதில் உள்ள பாறையைக் குடைந்து சுருவறை அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

சுருவறையில் முருகன் மயில் மீது வீற்றிருக்கும் கோலத்தில் காட்சிதருகிறார்.

இவர் ஆறு திருக்கரங்களுடன் இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இவருக்கு இருபுறமும் வள்ளியும் தெய்வயானையும் உள்ளனர். இக்கோயிலுக்கு அருகில் பெரிய பாறையைச் செதுக்கி அமைத்த கயிலாசநாதர் ஆலயம் உள்ளது. மக்கள் இதனை வெட்டுவான் கோயில் என்றழைக்கின்றனர்.

சம்பாதி என்னும் கழுகரசன் பூசித்துப் பேறுபெற்ற தலம். அவன் பெயராலேயே இம்மலை கழுகுமலை என்றழைக்கப்படுகிறது. ஆம்பல் நதி, வள்ளி சுனை, குமார தெப்பம், கழுகு தீர்த்தம் என்னும் பல தீர்த்தங்கள் இங்குள்ளன. இது அருணகிரி நாதரின் பாடல் பெற்ற தலமாகும்.

ஒரு சமயம் மருதப்ப தேவர் கழுகு மலை வேலனுக்குக் காவடி எடுக்க நேர்ந்து கொண்டார். தனது பிரார்த்தனையை நிறைவேற்றக் குறித்த நன்னாளில் காவடியை எடுத்தார். ஜமீன்தார் காவடி எடுக்கும் நிகழ்ச்சியைக் காண எல்லோரும் வந்தனர். விரத உடை தரித்து, தேவர் காவடியை எடுத்துத் தோளில் வைத்தார். அண்ணாமலை ரெட்டியார் அப்போது இந்த சிந்து நூலைப் பாடினார். இவர் நூலை விரைந்து முடித்து விடாதிருக்க, ஜமீன்தார் மெதுவாக நடந்ததுடன், ஆங்காங்கு நின்று நின்று சென்றதாகக் கூறுகின்றனர். ஜமீன்தாரால் தமிழுக்குக் கிடைத்த பெரும்செல்வம் ரெட்டியாரின் காவடிச் சிந்தாகும்.

காவடி எடுக்கும் அன்பர்கள் இப்பாடல்களைப் பாடுகின்றனர். நாதஸ்வர, மேளம் இசைக்கக் கலைஞர்கள் இதனை வாசித்து மக்களை மகிழ்விக்கின்றனர்.

இந்நூலில் 24 பாடல்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இவை 1) காப்பு 2) முருகன் துதி 3, 4, 5. சிவன் துதிகள் 6. நகர்வளம், 7. கோயில் வளம், 8. கழுகுமலை வளம் 9. வாவி (நீர்நிலை) வளம், 10. சோலை வளம் 11. காதலியைக் காணாது வருந்தும் தலைவன் 12.

தலையின் ஊடல் 13. தலைவனோடு கலந்த தலைவியின் நிலை. 14. தலைவி தோழியைத் தூதனுப்புதல், 15. தோழி தலைவனைக் கண்டு தலைவியின் நிலை உரைத்தல் 16. தோழி தலைவியின் உடலில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களைக் கூறுதல் 17. தலைவியின் வருத்தம் 18. தலைவியின் தாய் அவளது வருத்தத்திற்கு எது காரணம் என்று கேட்பது, 19 தலைவி இரங்கல் 20 தலைவனும் தலைவியும் சுரத்தின் வழியே நடத்தல், 21.

தலைவியின் வருத்தம். 22. தலைவியின் ஊடல் 23. பால் நிலவைப் பழித்தல் 24. செவிலி செப்புதல் ஆகிய தலைப்புகளில் பாடப்பட்டுள்ளன. இவை யாவும் தமிழ் இன்பத்தை அள்ளித் தரும் பாடல்களாக உள்ளன. முருகனின் வழிபாட்டு வரலாற்றிலும், முருகன் தொடர்பான தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலும் அண்ணாமலை ரெட்டியாரும் அவருடைய காவடிச் சிந்து நூலும் அழியாத இடம் பெற்றுள்ளனர்.

காவடியன் ஆட...

பாம்பன் சுவாமிகள் முருகன்பேரில் பஞ்சாமிருத வர்ணம் என்னும் நூலை அருளிச்செய்துள்ளார். இந் நூலில் ஐந்து பாடல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. இதில் ஐந்தா வது பாடலில் முருகப் பெருமா னிடம் சிவபெருமான், உமை, திருமால் என்று எல்லா தெய்வங்களோடும் நடனமாடிய படியே வந்து காட்சியளிக்கும்படி வேண்டுகின்றார்.

இவ்வரிசையில் ஒரு காவடியனாட என்று இடும்பனையும் காவடியோடு ஆடி வரும்படி வேண்டுகின்றார். இங்கு ஒரு என்ற அடைமொழியுடன் இடும்பன் குறிக்கப்படுகின்றார். இந்த ஒரு என்பது ஒப்புயர்வற்றது, வலிமை யானது என்ற பொருளைத் தருவதாகும். (இந்தப் பாடல் அருணகிரிநாதர் திருவண்ணாமலையில் கம்பத் தடியில் காட்சி தரவேண்டும் என்று முருகனை வேண்டிப் பாடிய அதல சேட னாராட என்று தொடங்கும் திருப்புகழின் சாயலில் அமைந்ததாகும்.)

சிங்காரக் காவடி

காவடியின் பக்கப்பலகைகளில் தெய்வ உருவங்களோடு சுற்றிலும் அகன்ற இலைகளைக் கொண்ட பூங்கொடிகள், அதில் விரிந்த மலர்கள், கிளி, சிங்கம், யாளி வடிவங்களையும் அமைத்து, அதி அற்புதக் கலை வடிவங்களைக் கொண்டதாக அமைப்பதுடன், மேல் விரிப்பில் வண்ண சரிகை வேலைப்பாடுகள் கொண்ட மேல்விரிப்பைக் கட்டி, விளிம்புகளில் சலங்கைகள், குஞ்சலங்கள் பொருத்தி, சிறிய வெண்கல மணிகளையும் இணைக்கின்றனர். பலகைகளின் இருபுறமும் மயிற்பீலிக் கட்டுகளைக் கட்டியும், அழகூட்டுகின்றனர். இத்தகைய காவடிகள் அலங்காரப் பொருளாகவே உள்ளன.

காவடிச்சிந்து காதர் பாட்சா

அந்தக் காலத்தில் தெருக்கூத்து/ நாடகம் என்று கிராமம் தோறும் மேடை அமைத்து பக்தியோடு நீதி புகட்டும் பலவிதமான கதைகளைப் பரப்பி வந்தனர். கிராமப்புற மைதானத்தில் பெட்ரோமாக்ஸ் விளக்கு அல்லது தீவட்டி வெளிச்சம் ஒளி சிந்த இரவு முழுவதும் சுற்றுப்புற கிராம மக்கள் குழந்தை குட்டிகளுடன் கும்பலாகக் குழுமி இருந்து கேட்கும் விதத்தில் அமைந்திருக்கும். அரிச்சந்திரன் மயான காண்டம், வள்ளித் திருமணம், இராமாயணம் முதலியன மிக்க பிரசித்தம். அதில் வரும் ராஜபார்ட் அல்லது முக்கிய வேடம் கட்டுபவர் உச்சஸ்தாயில் பாடும் பாட்டு இரவின் அமைதியைக் கிழித்துக் கொண்டு தொலை தூர ஊர்களுக்கும் கேட்கும். இவருக்குச் சாதகமாக கால் ஆர்மோனியம் வாசிப்பவர் இருப்பார். ஆர்மோனியப் பெட்டியை தையல் மிஷின் போல் காலினால் இயக்கி இரண்டு கைகளாலும் பெட்டியிலுள்ள சுருதிக் கட்டைகளை இயக்க அந்த இசையின் வேகம் பலரையும் சுண்டி இழுக்கும் தன்மையிலிருக்கும். இந்த நாடகக் குழுவில் கால் ஆர்மோனியக் காரரின் பங்கு அதிகம் அவர் ஆர்மோனியம் வாசிப்பதுடன் நடிகருடன் இணைந்து உச்சஸ்தாயியில் பாடவும் வல்லவராயிருப்பார்.

அந்த வகையைச் சேர்ந்தவர் ஆர்மோனியம் காதர்பாட்சா. பிறப்பால் முஸ்லீம் ஆனாலும் கமுகுமலை முருகனிடம் மிகுந்த பக்தி கொண்டவர். வள்ளி கல்யாண கட்டத்தில் அவர் முருகன் பேரில் பாடும் பாட்டு

கள் மனத்திற்கு மிக்க பரவசம் ஊட்டும். அதைக் கேட்டு முருகபக்தர்கள் மன முருகிப் போவார்கள்.

காதர்பாட்சா அண்ணாமலை ரெட்டியார் இயற்றிய காவடிச் சிந்துகளைப் பக்தி ரசத்துடன் பாடுவதில் வல்லவர். முருகப் பெருமானுக்குக் காவடி எடுக்கும் பக்தர்கள் திருப்பரங்குன்றம், தணிகைமலை, திருச்செந்தூர், ஈழனி, திருவேரகம், பழமுதிர்ச் சோலை, எண்கண், எட்டுக்குடி, சுருளி மலை, கமுகுமலை போன்ற முருகத் தலங்களில் அநேகமாக காதர்பாட்சாவின் காவடிச் சிந்து நிகழ்ச்சி நடைபெறும்.

முருகப்பெருமான் உற்சவம் கொண்டு வீதி உலா வரும் போது நாயனக்காரர் காவடிச் சிந்து வாசிக்க காதர் பாட்சா ஆர்மோனியத்துடன் காவடிச் சிந்து பாட, அந்த பிராந்தியமே பக்தி வெள்ளத்தில் மூழ்கடிக்கப்பட்டு, பலரும் ஆவேசம் கொண்டு ஆடி மகிழ்வர்.

அண்ணாமலைக்குப் பிறகு பல சிந்துப் பாடல்கள் மற்ற தெய்வங்களின்பேரில் பல புலவர்களால் புனையப்பட்டிருந்தாலும் முருகனைப் புகழ்ந்து அண்ணாமலை ரெட்டியார் பாடிய காவடிச் சிந்துகளே பெரிதும் பிரபல்யம் அடைந்திருந்தன. அவற்றைத் தம் மூச்சுக்காற்றாக ஏற்றுக் கொண்டார் காதர்பாட்சா. அன்பர்கள் அவரின் பிறப்பு, ஜாதி முதலியவை பாராமல் அவரைப் பழுத்த முருகனடியாராக ஏற்றுக் கொண்டனர். அவருடைய பாட்டின் மூலமாகப் பலர் முருகனை தரிசித்தனர்.

ஒரு சமயம் காதர் பாட்சா செய்த முன்வினை முன்னின்று வழிநடத்த, ஒரு கொலை வழக்கில் இவரையும் சேர்த்து குற்றஞ்சாட்டி சிறையில் அடைத்தனர். வழக்கு பல மாதங்கள் விசாரணையிலிருந்தது.

பலதரப்பட்ட சாட்சிகள் கூட்டில் ஏற்றப்பட்டனர். சந்தர்ப்ப சாட்சியங்கள் இவருக்கு எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தின.

பக்கம் பக்கமாய் சாட்சிகளின் கூற்றைக் கோர்வைப்படுத்திய நீதிபதி கடைசியாக பாட்சாவை நோக்கி உம்மைக் குற்றவாளி என்று தீர்மானிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை உள்ளது. நீர் ஏதாவது சொல்ல விரும்புகிறீர்களா? என்றார்.

ஐயா, "நான்நிரபராதி. இந்தக் கொலைக்கும் எனக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை. வீண்பழி என் மேல் காலக் கொடுமையால் சாட்டப் பட்டுள்ளது" என்றார் பாட்சா.

அதற்கான சாட்சியங்கள் உங்களிடம் உண்டா? என்றார் நீதிபதி.

பாட்சா, "எனக்கு சாட்சி அந்தக் கழுகு மலை முருகன்தான்ய்யா. அவன் என்னைக் கண்டிப்பாகக் கைவிடமாட்டான்" என்றார்.

தீர்ப்பை மதியத்திற்கு ஒத்தி வைத்தார் நீதிபதி. முருகபக்தர்கள் காதர்பாட்சா விடுதலையாக வேண்டுமென்று முருகனை மன முருக வேண்டினர்.

ஆனால் விதி வேறுவிதமாக செயல்பட்டது. குற்றவாளியின் குற்றம் இதுவரை விசாரித்த பல சாட்சிகளின் மூலம் ஊர்ஜிதமாகி விட்டதால், குற்றவாளியை சாகும் வரை தூக்கில் போடத் தீர்ப்பளிக்கிறேன் என்று நீதிபதி கூறினார்.

தண்டனையைக் கேட்ட காதர்பாட்சா தேம்பித் தேம்பி அழுதார்.

சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர் முருகா பண்டிதா! கழுகுமலை வேலப்பா இது தான் உன் சித்தமென்றால் ஏழையாகிய நான் என் செய்வேன்?

முருகா கடைசியாக ஒன்று சொல்கிறேன் நான் சாக பயப்படவில்லை. ஆனால், செய்யாத குற்றத்திற்காக நான் பலிக்கடாவாக ஆக்கப்பட்டுத் தூக்கில் தொங்கும் படியாக ஏற்பட்டு விட்டதே. முருகனை பாடினான், ஆடினான், முருகன் என்ன செய்தான்? கைவிட்டு விட்டானே என்று உன்னையும் சேர்த்துத் தானே தூற்றுவர் என்று பலவாறு கதறி அழுது கொண்டிருந்தார்.

தன் அறையில் குறுக்கும்நெடுக்குமாக நடை போடுவதும் முருகா முருகா என்று பெருங்குரலெடுத்து கத்துவதும், சிறு சப்தம் கேட்டாலும் நம்மை விடுவிக்க முருகப்பெருமான் யாரையாவது அனுப்பியுள்ளானோ என்று சிறை கம்பிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு எட்டிப் பார்ப்பதும், யாரும் வரவில்லை என்ற ஏமாற்றம் கொண்டு குமுறிக் குமுறி அழுவதுமாக இருந்தார். முருகா, நான் இத்தனை நாள் அழுது அழுது என் தொண்டை வற்றி விட்டது. இனி அழமாட்டேன். ஏதும் உன் செயல் என்று எல்லாவற்றையும் உன் காலடியில் போட்டுவிட்டேன். நீ காப்பாற்றினால் காப்பாற்று இல்லா விட்டால் போ. கடைசியாக நான் கேட்கும் வரத்தையாவது கொடு. மறுபடியும் நான் பிறந் தால் உன்னைக் குழந்தைபிராயம் முதற் கொண்டு பக்தி செய்ய அனுக்கரம் செய் முருகா என்று விண்ணப்பத்திவாறே இருந்தார் பாட்சா.

காலை ஆறுமணிக்கு ஜெயில் கதவுகள் திறக்கப்பட்டு, தூக்கு மேடைக்கு அவரை அழைத்துச் சென்றனர். கோர்ட்டாரின் தீர்ப்புப்படி, அவரை சரியாக 7

மணிக்கு தூக்கிலிட வேண்டும். என்பதால் அதற்கான ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றன. அந்த நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொள்ள சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் பாட்சாவின் வக்கீல், ஒரு சில உறவினர்கள் என்ற குறிப்பிட்ட நபர்கள் அங்கு ஓரத்தில் குழுமி நிற்க அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

தம் நண்பர்கள் உறவினர்களைப் பார்த்த பாட்சா மறுபடியும் துக்கம் தாங்காமல், கட்டுக்கடங்காமல் குலுங்கிக் குலுங்கி அழுதார். சுற்றியிருந்தவர்களும் துக்கம் தாளாமல் அழுதனர். அவருடைய வக்கீலும் விசும் பினார். ஏன் கூடியிருந்த அதிகாரிகளும், தூக்கு போடுபவனும் கூடக் கண்ணீர் சிந்தினர்.

தூக்கு போடுமுன் சம்பிரதாயமாக குற்றவாளியிடம் உன் கடைசி ஆசை என்ன? என்று கேட்பது வழக்கம். அதன்படி அங்குள்ள அதிகாரி கேட்க, ஐயா நான் பல வருடங்களாக ஆர்மோனியம் வாசித்தவாறு முருகனைக் காவடிச் சிந்து பாட்டுக்கள் பாடி வழிபடுவது வழக்கம். அதை நீங்கள் அனுமதித்தால் அது வே என் கடைசி ஆசை என்றார் பாட்சா.

இந்தக் குறுகிய கால இடைவெளியில் ஆர்மோனியத்திற்கு எங்கு போவது தயங்கினார் அதிகாரி.

ஐயா அவர் ஆர்மோனியம் இங்குள்ளது. அதை நாங்கள் கொண்டு வந்துள்ளோம். இதை அவர் தனது உயிராக பாவித்தார். ஆதலால், அவருடன் அதையும் இங்கு போட்டுவிட்டுப் போக எடுத்து வந்தோம் என்றனர் பாட்சாவின் உறவினர்.

ஆர்மோனியத்தை வாங்கிய பாட்சா அதைத் தன் குழந்தையை வருடுவது போல் தடவிக் கொடுத்து முத்தமிட்டுச் சுருதி கூட்டினார்.

சாவின் விளம்பில் நிற்கும் அவரது மனது, பாகாய் உருகி இருந்தது, இனி உலகத்தில் எதுவுமே சாஸ்வதமில்லை. எதுவும் நம்முடன் வரப்போவதில்லை என்ற பற்றற்ற நிலையிலுள்ள மனது, பக்தியில் குழைந்து குழைந்து பல வருடங்களாகப் பாடிய காவடிச் சிந்தை ஸ்ருதியுடன் இழைந்து பாட ஆரம்பித்ததும் அதில் அப்படியே தன்னை அர்ப்பணித்து லயித்து போகக் கூடிய மனது, கம்பீரமாக உச்சஸ்தாயில்,

சுருளிமலை மீதில் மேவும் சீலா-உனைத்
தோத்தரித்தேன் சுப்ரமண்ய வேலா-பசுந்
தோகை மயில் மீதில் ஏறி

வாகுடனே காத்தருளுதய்யா முருகையா

என்ற காவடிச் சிந்தை எடுத்துப்பாட ஆரம்பித்தவுடன் அவள் மனம் பக்தியில் கரைந்து போயிற்று. கண்கள் அருவியாகக் கொட்டின. நடுநடுவே முருகா என்று அரற்றினார். அவர் கண்களில் ஆனந்த பாஷ்பமா அல்லது துக்கத்தினாலா என்பது தெரியா. மல் எல்லோரும் வாய் பிளந்து நின்று பாட் டைக் கேட்டனர். எல்லோர் கண்களும் குளமாயின.

எவரும் நேரம் போனதை உணர வில்லை.

தெள்ளு தமிழ்க்குதவு சீலன் - துதி

செய்யும் அண்ணாமலைக்கனு

கூலன்? வளர்செழியர் புகழ் விளைத்த

கழுமலை வளதைத்- தேனே சொல்லு -வேனே.

இப்படி மெய்ம்மறந்து பாடிய பாட்சா தெள்ளு தமிழுக்கு என்ற பாட்டின் மெட்டை மறுபடி தன் ஆர்மோனியத்தில் அமைத்து அதில் குழைந்து போனார்.

மேற்படி மெட்டில் மறுபடியும்,

வள்ளிமலை மீதில் மேவும் சீலா- உனைத்
தோத்தரித்தேன் சுப்ரமண்ய வேலா- பசுந்
தோகை மயில்மீதில் ஏறி

வாகுடனே காத்தருளுதய்யா முருகய்யா

என்று பரவி பரவிப் பாடியவர் முருகா என்று யாவரும் வா அப்பா சீக்கிரம் வா வந்து என்னைக் காப்பாற்று என்று அதிரக் கத்தியபடியே அலறி உணர்ச்சி வேகத்தில் அப்படியே ஆர்மோனியத்தின் மேல் வீழ்ந்து மூர்ச்சையானார். அவர் விழுந்த வேகத்தில் பெட்டியிலுள்ள அத்தனை ஸ்வரங்களும் ஒன்று சேர்ந்து ஓர் அதிமான சப்தத்தை எழுப்பின, அங்குள்ள யாவரும் தங்கள் சுய நினைவிற்கு வந்தனர்.

கடிகாரத்தைப் பார்த்த அதிகாரி மணி 8 ஆகி விட்டதே என்று பதறினார். சீக்கிரம் அவர் முகத்தில் தண்ணீர் தெளித்து எழுப்பித் தூக்கு மேடைக்குக் கொண்டு போங்கள் என்று பரபரத்தார்.

பக்கத்தின் நின்ற பாட்சாவின் வக்கிலுக்குச் சட்டென்று ஒரு சட்டச்சிக்கல் மூளையில் பளிச்சிட்டது. அவர் நிறுத்துங்

கள் என் கிளையன்டை கோர்ட்டார் தூக்கிடுவதற்கு விதித்த காலம் கடந்து விட்டது. இனி அவரைத் தூக்கிலிட முடியாது. சட்டம் அதற்கு இடம் கொடுக்காது என்று ஆணித் தரமாக அடித்துப் பேச யாவரும் ஸ்தம்பித்துப் போயினர். அதிகாரியும் ஸ்தம்பித்தார். செய்வதறியாமல் திகைத்தார்.

கூட்டத்திலுள்ளோர் குதூகலித்தனர். பாட்சா பேச்சற்று நின்று பரமன் கருணையை நினைந்து நினைந்து உருகினார்.

சட்டச் சிக்கல் மிகுந்த இந்த வழக்கில் இருந்து காதர்பாட்சா விடுவிக்கப்பட்டார்.

தெள்ளுத் தமிழுக்குதவு சிலன் என்ற காவடிச் சிந்தின் மெட்டு உயிர் காத்த மெட்டு என்று முருகபக்தர்களால் போற்றப்படுகிறது. நன்றி:

தவத்திரு சங்கரானந்த சுவாமிகள், முருகாசிரமம், மேற்குமாம்பலம்

சிற்ப ஓவியங்களில் காவடி

பழனி ஆண்டவர் ஆலயத்தின் முகப்பில் அமைக்கப்படும் வளைவுகளில் நடுவில் பழனியாண் டவனையும் இருபுறமும் காவடி ஏந்திவரும் இடும்ப னும் கடம்பனும் அமைக்கப்படுகின்றனர். இடும்பன் மலைகளை உரிகளில் வைத்துக் கட்டிய காவடி ஏந்தியும், கடம்பன் மேல் வளைவுடன் கூடிய அலங்காரக் காவடி ஏந்திய வனாகவும், தண்டாயுத பாணியைக் குறிக்கும் வண்ண ஓவியங்களில் இடும்பனையும் கடம்பனையும் சேர்த்தே அமைக்கின்றனர். தஞ்சாவூர் கலைப் பாணியில் அமைந்த கண்ணாடி ஓவியங்களாகவும் தங்கரேக் ஓட்டும் ஓவியங்களாகவும் தீட்டப்படும் தண்டபாணி திருவுருவங்களில் இடும்ப னும், கடம்பனும் சேர்த்தே தீட்டியுள்ளனர்.

நெய்யாண்டி மேளத்தில் காவடி ஆட்டம்

கிராமியக் கலைகளில் நெய்யாண்டி மேளம் என்பதும் ஒன்றாகும். இதில் குறவன் குறத்தி நடனம், மயில் நடனம், காணையாட்டம், பொய்க் கால் குதிரை ஆட்டம், புலியாட்டம், கரகாட்டம் என்று பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும். இதில் இடம்பெறும் குறவன், குறத்தியின் நெய்யாண்டிப் பேச்சு தனித் தன்மை மிக்கதாகும். இதில் ஊர் வம்பும், நாட்டுநடப்பும் கேலிப் பேச்சாக நடைபெறும். இது மக்களைச் சிந்திக்கவும், சிரிக்கவும் வைக்கும் கலையாகும். இவ் வரிசையில் ஒன்றாகக் காவடி ஆட்டமும் நிகழும்.

இதில் காவடியைத் தோளில் வைத்து சுழன்றாடத் தொடங்கும் கலைஞர் காவடி யைக் கை பிடிக்காமல் ஒரு தோளில் இருந்து மறு தோளுக்கு மாற்றி மாற்றியும் பிடரியில் வைத்தும் உச்சம் தலைக்கு ஏற்றியும், வளைந்து முதுகில் வைத்துச் சுழன்றாடச் செய்தும், பலவிதமான வித்தைகளைப் புரிவார். அவர் எண்ணப்படியே காவடி அவர் மேனியில் பயணிப்பதும் கரகர வென்று சுழல்வதும் பார்ப்பவர்களுக்கு மிகுந்த ஆச்சர்யத்தை விளைவிக்கும். அவருடைய ஆட்டத் தைக் கண்டு அதிசயித்து நிற்கும் மக்கள்,

பக்க வாத்தியக் கலைஞர்களின் (மேளம், நாதஸ் வரம், உருமி, முக வீணை, பம்பை, உடுக்கை முதலியன) இசை மேலும் பரவசமாக்குகிறது.

காவியாட்டக் கலைஞர் காவடியைத் தன் மேனியில் இப்படி சுழன்றாடச் செய்வதுடன், வாழைப் பழத்தில் குத்தி வைக்கப்பட்டள்ள ஊசியைக் கண் இமைகளால் பற்றி எடுப்பது, கண்களைக் கட்டிக் கொண்டு வாழைக் காயை சீவுவது, பார்வையாளர் ஒருவரை அமர்த்தி அவர் தலையில் தேங்காய் அடித்த உடைப் பது என்று பல்வேறு சாகசங்களையும் செய்கின்றார்.

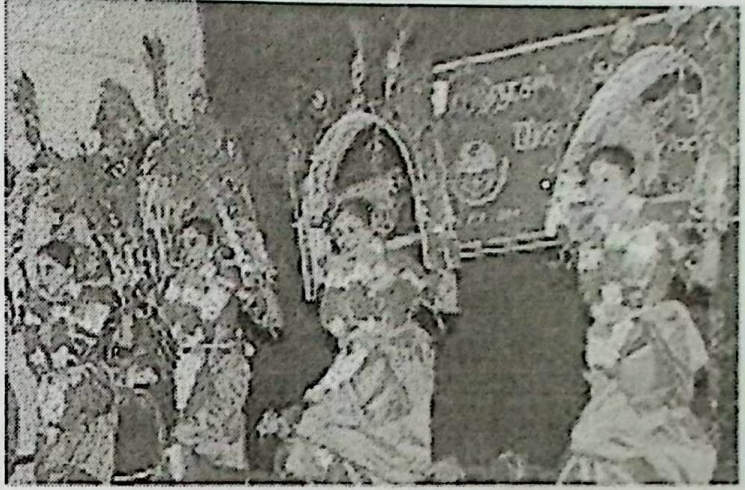
பக்தி நிகழ்ச்சியாக இல்லாவிட்டாலும் இந்தக் காவடியாட்டம் பார்ப்பவர்களைப் பரவசமூட்டும் நிகழ்ச்சியாக அமைந்துள்ளது.

பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகளில் காவடியாட்டம்.

பரதநாட்டியம் ஆடும் பெண்கள் தங்கள் நிகழ்ச்சியில் பரதத் துடன், குறவன் குறத்தி யாட்டம், மயில் நடனம், குடத்தின் மீது நின்றாடுவது, தாம்பாளத்தின் மீது நின்றாடுவது, தலை மீது கரகத் தினை வைத்தாடுவது, தில்லானா, பாம்பு நடனம் என்ற நிகழ்ச்சி களைச் சேர்த்துக் கொள் கின்றனர்.

இ வ வ ரி சை யி ல் காவடி ஆட்டம் என்பதும் ஒன்றாகும். இது இரண்டு

வகையில் நடத்தப்படுகிறது. முதல் வகையில் பெண்கள் காவடியைத் தோளில் தாங்கிக் கொண்டு அண்ணாமலையாரின் காவடிச் சிந்து பாடலுக்கு ஏற்ப அடி வைத்து அபிநயித்து ஆடுகின்றார். இது பக்தியுடன் ஆடும் பரவசமாட்டமாகும்.

அடுத்தது காவடியை நையாண்டி ஆட்டக் கலைஞர் போல் தோளுக்குத் தோள் மாற்றியும் கரகரவென்று சுழல வைத்தும், தலைமேல் ஏற்றியும் ஆடுகின்றனர். கலை ஞர்கள் தனியாக இருந்தும் கூட்டமாக இருந்தும் காவடியாட்டம் ஆடுகின்றனர்.

இதன்கென தனியே ஆடையலங்காரம் செய்துகொள்ளுகின்றனர். காலில் சலங்கை கட்டிக் கொண்டு ஆடுவர்.

காவடியாட்டம்

தெய்வங்களுக்குரிய பிரார்த்தனைகளில் காவடி எடுப்பது என்பது தனித் தன்மை கொண்டது. காவடி எடுக்கும்போது மேளதாளம், பம்பை உடுக் கை, பெரிய முரசுகள், பெரும் பறைகள் முழக்கப்படுகின்றன. இந்தத் தாள வாத்தியங்களை உச்சகதியில் முழக்கும்போது இயல்பாகவே உடலும் மனதும் ஆடத் தொடங்கி விடுகின்றன. காவடி எடுப்பவர் மனது தெய்வ அருளை நோக்கி நிற்கும் போது ஆட்டத்துக்கு உட்பட்டு விடுகின்றார். வாத்தியங்களின் முழக்கத்திற்கேற்ப அடிவைத்து ஆடுவது, சுழன்றாடுவது, குதித்தாடுவது முதலியன நடக்கின்றன.

பெரும்பாலானவர்கள் காவடியை 'மந்தவாறு ஆடியவாறு செல்வதைக் காணலாம்.

கேரளத்துக் கலைக் காவடியாட்டம்

கேரளத்தின் கிராமியக் கலை வடிவங்களில் சிங்காரி ஆட்டம் ஒன்றாகும் இதில் காவடியாட்டமும் ஒன்றாக உள்ளது. இதில் உள்ள காவடிகள் அளவால் பெரியவை அடுக்கடுக்காக அமைந்தவை. ஏறத்தாழ ஆறடி உயரம் கொண்டவை. வண்ணத்தாள்கள், வண்ண வண்ண கண்ணாடித் துண்டுகள், கற்றை கற்றையாக மயில் தோகைகள், செயற்கைப் பூக்கள், பட்டுக் குஞ்சலங்கள் கொண்டு அலங்கரிக்கப்பட்டவை. இக்காவடிகளைத் தலைமீது வைத்துக் கொண்டு

சுழன்று ஆடுகின்றனர். ஆட்டத் தில் விறு விறுப்பு கூட்ட இசைக் கருவிகள் முழங்குகின்றன. ஆண்களும், பெண்களும் கூட்டமாக இருந்தே ஆடுகின்றனர்.

இப்போது பத்தடி, பதினைந்தர உயரமான காவடிகளை ஏந்தியாடும் கலைஞர்கள் உள்ளனர். இந்த ஆட்டத்தில் பத்து பதினைந்து காவடிகளுக்குக் குறையாமல் இருந்து ஆடுகின்றனர். இந்த ஆட்டத்திற்கேற்ப, கேரளாவின் பழம்பெரும் மேளவாத்தியங்கள் இசைக்கப்படுகின்றன.

மயிற்பீலிகளும் காவடிகளும்

காவடிகளை அழகுபடுத்த முன்னும் பின்னுமாக மயில் தோகைக் கற்றைகளைக் கட்டுகின்றனர். மயில் தோகைகள் தீய சக்திகளை விரட்டுவதுடன், திருஷ்டி தோஷங்களைப் போக்கும் என்பது நம்பிக்கையாகும். காவடிகளை அழகு படுத்த மட்டுமின்றி அதன் தெய்வீக சக்தியை மேம்படுத்தவும் மயில் தோகைகள் கட்டப்படுகின்றன என்கின்றனர்.

நகரத்தார்களும் பழனிமலைக் காவடி யாத்திரையும்

பழனிமலைக் குமரன் மீதில் பெரும் பக்தி கொண்டவர்கள் நகரத்தார்கள் இவர்களின் வீடுகள் தோறும் பழனி என்ற பெயரைக் காணலாம். ஆண்டு தோறும் பெருங் கூட்டமாக காவடி எடுத்துச் சென்ற பழனிமலை ஆண்டவனைத் தரிசிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர்கள். நகரத்தார் வெளியிட்டுள்ள பழனிமலை வேலவர் வழிபாட்டோடு தொடர்புடைய எட்டுப் பட்டயங்கள் மூலம் நகரத்தார் பழனி மலைக்கு காவடி எடுக்கத் தொடங்கிய வரலாறு அப்போதிருந்த நடைமுறைகள், வழிநடைப் பயண நிகழ்வுகள் முதலியவற்றை அறிய முடிகிறது. அதில் காணும் செய்திகளின் சுருக்கம் வருமாறு:

இளையாத்தக்குடி ஏழு நகரத்தார்களில் நேமங்கோயிலைச் சார்ந்த குப்பா பிச்சஞ் செட்டியாரின் குமாரர் குமரப்ப செட்டியார், இவர் பழனியாண்டவனைத் தரிசிக்கவும், பழனியில் உப்பு வியாபாரம் செய்யவும் விரும்பி தான் ஓர் உப்புக் கடகம் தூக்கிக் கொண்டு, மறவன் தேவன் என்பவன் தலைமையில் பத்துக் கடகம் வைத்துத் தூக்கிவரச் சொல்லி, சுப்பிரமணிய வேளான் என்பவனைச் சோறு வடிக்கக் கூட்டிக் கொண்டு பழனிக்குப் புறப்பட்டுச் சென்றார். பழனியில் ஆவணி மூல வீதிக்குக் கீழ்புறம் தெய்வ சிகாமணி பண்டாரத்தின் மகன் தெய்வநாயக பண்டாரத்தின் மனையில் வந்திறங்கி உப்பு வியாபாரம் தொடங்கி ஒரு பணம் இலாபம் கிடைத்தால் அதில் அரைக்கால் பணத்தை மகமையாக எடுத்து வைத்தார். தெய்வநாயக

பண்டாரத்தின் மனைவி பார்வதி அம்மாள் சோறு வடித்துப் போடப் பரதேசிகளுக்குச் சோறு போட்டு இவர்களும் சாப்பிட்டார்கள். பண்டாரம் மலையில் வழிபாடு செய்து வைத்தார். பண்டாரத் திற்கு ஒரு பணமும் பார்வதி அம்மாளுக்கு ஒரு பணமும் கொடுத்து அடுத்த மாதம் வருவதாகச் சொல்லி விட்டு, குமரப்ப செட்டியார் ஊர்திரும்பினர்.

இப்படியே அடுத்த மாதமும் பழனிக்கு வந்து, வடித்துப்போட்டு வியாபாரம் செய்ய ஏழுபணம் சுவாமிக்குச் சேர்ந்தது. பத்து மாதங்களில் மொத்த மகமையாக எழுபத்திரண்டு பணம் ஆனது. அடுத்த மாதம் சுவாமி பணத்துக்கும் உப்பு வாங்கி வந்தனர். அப்போது, அடைமழை பெய்து பழனியில் உப்பு விலை ஏறி இருந்த காரணத்தால் முதல் ஒரு பங்குக்கு இலாபம் இரண்டு பங்காக வந்தது. சுவாமி பணத்துக்கும் உப்பு வாங்கியதால் வந்தது இந்த லாபம் என்று செட்டியார் மகிழ்ந்தார்.

இப்படி மூன்றாண்டுகள் நடக்க, நான்காவது ஆண்டில் குமரப்ப செட்டியாரும் அவர் மனைவி சிட்டாள் ஆச்சியும், மாத்தூர்க் கோயில் உடையான் செட்டி கருப்பாத்தான், சூரக்குடிக்கோயில் குமரப்பன், இளையாத்தக் குடிக் கோயில் முத்துக் கருப்பன், வயிரவன் கோயில் வீரப்பன் ஆகியோரையும் பழனிக்கு அழைத்து வந்து வியாபாரமும் அன்ன தானமும் செய்ய, செல்வம்பெருகி, சுவாமிபணம் நூற்றிருபது வராகள் ஆகியது.

இப்படியே ஐந்தாண்டுகள் சென்றன இதையறிந்த கலாமடம் ஈசானிய சிவாசாரியார் தானும் பழனிக்கு வருவதாகக் கூறி அவர்களுடன் பழனிக்கு வந்தார். தைப் பூசத் திருநாளில் ஈசானிய சிவாசாரியார் பழனியாண்டவனை வழிபட்டு மகிழ்ந்த துடன், அடுத்த ஆண்டு நாமும் தைப் பூசத்திற்குக் காவடி கட்டி வரவேண்டுமெனச் சொல்லி, குமரப்பன் காவடி எடுத்து வர வேணும். நானும் வருகிறேன். இந்த ஸ்தலத்தைப் போல் வேறு ஸ்தலத்தை ஈடு சொல்லக்கூடாது. நமக்கு அமைந்த பண்டாரத்தைப் போலக் கிடையாது என்று கூறி மகிழ்ந்தார்.

அடுத்த ஆண்டு தெய்வ நாயக பண்டாரம் காவடி கட்டி, குமரப்ப செட்டியார் தோளில் வைக்க, நவமி திதி அசவினி நட்சத்திரத்தன்று, குரு தேசிகரோடு காவடி புறப்பட்டனர். உப்புச் செட்டிகள் என்று பெயர் பெற்ற செட்டி மக்கள் தூக்கிய காவடியில் முருகப்பெருமான் அலங்காரமாக வீற்றிருந்தான். அவர்கள் காவடி எடுத்துச் சென்ற பாதை, அட்டவணையில் கீழ்க்கண்டபடி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

கண்டவராயன் பட்டியில் உதையாதி ஸ்நானம் செய்து சிவதவம் முடிந்து மருதுத் தோப்பில் மாத்தியானம் செய்து சிவபூசை முடித்து, காவடிக்கும் சுவாமிக்கும் சமையலில் அன்னமெடுத்து, தெய்வநாயக பண்டாரம் பூசை செய்து துண்ணுறு(திருநீறு) வாங்கிக் கொண்டு யாவரும் சாப்பிட்டு சிங்கம் பிடாரியில் அந்தி முடிந்து, சேவக்க பெரு மாள் கோயிலில் சாகையும் வைத்து, மறு தினம் வாரிச்சல யூரிணியில் உதையாதி ஸ்நானம் செய்து, சிவதவம் முடிந்து சம்பட்டியில் மாத்தியானம் சிவபூசை காவடிப் பூசை போசனமும் செய்து கோயில் பட்டியில் சந்தியும் சாகையும், மறுதினம் உப்புநதியில் உதையாதி ஸ்நானமும், இடையன் குளத்தில் சிவபூசையும் காவடிப் பூசையும் போஜனமும், திண்டுக்கல் அபிராமி அம்மன் கோயிலில் சந்தியும் சாகையும், மறுதினம் மாங்கரை நதியில் உதைய ஸ்நானமும் சிவதவமும், பலக்க னூத்தில் சிவபூசையும் காவடிப் பூசையும் போஜனமும், இன்று பிரதோஷமானதால் சந்திசாகையும், இந்த இடம், மறுதினம் நஞ்சாஞ்சி நதி உதைய ஸ்தானம், சிவதவமும் சத்திரம் சிவபூசையும் காவடிப் பூசையும் போசனமும், ஆயிக்குடியில் பெருமாள் கோயிலில் சந்தியும் சாகையும்,

மறுதினம் இடும்பையா தீர்த்தத்தில் உதைய ஸ்நானமும் சிவதவம் மாத்தியானம் சிவ பூசை போஜனம் செய்து, தெய்வ நாயக பண்டாரம், விசையகிரி வேலாயுத சின்னா னப்ப நாயக்கர் துரைகளிடம் போய் எங்கள் குரு தேசிகர் வந்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்ன வுடன் குருதேசிகன் யார்? என்று கேட்க, வேப்பம்பூ மாலையணிந்தவர், அஷ்ட லக்ஷ்மி வாசல் உள்ள மடாதினம் சிம்மாசனாதி மீனக்கொடி உடையார், பகல் தீவட்டி உடையார் வேதமொழி தவறாத வர் துவாதசிக் கட்டளை உடையவர், பாண்டிய மகாராசாவுக்குக் குருதேசிகர் எங்கள் உப்புச் செட்டிகளுக்கும் குருதேசிகர், காவடியும் சுவாமியுமாக வந்திருக்கிறார். சுவாமியையும் காவடியையும் அழைத்து என் வீட்டில் வைத்தும், பழனிமலை வேலாயுத சுவாமியாருக்கு அபிஷேகம் நடக்க வேண்டி இருப்பதால் கோவில் வாத்தியம் உடன் அழைத்து வரவேணும் என்றுபண்டாரம் சொல்ல, பாண்டியராசா குருதேசிகரை நாம் எதிர் கொண்டு அழைத்து வருவோம் பல்லக்குக் கட்டுக என்று மந்திரிக்கு உத்தரவு செய்ய, அது மேரைக்கி பல்லக்குக் கட்டி, சகல விருது வாத்தியத்துடன் தெய்வ நாயக பண்டாரம் பழனியப்பர் பிரசாதமும் தட்டில் வைத்துக் கொண்டு ராசா கூடவே இடும்பையா மலையடிவாரத்தில் இருக்கிற ஈசானிய சிவாசாரியார் திருவடியில் ராசா பாதக் காணிக்கை இருபது பொன் வைத்து நமஸ்காரம் செய்ய ராசாவுக்கு ஆசீர்வாதம் செய்து ராசாவுக்கு இருப் பிடமும் கொடுத்து அனுக்கிரகம் செய்தார்.

இவ்வாறு இடும்பன் மலையடிவாரத்திற்கு வந்த காவடி அங்கிருந்து புறப்பட்டு, சிவகிரியை வலம் வந்து,

பழனிப் பட்டணத்தில் ஆவணி மூலவிதிக்குக் கிழக்கில், பண்டாரத்து வீட்டுக்கு வந்து சேர்ந்தது. மறுநாள் பரதேசிகள் ஐம்பத்தி யொருவருக்கும், அந்தணர் ஐம்பத்தியொருவருக்கும் அன்னமிட்டு பூசம் முதல் மூன்று நாள் வரை வடிச்சுப்போட்டு, மகத்தன்று காவடி அபிஷேகமும் பழனிமலை வேலாயுதப் பெருமானுக்கு அபிஷேகமும் செய்து மறுநாள் அரசன் வேண்டு கோளின் படி அரண்மனைச் சாப்பாடு சாப்பிட்டு ஆண்டு தோறும் வாருங்கள் என அரசன் வேண்டி விடை கொடுக்க எல்லோரும் வீடு திரும்பினர். குருதேசிகர் புனர் பூசத்தன்று முருகனுக்குத் திருக்கல்யாணம் ஆனதால் அன்றைக்கும் பூசம், ஆயில்யம், மகம் ஆகிய மூன்று நாட்களுக்கும், அரசன் சாப்பாடு போடும் அதற்கடுத்த நாளுக்கும் ஆக ஐந்து நாட்களுக்கும் சேர்த்து மகேஸ் வர பூசை செய்யவேண்டும் என்று சொல்லித் திருநீறு கொடுத்தார்.

இப்படி நான்காண்டுகள் நடந்தன. ஐந்தாம் ஆண்டில் குருதேசிகர் கூறியபடி குமரப்ப செட்டியார் காவடியோடு மேலும் ஐந்து காவடிகள் வந்தன. இரண்டாண்டு களுக்குப் பிறகு ஏழு கோவில் நகரத்தாலும் சேர்த்து இருபத்தைந்து காவடிகள் எடுத்தார்கள். காவடி ஒன்றுக்கு 2 பணமும், காவடி எடுத்தவனுக்கு 1 பணமும் ஆக மூன்றேயரைக்கால் பணம் எடுக்கப்பட்டு, அபிஷேகங்கள் நடந்தன. சம்பட்டியில் குருதேசிகர் திருநீறு கொடுக்கும் போது இனம் ஒன்றுக்குக் கால்பணம் வீதம் வசூலிக்கப்பட்டு, பழனியாண்டவன் மகமை நிதியில் சேர்க்கப்பட்டது.

அடுத்த ஆண்டில் கூட்டம் அதிக மாயிற்று. பகல் நேரம் மட்டுமே உணவு கொள்ளும் பழக்கத்தோடு காவடி

எடுத்தவர்களில் பலருக்குப் பசி பொறுக்க முடியவில்லை. குமரப்ப செட்டியாரும் பசியோடு குருதேசிகரிடம் சொல்ல, அன்று முதல் காவடிக்குப் பலகார நைவேத்தியம் செய்து சாப்பிடும் பழக்கம், குருநாதர் அருளால் உண்டாயிற்று.

அடுத்த ஆண்டில் குமரப்ப செட்டியார் மகன் குப்பாத்தானும் காவடி எடுத்து வந்தான். நான்காம்நாள் காவடி செலுத்திய பின் ஐந்தாம் நாள் பூசையைப் பிரம்புத் தடிக்குப் போடுமாறு குருதேசிகர் கூற, அதன்படி நடந்தது. அதே ஆண்டில் சம்பட்டியிலிருக்கும் போது நத்தலிங்கம நாயக்கர் வந்து, தன் மனைவி தீராத வயிற்று வலியால் துடிப்பதைக் குமரப்பரிடம் சொல்ல அவரும் பழனியப்பர் தீர்த்துப் போடுவார் என்றும், அந்தப்படி தீர்த்தால் பழனியப்பருக்கு பனிரெண்டு பொன் கொடுக்க வேண்டும் என்று கூற, ஆண்டு தோறும் தருகிறேன் என்று நாயக்கர் ஒப்புக் கொண்டார். குமரப்பர் விசிறி மரத் தடியில் இருந்து திருந்து தந்து, ஒரு வருஷத் திற்குள் குணமாகும் என்று கூறினார். அந்தத் திருநீற்றை உட்கொண்ட அம்மையாருக்கு மூன்று நாளில் வயிற்று வலி தீர்ந்தது. அம்மையார் குமரப்பர் வீட்டுக்கு வந்து மூடுதிரைக்குள் இருந்தவாறே, செட்டியாரே! என் வயிற்றுவலியை எப்படித் தீர்த்தாய்? என்று கேட்க, பழனியப் பாருடைய கிருபையால் ரொம்பவும் சலுக்கியமாச்சது அம்மாள் என்று சொல்ல அதற்குப் பழனியப்பருக்கு என்ன செய்கிறது? என்று கேட்க, குமரப்பரும் இன்றிரவு நான் நினைத்துப் படுத்திருந்தது அப்பால் சொல்லுகிறேன் என்றார். அன்றிரவு கனவில் முருகப்பெருமான் தோன்றி, இரும்பு வேலாயுதம் பெரிய தொன்றும், சிறியதொன்றும் செய்து

கொடுக்கச் சொல்ல, அதன்படி அம்மையார் செய்து வைத்தார். முருகன் கட்டளைப்படி பெரிய வேலாயுதம் தெய்வநாயக பண்டா ரத்தின் மனைவி பார்வதி அம்மாள் வசம் கொடுக்கப்பட்டு, காவடி வைத்திருக்கிற வீட்டில் வைக்கப்பட்டது. அன்றிரவு பார்வதி அம்மாள் கனவில் தோன்றி சுக்கிரவாரம் இந்த வேலாயுதத்திற்கு வழிபாடு செய்தால் அஷ்டலட்சமியும் வந்திருப்பாள் என்றார். அதுமுதல் தெய்வ நாயக பண்டாரத்தின் வீட்டில் மகப்பேறும் வளங்களும் பெருகிவந்தன. சிறிய வேலாயுதத்தைக் குமரப்ப செட்டியார் மனைவி சிட்டாளிடம் அனுப்பச் சொல்லி, அவன் மகன் குப்பாத்தானுக்குப் புத்திரப் பேறுண்டாக முருகன் அருள்செய்தான். சுரநோய் வந்து வருந்திய ஆயக்குடி ஜமீந்தாருக்கு இவ்வேலை வழிபட்டதும் சுரநோய் நீங்கியது.

ஈசானிய சிவாசாரியார் கனவில் முருகன் கூறியபடி செப்பு வேலாயுதத் தையும் சிறிய இரும்பு வேலாயுதத்தையும் முருகன் தந்த திருநீற்றுப் பையையும், குருதேசிகருடைய மடிச்சீலைப் பையையும் குமரப்பரிடம் கொடுத்த குருதேசிகர், சம்பட்டியில் வேலுக்குப் பானக நைவேத்தியம் செய்து வைத்தார்.

இப்படிச் சில ஆண்டுகள் செல்ல குருதேசிகர் ஒரு வருஷம், ஆறாம் நாள் சந்தன அபிஷேகமும், அஞ்சாம் நாள் பத்தாம் திருநாள் மண்டகப்படியும் நடத்த இடம் வேண்டும் என்று பழனிக் கோயில் துரையிடம் கேட்க, அதன்படி மாரியம்மன் கோயிலுக்கு முன்னுள் இடம் கொடுக்கப் பட்டது. மண்டகப்படியில் பண்டாரத்துக்கு அரிதிப் பரிவட்டமும், குமரப்பருக்கு அலங்காரப் பரிவட்டமும் கட்டப்பட்டு,

முதல் மரியாதையும் தரப்பட்டது.

இதற்கடுத்த ஆண்டில் பண்டாரத்தின் வீட்டையே மடமாக வைத்துக்கொள்வது என்றும், ஆறுகால் மடத்தில் வேலாயுத சாமியை நிறுத்திப் பூசைசெய்து, குருதேசிகரைத் தென்புறத்தில் இருக்கச் செய்து, வடபுறம் கூடத்தில் நகரத்தார் இருக்கவும், மேற்றளம் சாப்பாட்டிட மாகவும் ஏற்பாடு செய்வதென்றும் தீர்மானிக்கப்பட்டன. ஆண்டுதோறும் இரு நூற்றைம்பது பேருக்கு வடித்துப் போடுவதென்றும், பனிரெண்டு பேருக்குச் சாப்பாடு, பால் பொங்கலும் பார்வதி யம்மாள் செய்ய வேண்டுமென்றும், மற்றவர்களுக்கு நகரத்தார் வடித்துப் போடுவதென்றும், தீர்மானித்தபடி, புள்ளிக்காகும் படியரிசியும் தந்து மனை உன்னுடையது, தருமம் எங்களுடையது என்று கூறி, குரு தேசிகர் முன் வாக்களித்தார்கள்.

இவ்வாறு பழனிக்குக் காவடி எடுக்கும் வரலாறும் நகரத்தார்களின் பக்திச் சிறப்பும், செட்டி மக்களோடு கலந்து விட்ட பழனியாண்டவனின் கருணைச் சிறப்பும், பழனிக் கோயில் அட்டவணை என்ற பட்டயத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. பழனிக் காவடி கட்டிச் சில ஆண்டுகள் சென்ற பின்னர், எழுதப்பட்ட இப்பட்டயத்தின் காலவே கி.பி. 1600 என்று தெரிவதால், நகரத்தார்களின் காவடித் திருப்பணி நாநூறு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நடந்து வரலாம் என்பதில் ஐயமில்லை.

அன்று உப்பு விற்கப் பழனிக்குச் சென்று கால ஓட்டத்தில் காவடி எடுத்துப் பழனிமலை வேலனுக்கு காவடி எடுக்கத் தொடங்கிய குப்பா பிச்சன் குமரப்பன் தொடங்கி வைத்த பணி நாளுக்குநாள் பல்கிப் பெருகி வளர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது. இன்று 200 க்கும் மேற்பட்ட நகரத்தார்கள் காவடி எடுக்கின்றனர். ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் பாத யாத்திரை மேற்கொள்ளுகின்றனர்.

இப்போது பழனிக்குச் செல்லும் பாத யாத்திரைக் குழுக்கள் பெருகிவிட்டன. புதிது புதிதாகக் புலவர்களும் தமிழறிஞர்களும் வழிநடைப் பாடல்களை எழுதி அச்சிட்டு, பாத யாத்திரை மலர்களை வெளியிடுகின்றனர். இப்படி மலர் தயாரிக் கப் பலரும் விளம்பரம் அளிக்கின்றனர். ஆண்டுக்காண்டு நகரத்தார்களின் பழனி யாண்டவர் பாதயாத்திரைப் பயணம் பெருகிக் கொண்டே ஒன்றுக்குப் பலவாக பாத யாத்திரை மலர்களும் மலர்கின்றன.

நன்றி : மலேசியா நாட்டிலுள்ள பெட்டாலிங் ஜெயா என்னுமிடத்தில் அமைந்துள்ள திருமுருகன் திருவாக்கு பீடம் வெளியிட்டுள்ள திரு.சொ.சொ.மீ.சுந்தரம் எழுதிய பழனிப் பாத யாத்திரையும் காவடிப் பாடல்களும் என்ற நூல். இந்நூலை நமக்கு அளித்த மேற்படி பீடத்தின் அதிபர் தவத்திரு பாலயோகி சுவாமிகள் அவர்களுக்கு எமது நன்றி உரித்தாகுக.

தீர்த்தக் காவடி

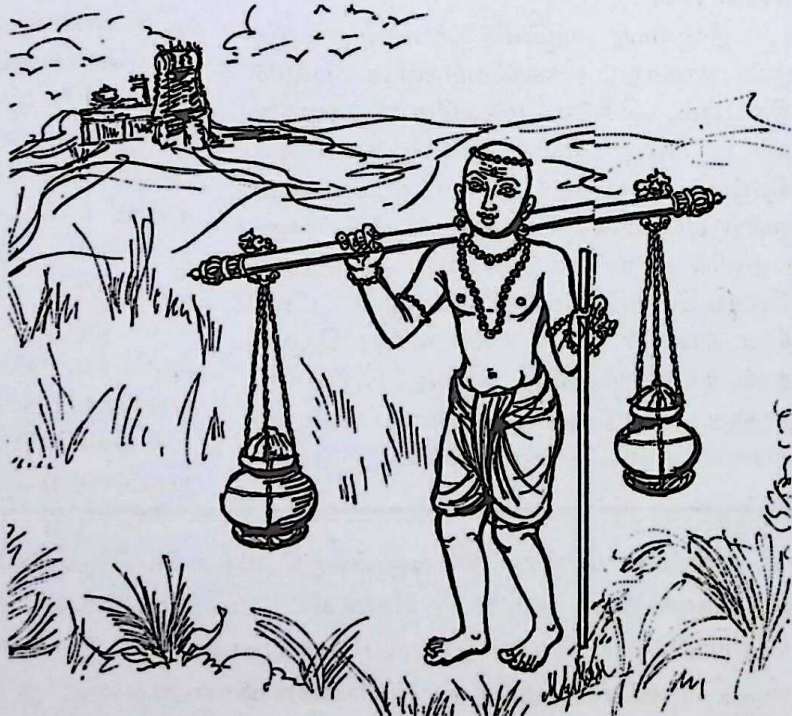
புனிதத் தலங்களுக்குச் சென்று அங்கு
ஒடும் புனித நதிகளில் மூழ்கி அந்த நதியின்
அதிதேவதையைப் பூசித்து அந்நதியிலி
ருந்து தண்ணீரைக் காவடியாகக் கட்டிக்
கொண்டுவந்து மலை மீது குடிகொண்
டுள்ள தெய்வங்களுக்கு அபிஷேகம் செய்
வது வழக்கம். முன்னாளில் கங்கை நீரைக்
காவடியில் சுமந்து வந்து பாரதத்தின் தென்
கோடியில் கடற் கரையில் கோயில் கொண்
டிருக்கும் இராமநாதசுவாமிக்கு அபிஷேகம்
செய்யும் வழக்கம் இருந்தது. இராணி அகல்
யாபாய் இதற்கென அறக் கட்டளைகள்
அமைந்தி ருந்ததாகக் கூறுகின்றனர்.
இதுபோலவே இராமேசுவ
ரத்திலுள்ள கோடி தீர்த்தத்
தை எடுத்துச் சென்று காசி
விசுவநாத ருக்கு அபிஷே
கம் செய்யும் வழக்கமும்
இருந்து வந்தது. இதற்
கென அமைக்கப்பட்ட
பாட்டைகள் காசி பாட்டை
என்று பெயர் பெற் றிருந்
தன. இந்த பாட்டை முழு
மையாக இப்போது இல்லா
விட்டாலும் இவற்றின்
நினைவைப் போற்றும்
வகை யில்மக்கள் ஆங் காங்
குஇருக்கும் காசிப்பாட்
டையைச் சிறப்புடன் குறிக்
கின்றனர்.

ம லை யு ச் சி யி ல்
கோயில் கொண்டிருக் கும்

தெய்வங்களின் அபிஷேகத் திற்கு
மட்டுமின்றி அங்கு வழிபட வரும்
மக்களின் தாகத்தைத் தீர்க்கவும், உணவு
சமைக்கவும் காவடியில் நீர் சுமந்து சென்ற
னர். மக்களுக்காக தண்ணீர் சுமந்து செல்
லும் சேவையும் மகேசன் சேவையாக வே
கருதப்பட்டது.

இப்படி தண்ணீர் சுமந்து செல்வதே
தீர்த்தக்காடி என்றழைக்கப்பட்டது. இந்தக்
காவடியே பெரும்புண்ணியம் தரும்
காவடி என்று போற்றப்பட்டது.

இந்நாளில் மலைமேல் ஆழுதுளைக்
கிணறுகள் அமைக்கப்பட்டதாலும்,

அடிவாரத்திலிருந்து நீரை மேலேற்றும்
எளிய வழிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதாலும்
தீர்த்தக் காவடி யின் பயன் வெகுவாகக்
குறைந்துவிட்டது.

சிவனார் காவடி

உத்திரப்பிரதேசம் பஞ்சாப், ஹரியானா
முதலிய மாநிலங்களில் உள்ள மக்கள்
ஹரித்துவார் சென்று கங்கை நீரை காவடிகளில்
கட்டிக் கொண்டு வந்து தங்கள் ஊரிலுள்ள
சிவாலயங்களில் வீற்றிருக்கும் சிவ லிங்கங்
களுக்கு அபிஷேகம் செய்கின்றனர். இப்படிச்
செய்வதால் எண்ணிய எண்ணம் ஈடேறும் என
நம்புகின்றனர். இதற்குரிய மாதம் ஆஷா
டமாகும். நீண்ட மூங்கிலில் இருபுறமும்
செம்பு அல்லது வெண்கல சொம்புகளில்
நீரை நிரப்பி, உரிபோல் கட்டி தோளில் சுமந்து
வருகின்றனர். இந்தக் காவடி வடமொழியில்
காவாட் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதை
நடுவழியில் எங்கும் கீழே வைக்கக் கூடாது
என்பது விதி. இயற்கை உபாதைகள், உணவு
உண்ணுதல் முதலிய காலங்களில் அடுத்தவர்

தோள்மீது வைத்து விடுவர். காவடி
தண்டுகளைத் தாங்கும் சுமை தாங்கிகளும்
உள்ளன. இப்போது வண்டிகளில் காவடி ஏந்தி
வருபவர்களும் பித்தளைக் குடங்களுக்குப்
பதிலாக பிளாஸ்டிக் குடங்களும்
வழக்கத்திற்கு வந்து விட்டன.

வைரவருக்கு

பன்னீர்க்காவடி

அம்பர் என்னும் திருத்தலம் சோழநாட்டுத்
தலமாகும். இது பிரமன் வழிபட்ட
திருத்தலம். திருவாரூருக்கு அருகில் உள்ளது.
இத்தலத்தில் கயிலாயநாதர் ஆலயம் உள்ளது.
இந்த ஆலயத்தின் ஸ்ரீவிமானத்தில் வைரவர்
எழுந்தருளியுள்ளார். சித்திரை முதல் தேதி
இவருக்கு பன்னீர் காவடி எடுக்கின்றனர்.
நூற்றுக்கணக்கான அன்பர்கள் காவடி கட்டி
கொண்டுவரும் பன்னீரால் சட்டநாதரான
வைரவ மூர்த்திக்கு அபிஷேகம் செய்யப்
படுகிறது.

அன்னக்காவடி

வேதாந்திகளான சன்னியாசிகள்
உணவை ஒரு பொருட்டாகக் கொள்
வதில்லை. உயிர் வாழ்வதற்குத் தேவை
யான உணவை மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்வர்.
அதைக் கூட அவர் கிடைக்குமிடம் தேடிச்
சென்று பெறுவதில்லை. இருக்குமிடம்
தேடி வந்தால் மட்டுமே உண்பர். அவர்கள்
பெரும்பாலும் ஊருக்குள் வருவதில்லை.
ஊருக்கு வெளியே யுள்ள
ஆற்றங்கரையிலும் பெரிய மரத் தடிக
ளிலும் தங்குவர். அவர்கள் அங்கே
யோகம் புரிதல், தத்துவ நூல்களைப்
படித்தல், தன்னோடு ஒத்தவர்களோடு
கலந்துரை யாடுதல்

விருப்பமுள்ளவர்களுக்கு வேதாந்த நூல் களைப் பயிற்றுவித்தல் தியானம் செய்வது போன்றவற்றில் ஈடுபட்டிருப்பர். இவர்களது சீடர்கள் பிராமணர்கள் வாழும் பகுதிக்கு வந்து தேவையான உணவைப் பெற்றுச் செல்வர். அதற்கு அவர்கள் காவடியைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.

நன்கு துலக்கிச் சுத்தப்படுத்தப்பட்ட வெண்கலப் பாத்திரங்களைப் பித்தளை சங்கிலிகளினால் உரியாகக் கட்டப்பட்ட

காவடி களைப் பயன்படுத்தினர். மக்கள் இப்பாத் திரங்களில் சோறு, பதார்த்தங்கள், குழம்பு ஆகியவற்றை இடுவர். இவற்றிற்கு அன்னக்காவடிகள் என்பது பெயர். இந்தக் காவடி நண்பகல் உணவுக்கு மட்டுமே எடுக்கப்படுவதாகும். காவடி களில் இடப்படும் அனைத்து வகையான உணவுகளையும் சீடர் ஒன்றாகப் பிசைந்து உருட்டிக் கொடுக்க, குருமார்கள் கைகளில் வாங்கி உண்பர்.

பாவங்களைத் தீர்த்துப் புண்ணியம் அளிக்கும் காவடி

தாம் இருக்குமிடம் தேடி உணவு வந்தால் மட்டுமே உண்ணும் வழக்கமுடைய பரமஞானிகளுக்குப் பசியாற்ற உயர்ந்த உள்ளம் படைத்தவர்கள் அன்னக் காவடி எடுத்தனர். ஒரு பரமஞானிக்கு நண்பகல் உணவை அளிக்கும் புண்ணியத் தை விடப் பெரிய புண்ணியம் உலகில் எதுவுமில்லை என்பதால் மக்களும் அன்னக் காவடி ஏந்தி வருபவர்களை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்து உணவிட்டனர்.

ஆனால், உலகியல் வழக்கில் பற்று உள்ளவர்கள் பரமஞானி களின் தன்மையை அறியாதவர்களும் அன்னக்காவடியை வெறுத்ததுடன் இழித்தும் பேசினர். சொத்து பத்து ஏதும் அற்றவர்களைப் பார்த்து அன்னக் காவடி என இகழ்ந்தனர். கால ஒட்டத்தில் அது பழமொழியாகவும் ஆனது.

ஒரு சமயம் தென்தமிழ்நாட்டின் ஒரு பகுதியை ஆண்டு வந்த குறுநில மன்னர்தம் முன் வந்த பரமஞானி ஒருவரை அன்னக் காவடி என இகழ்ந்தார். அந்த ஞானியோ

பதில் பேசாமல் அவ்விடம் விட்டு அகன்றார். காலங்கள் உருண்டோடின.

குறுநில மன்னர் வம்சத்தில் வாரிடிசு தோன்றவில்லை. மன்னர் ஜோதிடர்கள் பலரையும் அழைத்து விடை காண முயன்றார். அவர்களுக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. இறுதியில் பழனி மலையில் இருந்து வந்த ஒரு அருளாளர், "மன்னரே, முன்பொரு சமயம் நீங்கள் ஒரு பரம ஞானியை அன்னக்காவடி என இகழ்ந்தீர். அதன் பயனை இன்று அனுபவிக்கின்றீர். உமது ஊருக்கு அருகிலுள்ள மலைக் குமரனுக்கு காவடி எடுங்கள். ஞானியின் சாபத்தின் வேகம் குறைந்து உங்களுக்கு வம்சம் உண்டாகும்" என்றார். அன்று முதல் மன்னரும், அவர்தம் குடும்பத்தினரும் பலவிதமான காவடிகளை எடுத்துச் சென்று முருகனை வழிபட்டனர். அதன் பயனால் சாபம் விலகி வம்சம் விருத்தியானது. வம்சத்தை வாழ்விக்கும் பெருமானுக்குக் காவடி எடுப்பது எத்தகைய பாவத்தையும் நீக்கிப் புண்ணியத்தை அளிக்கும் என்பது இதன்மூலம் தெரிய வருகிறது.

இரவலர் ஏந்தும் காவடி

தொன்றுதொட்டு பல்வேறு வகையில் தெய்வீக கதைகளை மக்களிடம் கூறியும், ஆடல்பாடல் முதலிய தமது திறமைகளைக் காட்டியும் அம்மக்கள் கொடுக்கும் தானியங் நாணயங்களைக் கொண்டு இரவலர் வாழ்க்கை நடத்தும் கூட்டத்தினர் இருந்து வருகின்றனர். இவ்வகையில் பூம்பூம் மாட்டுக்காரர், பகல் வேஷக்காரர், கழைக் கூத்தாடிகள், மாயாஜாலக்காரர்கள், மோடி வித்தைக்காரர்கள் எனப் பலவிதமான கூட்டத்தினர் தென்னகமெங்கும் இருக்கின்றனர். இவர்கள் கூட்டமாகவும் தனித்தனி கிராமங்களிலும் வசிக்கின்றனர். இவர்கள் ஆதிநாள் முதலே இத்தகைய இரவலர் வாழ்வை நடத்துகின்றனர்.

இவர்கள் பிச்சை ஏற்று வாழ்பவர்கள் அல்லர். மக்களிடம் தங்கள் திறமைகளைக் காட்டி அவர்கள் விரும்பிக் கொடுப்பதைப் பெறுவர். கற்பரிகளின் வாழ்க்கை வரலாறு, சிறுத்தொண்டர் வரலாறு, குலதெய்வங் களின் வரலாறு முதலியவை இவர்கள் கூறிவரும் கதைப் பாடல் களாகும்.

இவ்வரிசையில் காவடி ஏந்தி இரவலர் வாழ்வு நடத்துப் வர்களும் உள்ளனர். இக்கூட்டத்தில் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்ட காவடியை ஒருவரோ சிலரோ ஏந்துவர். அவர்களுடன் மேளம், உடுக்கை, நாதஸ்வரம் வாசிப்போர், யாசகம் கேட்போர் என ஐந்தாறு பேர் இடம் பெறுகின்றனர். காவடி எடுத்து வரும் அன்பர் காவி

வேட்டி, துண்டு அணிகிறார். இசைக் கலைஞர்கள் இசைக் கருவிகளை இசைக்கின்றனர். பெரும்பாலும் காவடிச் சிந்துப் பாடல்களையே இசைக் கின்றனர். துணைவர்கள் விபூதித் தட்டை ஏந்தியும், உண்டியலை ஏந்தியும் காணிக்கை ஏற்கின்றனர். இதில் வரும் தொகையைப் பிரித்து எடுத்துக் கொண்டு அதன்மூலம் வாழ்வு நடத்துகின்றனர். என்றாலும் ஆண்டிற்கு ஒருமுறை பழனி, திருச்செந்தூர், திருத்தணி முதலிய முருகன் தலங்களுக்குச் சென்று காவடிப் பிரார்த்தனையைச் செலுத்து கின்றனர்.

மக்கள் இவர்களது தோற்றப்பொலிவையும் பக்திப்பொலிவையும் கண்டு இயன்றதை அளிக்கின்றனர். இவர்களுக்கு அளிக் கும் காணிக்கையால் முருகன் மகிழ் கின்றான் என்று நம்புகின்றனர்.

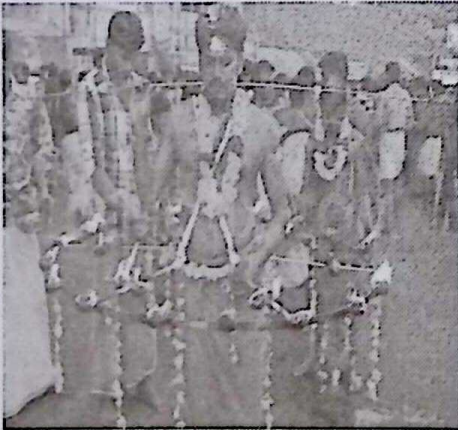
உடலை வருத்திக் கொண்டு செலுத்தப் பரும் காவடிகள்

பக்தி என்பது அன்புகொண்டு இறைவனை வழிபடும் நிலையாகும். அதற்கு மாறுபாடான வகையில் தன்னை வருத்திக் கொண்டு செய்யும் உக்ரமமான பக்தியையும் காண்கிறோம். புராணங்களில் கடுந்தவம் மேற்கொள்பவர்கள். இறைவன் விரைந்து வந்து காட்சி தராதபோது தனது அங்கங்களை வெட்டி வேள்வியில் இட்டு அதிஉக்ரமான தவம் செய்ததைக் காண்கிறோம். சிவபெருமான் தவத்திற்கு இரங்கி காட்சி தராத போது இராவணன் தன் தலைகளை வெட்டி வேள்வியில், இட்டதாகச் சிவபுராணம் கூறுகிறது. கந்தபுராணத்தில் சிங்கமுகாசுரன தன் தலைகளை அரிந்து வேள்வி நடத்தியது கூறப்பட்டுள்ளது. இப்படி தன் உயிரையும் உடல் வேதனைகளையும் பொருட்படுத்தாது பக்தி செலுத்துபவர்களும் இருக்கின்றனர்.

காவடி எடுத்தல் என்பது இறைவனின் அபிஷேகத்திற்கும் பூசைக்குமான பொருட்களை பயபக்தியுடன் விரதமிருந்து சுமந்துசெல்லும் நிலையைக் குறிப்பதாகும். ஆயினும் இறைவன் பெயரால் தம்மை வருத்திக் கொள்ளும் நிலையிலும் சில பிரர்த்தனைகள் செலுத்தப் படுகின்றன. இவை அலகு குத்திக் கொள்ளும் அலகுக் காவடி, வேல் காவடி, அக்னிக் காவடி, பறவைக் காவடி என பலவகையாக உள்ளன. இவை மேற்கொள்பவர்களுக்கு இவை துன்பத்தைத் தருவதுபோல் தோன்றினாலும், அன்பர்களின் மனதில் தோன்றும் அச்சத்தை அகற்றி உறுதியை அளிப்பதாக உள்ளன என்கின்றனர்.

அக்னிக் காவடி

அன்பர்கள் தண்ணீரைக் காவடியில் ஏந்தி வந்து தெய்வங்களுக்கு அபிஷேகத்திற்கு அளிப்பதைப் போலவே தீச்சட்டிகளையும் ஏந்தி வந்து காணிக்கை செலுத்துகின்றனர். இதற்கு அக்னிக் காவடி என்பது பெயர். வாயகன்ற சட்டியின் அடிப் பகுதியில் பச்சை சாணத்தையும் அதன் மீது வேப்பிலைகளையும் பரப்பி அதன் மீது கரித்துண்டுகளை இட்டுத் தீமூட்டுவர். கனன்று எரியும் நெருப்பில் மேலும் நெய், எண்ணெய் ஆகியவற்றை ஊற்றி தீப்பிழம்புகளுடன் எரியச் செய்வர். இந்த தீச்சட்டிகளைக் சுமந்து வந்து ஆலயத்தில் சேர்க்கின்றனர்.

மலைமுகடுகளில் குளிர் அதிகமாக இருக்கும். அங்கு தீ மூட்டுதல் இயலாத காரியம். அதனால் மக்கள் சமதரையில் இருந்து தீயையும் காவடிகளுடன் ஏந்திச் சென்றனர் என்றும், அதுவே அக்னிக் காவடியாக வடிவம் பெற்றதாகவும் கூறு கின்றனர். இந்த அக்னி சட்டியில் சுற்றிலும் காற்று போக முக்கோண துளைகளும் குல வடிவங்களும் இடப்பட்டிருக்கும்.

அன்பர்கள் கிராமிய தெய்வங்களுக்கு நேர்ந்து கொண்டு அக்னிக்காவடி எடுக்கின்றனர். பெரும்பாலும் ஒற்றைத் தீச்சட்டியைத் தலையில் சுமந்து செல்வதே வழக்கம். சிலர் இரும்புச் சட்டங்களைக் கொண்டு அழகிய தாங்கிகளை வடிவமைத்து அதில் பல்வேறு எண்ணிக்கைகளில் சிறியசிறிய அக்னிச் சட்டிகளைப் பொருத்திக் கொண்டு, அக்னிக் காவடி எடுக்கின்றனர். இவர்கள் மிதமான வேகத்தில் சுழன்றும் ஆடுகின்றனர். அன்பர்கள் இவர்கள் தாங்கியுள்ள தீச் சட்டிகளில் நெய் வார்த்தும் சிறிய கரி வறட்டித் துண்டுகளை இட்டும் காணிக்கை செலுத்து கின்றனர். காளிதேவி, மாரியம்மன், பிடாரி யம்மன் முதலிய தெய்வங்களுக்கே அதிக அளவில் அக்னிக் காவடிகள் எடுக்கப்படு கின்றன.

வேல் காவடி

அலகு என்றால் கூரானது என்பது பொருள். கூரான ஆயுதமான வேலுக்கு அலகு என்பது பெயரானது. பறவை களின் கடினமானதும் கூரானதுமான மூக்கும் வாயுமாயுள்ள அங்கம் அலகு எனப்படுவது இங்கே சிந்திக்கத் தக்கதாகும்.

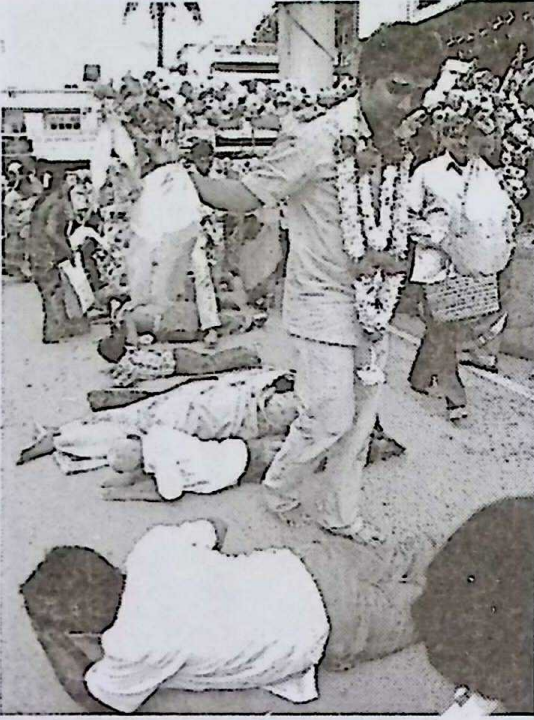
அலகு மலை என்ற பெயரில் முருகன் வீற்றிருக்கும் மலை கொங்கு நாட்டில் திருப்பூருக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது.

நீண்ட கனம் குறைந்த கம்பியில் வேல் போல் செய்து நூற்றுக் கணக்கில் அவற்றை உடலில் குத்திக் கொண்டு பிரார்த்தனை செலுத்துவது வேல்காவடி என்றழைக்கப் படுகிறது. இணையாக அமைந்த அரைவட்ட இரும்புச் சட்டங்களில் சீரான இடை வெளியில் துளைகள் இடப்பட்டுள்ளன. இந்த இணை அரை வட்டங்களை குறுக்கும் நெடுக்குமாக கூட்டல் குறிபோல் அமைத் துள்ளனர். இந்த அமைப்பை உடலில் பொருத்திக் கொள்ள ஏதுவாக துணைச்

சட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இதைப் படத்தில் காட்டியது போல் உடலில் பொருத் திக் கொள்வர். சட்டங்களில் சீரான இடை வெளியில் உள்ள துளைகளில் வேல் கம்பியை நுழைத்து மார்பு, முதுகு, தோள், விலாப் பகுதிகளில் அதன் கூரிய முனைகளை குத்திக் கொள்ளுகின்றனர். இவ்வகையில் 108 வேல் கம்பிகளைக் குத்திக் கொள்ளுகின்றனர். இத்துடன் நாக்கிலும், கன்னங்களிலும் வேல் குத்திக் கொள்ளுகின்றனர்.

தலையின் மீது சட்டம் பொருத்தப்பட்டு அதில் முருகன் சிலையையோ, பூரண கும்பத்தையோ பால் குடத்தையோ வைக் கின்றனர். அலகு குத்திக் கொள்ளும் காவடிப் பிரார்த்தனையானது அபிஷேகக் காவடி பிரார்த்தனை வரிசையில் உள்ளதால், தன்னை வருத்திக் கொள்வதும், பார்ப்பவரை அச்சத்துடன் நோக்கச் செய்யும் பிரார்த்தனை யாகவே உள்ளது.

வேல் குத்திக் கொண்டு நடந்து செல்பவர்களின் வழியில் அன்பர்கள் கவிழ்ந்து படுத்துக் கொண்டிருத்தல்

ஆடிக் கிருத்திகையிலும், தைப் பூசத் திலும் இத்தகைய காவடிகள் அதிகம் வலம் வருகின்றன.

அலகுக் காவடி

அலகுக் காவடி என்பது சிறிய அளவி லான வேல்களை உடலில் குத்திக்

கொள்வதாகும். இரண்டு அல்லது மூன்றங் குல நீளமுடையவை. இவற்றை மார்பு, தோள், முதுகு ஆகியவற்றில் 108, 308, 508 என்ற எண்ணிக்கையில் வரிசையாக சீரான இடைவெளியில் குத்துகின்றனர். இதுவும் தன்னை வருத்திக் கொள்ளும் பிரார்த்தனை களில் ஒன்றாகவே இருக்கிறது.

தொடக்கத்தில் வேலை (அலகு) குத்திக் கொண்டவர்கள், பின்னாளில் எலுமிச்சம் பழங்களைக் குத்திக் கொள்ளுதல் சிறுசிறு பால் சொம்புகளை குத்திக் கொள்ளுதல் என பல நிலைகளில் இத்தகைய பிரார்த்தனை களைச் செலுத்துகின்றனர்.

உடலெங்கும் வேல்கள், பழங்களைக் குத்திக் கொள்வதுடன், முதுகில் வலிய கொக்கிகளை குத்தி அதில் சிறியதேர்கள், கடின கனமாக உருளைகளைக் கட்டி இழுத்துச் செல்கின்றனர். இவை பாப்ப வர்க்கு அதிசயமாகவும் சாதிக்க முடியாததாக வும் தோற்றமளிக்கின்றன.

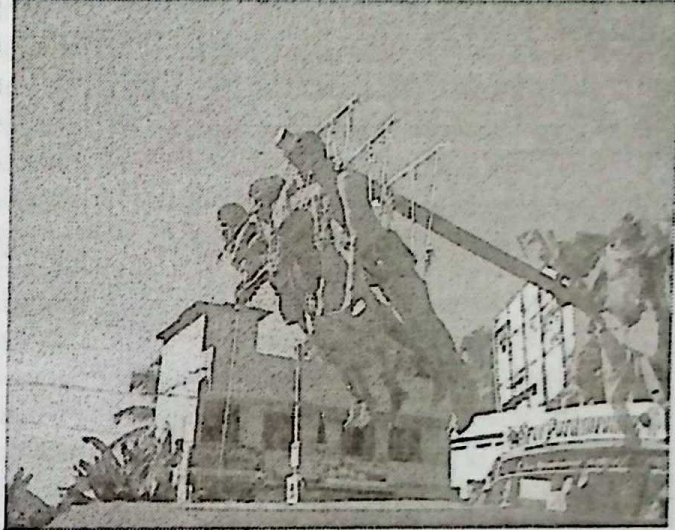
இப்படி வேல் குத்திக் கொண்டு நடந்து செல்பவர்களின் வழியில் அன்பர்கள் கவிழ்ந்து படுத்துக் கொள்ளுகின்றனர் வேல் குத்தி கொண்டிருப்பவர் அவர்களை தாண்டிச் செல்கின்றனர். இப்படி தாண்டிச் செல்லு வதால், படுத்திருப்பவர்களைப் பற்றியுள்ள தீவினைகளும் தோஷங்களும் நீங்கும் என்கின்றனர்.

அலகு குத்துதல், கொக்கிபோடுதல்

பிரார்த்தனை நேர்ந்து கொண்டவர்கள் அலகு குத்திக்கொள்ளுதல் வேல் குத்திக் கொள்ளுதல், முதுகில் கொக்கி போட்டுக் கொள்ளுதல், எலுமிச்சம்பழங்களைக் குத்திக் கொள்ளுதல் முதலியவற்றைத் தாமே செய்து கொள்ள முடியாது, இவற்றைச் செய்து வைக்க பயிற்சி பெற்றவர்கள் உள்ளனர். பம்பை, உடுக்கை, வாசிக்கும் கூட்டத்தினருடன் இவர்களும் இருக்கின்றனர். விபூதியை உடலில் பூசிச் சதையைத் தடவிக் கொடுத்து வேலின் முனைகளைக் குத்தியும் ஊசியைக் குத்தியும், கொக்கியை மாட்டியும் விடுகின்றனர். தேர்ச்சி மிக்கவர்களாள் இவர்களின் பணியால் அன்பர்களுக்குத் துன்பம் நேருவதில்லை

பறவைக் காவடி

பாரத்தை(சுமையை) இரண்டு பாக மாக்கி, நீண்ட தண்டில் முன்னும் பின்னும் உரி போல் கட்டப்பட்டுள்ள அமைப்பில் வைத்து சுலபமாகத் தூக்கிச் செல்லும் அமைப்பே காவடி எனப் பட்டது. பின்னாளில் சுமையைத் தலையில் சுமந்துசெல்வதும், காவடி எனப்பட்டது. பெண்கள் தலையில் சும்மாடு வைத்துப் பால் குடத்தைத் தாங்கிச் செல்வதும் பால்குடம் எடுத்தல் (அ) பால் காவடி எடுத்தல் என்றே அழைக்கப் படுகிறது.

மேலும், முதுகிலும் காலிலும் கொக்கி களை மாட்டி வண்டி ஏற்றக் காலில் தொங்கும் படிச் செய்யும் நேர்த்திக் கடனும் காவடி என்றே அழைக்கப்படுகிறது. இதனைத் தூக்கம் அல்லது பறவைக் காவடி என அழைக்கின்றனர். இந்த அமைப்பில் ஒரு வண்டியில் உறுதியான காலை நட்டு அதில் ஏற்றம் இறைக்கும் கோலைக் கட்டுகின்றனர். முன்முனையில் கொக்கிகளை பொருத்தி இருப்பர். அதில் நேர்ந்து கொள்பவரைக் கொக்கிகளில் குத்தித் தொங்கவிடுவர். பின்முனையை ஏற்றி இறக்குவதன்மூலம் முன்புறம் தொங்குபவரை மேலும் கீழும் வரும்படிச் செய்கின்றனர். இந்தக் காவடியில் தொங்குபவரின் கைகளில் குழந்தைகளை அளிப்பர். பின்பு அவர்களை மேலே தூக்கி

இடமும் வலமுமாக அசைப்பர். இது பார்ப்பதற்கு (நேர்ந்து கொண்டு தொங்கு பவர்) பறப்பது போல் இருப்பதால் பறவைக் காவடி என்று அழைக்கப் படுகிறது.

இதில் தொங்குபவரின் கரத்தில் குழந்தையைக் கொடுத்து காற்றில் ஆட்டி வாங்கிக் கொண்டால் குழந்தைகளை நோய்கள் தாக்காது என்பதுடன், ஆயுள் விருத்தியாகும் என்பது நம்பிக்கையாகும்.

இக்காவடியை முருகன் கோயிலுக்கு என்று இல்லாமல் காளியம்மன், மாரியம் மன் ஆலய விழாக்களிலும் நடத்துகின் றனர். ஒன்றுக்கும் மேற்பட்ட பறவைக் காவடி களை அமைக்கும் வழக்கம் பல இடங்களில் உள்ளன.

மலேசியாவில் தைப்பூசத்தின்போது வேல்காவடிகள், அலகு குத்திக்கொள்ளுதல், நெடியவேலைக் கன்னங்களில் கத்திக்கொள்ளுதல், சிறுசிறு பால் சொம்புகளைக் கொக்கியிட்டு மார்பிலும் முதுகிலும் குத்திக் கொள்ளுதல் பிரார்த்தனைகள் செய்யப்படுகின்றன. சீனர்கள் முருகனுக்கு எடுக்கும் வேல் காவடிகள் அதியுன்னதமாக உள்ளன.

இடும்பன் அட்டகம்

திடம்பெறு தேகப் பொலிவும் அங்கமதனிற்
 றிகழ்திரு நீற்று மெய்க் கோல
 உடம்பும் நற்கரத்திற் தண்டகமும் பாதத்
 தோங்கு முட் பாதுகையுடனே
 மடம்பெறு மென்றன் திருமுனர் வருவாய்
 மயிலிவர் வள்ளலின் துணையே
 இடும்பைகள் முற்றும் களைந்திடு விலங்கல்
 இடும்பனென் றோங் கிடும் இறையே.

நிதமுனைப் போற்றும் அடியவர் தம்மை
 நேர்மையாய் மேனிலை யேற்றிப்
 பதமருந் துஉதவிச் சண்முக முருகன்
 பாலினிற் செலுத்திடும் பரனே
 சதமெனவாறு முக குகபெருமான்
 தாட்டுணை தனக்கொரு துணையே
 யிதமுற விலங்க் கற்பதி யெனுங்குன்றில்
 இடும்ப னென்றோங் கிடும் இறையே

முக்கோணம் பெருமான் தனக்கொரு மகனாம்
 மூவிரு முகங்கொண்ட துரைக்கோர்
 திக்கலாம் புகழுச் சேவகஞ் செலுத்துஞ்
 செம்மலாய்ச் செய்ய சோற்றண்டர்
 தக்கவே கரத்திற் கொண்ட நல்வீரத்
 தானுவாய்ச் சார்திடு மிடும்ப
 இக்கணம் வருவாய் விலங்கலம்பதியில்
 இடும்ப னென்றோங் கிடும் இறையே

நலங்கெழு வீர வாகுவே முதலாம்
 நற்றுணை வர்க்ககெலாந் தலைமை
 துலங்குற விளங்குந் தோன்றலே சுரிகைத்
 தோமறக்கைக் கொண்ட தூயோய்
 விலங்கலெம் மிறைக்கோர் துணைவனாய் மேவும்
 விமலனே யமலனே மேலாய்
 யிலங்கிடும் விலங்கற்பதி யெனுங்குன்றில்
 இடும்ப னென்றோங் கிடும் இறையே.

பன்னிரு கரமும் மூவிரு முகமும்
 படைத்தவன் தனக்கொரு துணையாய்
 மன்னுமற்றவற்கோ ரேவலாய் விளங்கு
 மாதவச் சுபகுண வடிவே
 துன்னுமெம் முன்னம்வந்து சண்முகன்பாற்
 சகமுறச் சாரநீ புரிந்தே
 யின்னல் தீர்த்திடுவாய் விலங்கலம்பதியில்
 இடும்பனென்றோங் கிடும் இறையே

அல்லும் நண்பகலுஞ் சரவணபவன்றன்
 அணுக்கனாய் இருந்திடு முன்னனி
 ஒல்லையிற் துதிக்கி னவன் றனை விரைவில்
 உறப்புரிவாயென மதித்தேன்
 மல்லலற்றோங்கு மாதவ வடிவனே
 வயங்கு தண்டாயுதமேந்தி
 யெல்லுற விலங்கற் குன்றிடை விளங்கும்
 இடும்பனென் றோங் கிடும் இறையே.

தலைவனைக் காணும் விருப்புடையோர்கள்
 சாருமற்றவன் பணியாற்று
 நிலையுறு மொருவற் பற்றி மற்றவரால்
 நேயமாய்த் தலைவனைக் காண்பார்
 மலைவறும் யானும் அன்னதேபோல
 மன்ன உன் னடியினை நினைந்தேன்
 இலையெனா தருட்செய்வாய் திருவிலங்கல்
 இலிடும்பனென்றோங் கிடும் இறையே.

அனைமறவாத குழவிபோற் பற்றி
 யன்புடன் அமைவுறத் தினமும்
 நினை மறவாதமெனத் தொடும் பணிவாய்
 நெடிது நாட் கழிதர விருந்தேன்
 தனை மற வாத தத்துவ ஞான
 தவத்தருன்றய வினை நினைவார்
 எனை மறவாதே காத்தருள் புரிவாய்
 இடும்ப னென்றோங் கிடும் இறையே.

இடும்பன் கவசம்

கவசம் என்பது உடலைப் பாதுகாக்க அணியும் மேல் அணியாகும். இது கூரிய ஆயுதங்களால் பிளக்க முடியாதது, தீயில் பாதிக்கப்படாதது. போர் வீரர்கள் உயர்ந்த உலோகத்தாலான அரிய வகைக் கவசங்களை அணிகின்றனர். உடலுக்குப் பாதுகாப்பு தரும் உலோகக் கவசங்களைப் போல் உயிருக்குப் பாதுகாப்பளிக்கும் மந்திர கவசங்களும் உள்ளன. அருளாளர்கள், உயிரையும், உடலையும் காக்கும்படி மந்திர மொழிகளால் அரளிச் செய்த பாடல்களே கவசங்களாகும். புராணங்களில் வஜ்ர பஞ்சர கவசம், சிவ கவசம் எனப் பலவிதமான கவசங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழில் கந்தர் சஷ்டிக் கவசம், சண்முகக் கவசம், சக்தி கவசம் என பல கவசங்கள் கணேசர் கவசம் ஆகிய கவசங்கள் பாராயணத்தில் உள்ளன. இவ்வரிசையில் இடும்பன் கவசமும் ஒன்றாகும்.

அகஸ்தியர் சீஷர் அறுமுகன் தூதர்
அடியேன் வல்வினை அகற்றிட வருவாய்
செகத்தினில் எங்கும் சிறந்து நின்றவனே
தகதக தகவென சாரீநீ வருவாய்
அண்டமும் பிண்டமும் அதிரவே வருவாய்
மண்டலம் புகழ வருவாய் கடம்பா
தண்டா யுதமுந் தனிநீற்று நெற்றியும்
வண்டார் கடம்பா வரவே சமயம்
கண்டமு மார்புங் கரமிடை யழகும்
அண்டர்கள் போற்றும் ஆயுத வாகும்
எண்டிசை யதிரவே யேறிய மிதியடி
தண்டையுங் கொலுசுமசரமுட னழகும்
அண்டர்கள் போற்றிய வாயத வழகும்
தண்டா யுதத்தொடு தாண்டிநீ வருவாய்
வருவாய் வருவாய் வல்லிடும் பேசா
வருவாய் பழனி மலைக்குக் காவலா
இவ்வும் சவ்வும் ஆகிய பரனே
சவ்வும் கிலியும் ஐயுமானவனே
வவ்வம் உவ்வம் மாவ்வளர் துரையே
அவ்வம் உவ்வமாகிய கோவே
குறத்தி மகனே வல்லிடும் பேசா
ஆறுமா முகத்தெம் மண்ணல்தன் றுணையே

வீறுடைத் தேவர் வேண்டும் பொருளே!
இருப்புத் தடியு மிருகைவல் லயமும்
சுருட்டு வாளுந் தொங்கு சங்கிலியும்
எடுத்துவரவே இதுவே சமயம்
ராரா ராரா நாயக விடும்பா
ராரா ராரா நமனு ஒடுங்க
நீரா நீரா நீங்கார சொருபா
வாராய் வாராய் வல்லிடும் பேசா
வள்ளியம்மைதன் மைந்தனே வாவா
துள்ளிய நடையுந் துண்டுத் தடியொடு
முள்ளு மிதியடி முனைமேல் நின்று
சமயந் துரையே சடுதியில் வருவாய்
சமய மிதுவே தமிழனை ரக்ஷியும்
உபயதண்மலர் உண்மையாய் நம்பினேன்
அபயம்அரசே அடியனைக் காக்க
ஒங்காரத்துடன் ஒலிக்கும் நீங்காரா
ஆங்காரத்துட னார்ப்பரித் தெழுந்து
ஜல்லடங் கட்டியே சாமிநீ வருவாய்
பில்லி சூனியம் பெலத்த ஏவல்கள்
துள்ளி சடாமுனி சோதிபா வாடையும்
பள்ளக் கருப்பன் சாமுண்டி சாத்தன்
பள்ள வீரன் பத்திர காளியும்

மகானக் கரையில் வாழ்ந்திடும் பிசாசம்
 பிசாசினுக் கெல்லாம் பெருந்தலை முனியும்
 கருத்த இருளன் காட்டேரி யகஷணி
 உரத்துப் பார்க்கும் உக்கிரமுனிகளும்
 கொள்ளிய தேளுங் கொடுவிஷப் பாம்பும்
 பலவிட மெல்லம் பயந்திட வெரித்து
 பட்டு பட்டு பரந்திட எரிஎரி
 வெட்டு வெட்டு வேரைக் களைந்திடு
 முட்டு முட்டு முருகியே முட்டு
 கொட்டு கொட்டு கூறிடக் கொட்டு
 கட்டு கட்ட கடுகவே கட்டு
 கட்டு கட்டென மாற்றானைக் கட்டு
 குத்துக் குத்து உன்சூர் வேல் முனையால்
 பற்று பற்று பறித்திட்டோட
 கண்விழி பிதுங்கிக் கலங்கிட எரிஎரி
 விண்ணோர் புகழும் வேலவர் தூதா
 எரிஎரி எரிஎரி இரணக்களம் போல
 பரிபரி பரிபரி பாசக் கயிற்றால்
 முறிமுறி முறி முறி மூன்றுதுண் டாக்கிடு
 படுபடு படு படு பல்லைப் பிடுங்கிடு
 அடிஅடி பிடிபிடி இடி இடி சுடு சுடு
 பார்த்திடும் பேர்களைப் பார்வை யறுத்திடு
 சத்துரு நாசனத் தணலெரி மூட்டி
 புத்திர னழைக்க புதித நீ வருவாய்
 எங்கிருந் தாலு மென்னெதிர் வருவாய்
 எங்கிருந்தாலு மென்னிதிரியை யடக்குச்
 சங்கிலி பூட்டிச் சதைத்திடு எதிரியை
 துங்கமா மயிலோன் தூதா வாவா

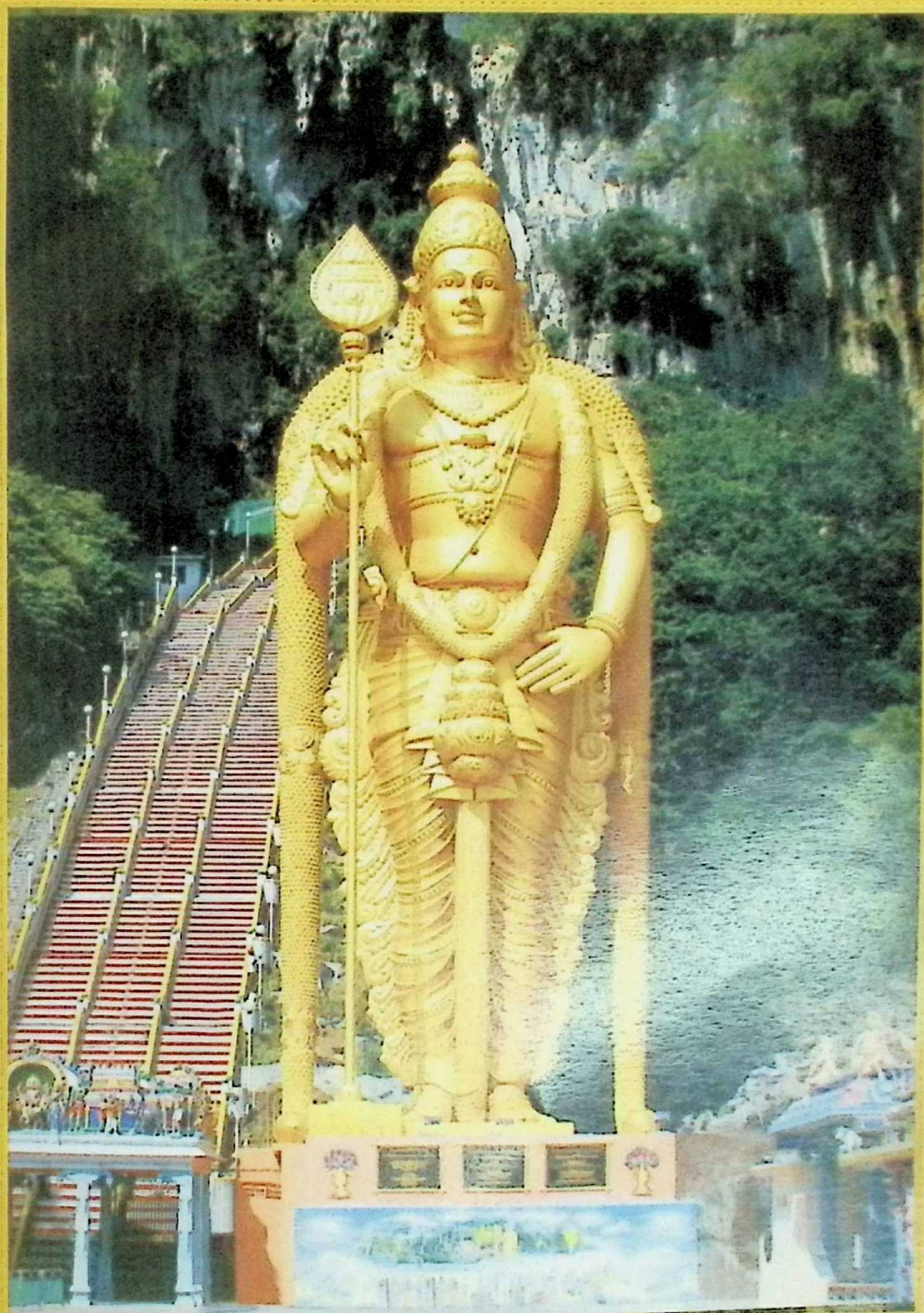
ஐயா! இடும்பா! அறுமுகத் தூதா!
 வையா புரியில் வளர்ந்துநின் றவனே
 வடிவேல் வாசா மந்திரி வருவாய்
 அடியே னழைக்க அன்புடன் வாவா
 நற்றாய் போல நயந்து நீ வருவாய்
 வருவீ ரீசா வல்லிடும் பேசா
 மேல்ம லைக்கு விண்ணிடும் பேசா
 சோலை மலைக்கத் தோன்றி வாசா
 பழனியில் வாசா பங்கய நேசா
 அரகரா வென்றவுடன் அடியனை ரட்சி
 கடம்பா வென்றிட காத்து நீ ரகஷி
 இடும்ப வென்றே னென்றன் முன் வருவாய்
 குற்றமிருப்பினுங் கோபங் கொள்ளாய்
 அடங்கா சத்துருவை அக்கினி மூட்டிடும்
 அடங்காத பேரை அடைத்து வாயடைத்திடும்
 இணங்காத பேரை யெடுத்து மறித்திடும்
 வணங்காத பேரை வாளா லறுத்திடும்
 ஆங்கார சொரூபா யடியடி பிடிபிடி
 இடுஇடு சுடு சுடு இதுவே சமயம்
 இதுவே சமைய மென்றன்முன் வருவாய்
 கடம்பா சரணம்! கதிர்வேலா சரணம்!
 இடும்ப சரணம்! ஈசா சரணம்!
 ஷண்முகத் தூதா சரணம் சரணம்!!
 சரணம் சரணம் தற்காத் தருளே!!!

பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளில் இடம்
 பெற்றிருந்த இந்தக் கவசத்தைச் செம்மைப்
 படுத்தி வெளியிட்டவர்.
 - பூவை கலியாணசுந்தர முதலியார் 1958

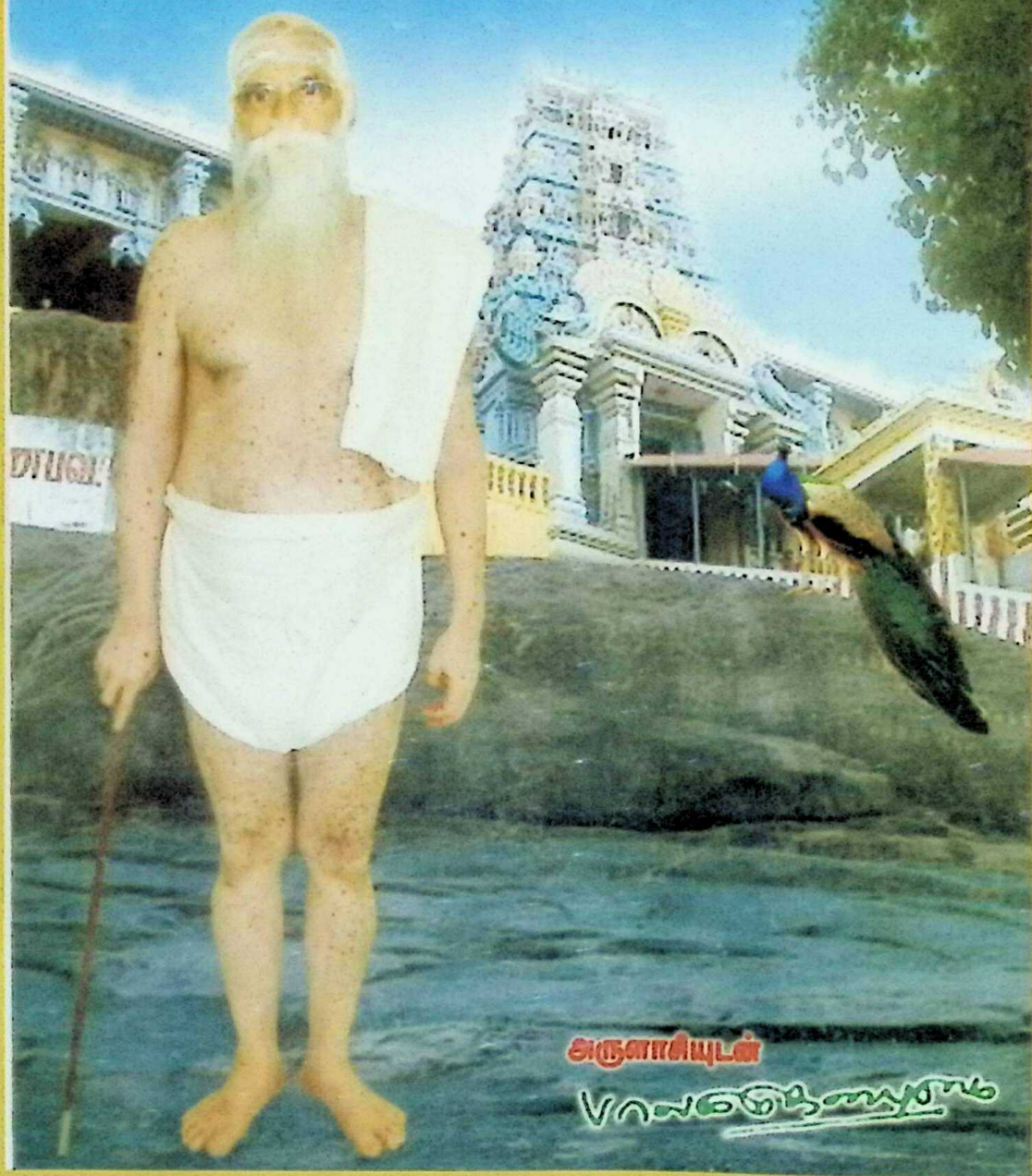

காவடியோடு ஆடிவரும் கந்தவேலவன்
 அருளால் எல்லோரும் எல்லாருமீ பெற்று
 இனிது வாழ்க! வளர்க!!

"காலமறிவான் கருணைபுரிவான் இரத்தினகிரியான்"

அருளாளியுடன்

Vandana